

รายงานการวิจัย

เรื่อง

คุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ
ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของสาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการสินค้าแฟชั่น

อัจฉราวรรณ ฤกษ์ สงขลา

ลักขณา จาทกานนท์

สรรชณีย์ เต็มเปี่ยม

ณัฐชยา เปี้ยแก้ว

ไทรธิดา พิษิตเดช

งบประมาณเงินรายได้ประจำปี 2554

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

รายงานการวิจัย

เรื่อง

คุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ
ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของสาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการสินค้าแฟชั่น

อัจฉราวรรณ ฒ สงขลา

ลักขณา จาทกานนท์

สรรณีย์ เต็มเปี่ยม

ณัฐชยา เปี้ยแก้ว

ไทรธิดา พิชิตเดช

งบประมาณเงินรายได้ประจำปี 2554

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ชื่อเรื่อง : โครงการวิจัยคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับ
อุดมศึกษาแห่งชาติของสาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการสินค้าแฟชั่น

ผู้วิจัย : นางสาวอัจฉราวรรณ ณ สงขลา ผศ.ลักขณา จาตกานนท์ นางสาวสรรชนีษฐ์ เต็มเปี่ยม
นางสาวณัฐชยา เปี้ยแก้ว นางสาวไตรติกา พิษิตเดช
สาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการสินค้าแฟชั่น คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

พ.ศ. : 2554

บทคัดย่อ

โครงการวิจัยคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา
แห่งชาติของสาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการสินค้าแฟชั่น เป็นงานวิจัยเชิงสำรวจ ภายใต้แผนงานวิจัย
คุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ของคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ
ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF : HEd) มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ของ
สาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการสินค้าแฟชั่นตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ 2) ประมวล
ความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ของสาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการสินค้าแฟชั่น
ตามทัศนะของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตร และ 3) เป็นข้อมูลให้สาขาวิชามี
แนวทางในการกำกับดูแลคุณภาพการผลิตบัณฑิตให้มีคุณภาพไม่ต่ำกว่าที่กำหนดไว้ในมาตรฐานคุณวุฒิ
ระดับการศึกษาของสาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการสินค้าแฟชั่น ประชากรที่ศึกษาในครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษา
ชั้นปีที่ 4 สถานประกอบการ/ผู้ใช้บัณฑิต อาจารย์/ผู้บริหารที่ทำการสอนให้กับสาขาวิชาเทคโนโลยีการ
จัดการสินค้าแฟชั่น และผู้ปกครองของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ในปีการศึกษา 2553 โดยการใช้แบบสอบถามเพื่อ
สำรวจข้อมูล

ผลการศึกษาพบว่าผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีความคิดเห็นในภาพรวมต่อคุณลักษณะของบัณฑิตตาม
กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของสาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการสินค้าแฟชั่นทั้ง 6 ด้าน
โดยรวมในระดับมาก และลำดับตามระดับค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ได้ดังนี้ ด้าน
คุณธรรม จริยธรรม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และรองลงมา ได้แก่ ด้านทักษะทางปัญญา ด้านทักษะความสัมพันธ์
ระหว่างบุคคล และความรับผิดชอบ ด้านความรู้ ด้านทักษะพิสัย และด้านทักษะการวิเคราะห์ โดยมีค่าเฉลี่ย
4.45, 4.37, 4.24, 4.23 และ 4.06 ตามลำดับ ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมด้านเนื้อหาที่บัณฑิตควรรู้จากกลุ่มอาจารย์/
ผู้บริหาร และนักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถาม ได้รับข้อเสนอแนะที่ใกล้เคียงกัน คือ ความรู้ด้านการตลาด และ
ทักษะในด้านการสื่อสาร สถานประกอบการให้ข้อเสนอแนะในด้านการติดตามข่าวสาร และการนำความรู้
ไปประยุกต์ใช้ นอกจากนี้ สถานประกอบการยังให้ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาคุณภาพบัณฑิตว่าให้มีการ
แนะแนวทางในด้านต่างๆเพื่อให้บัณฑิตมีเป้าหมายในชีวิตของตนเองมากขึ้น รวมทั้งควรมีการปลูกฝังความ
มุ่งมั่นและความกระตือรือร้นในการทำงาน

Title : Graduate Qualifications of Fashion Merchandising Technology for Thai Qualifications Framework for Higher Education

Researchers: Acharawan Na Songkhla, Lakhana Chatakanan, Sansanee Tempiam, Nutchaya Piakaew, Tritika Pichitdej

Fashion Merchandising Technology
Faculty of Home Economics Technology, RMUTP

Year : 2011

Abstract

Graduate Qualifications of Fashion Merchandising Technology for Thai Qualifications Framework for Higher Education was survey research within Graduate Qualifications of Faculty of Home Economics Technology for Thai Qualifications Framework for Higher Education, TQF: HEd. Aims of this research were : 1) to study the qualifications of graduates for Thai Qualifications Framework for Higher Education, 2) to systematize the opinion of stakeholders to curriculum and 3) to be the information to guidelines the qualifications for graduates within the Graduate Qualifications of Faculty of Home Economics Technology for Thai Qualifications Framework for Higher Education of Fashion Merchandising Technology. There was survey by questionnaires through stakeholders of this research were fourth year students, organizations, lecturer/CEO and parents of fourth year students in academic year 2011.

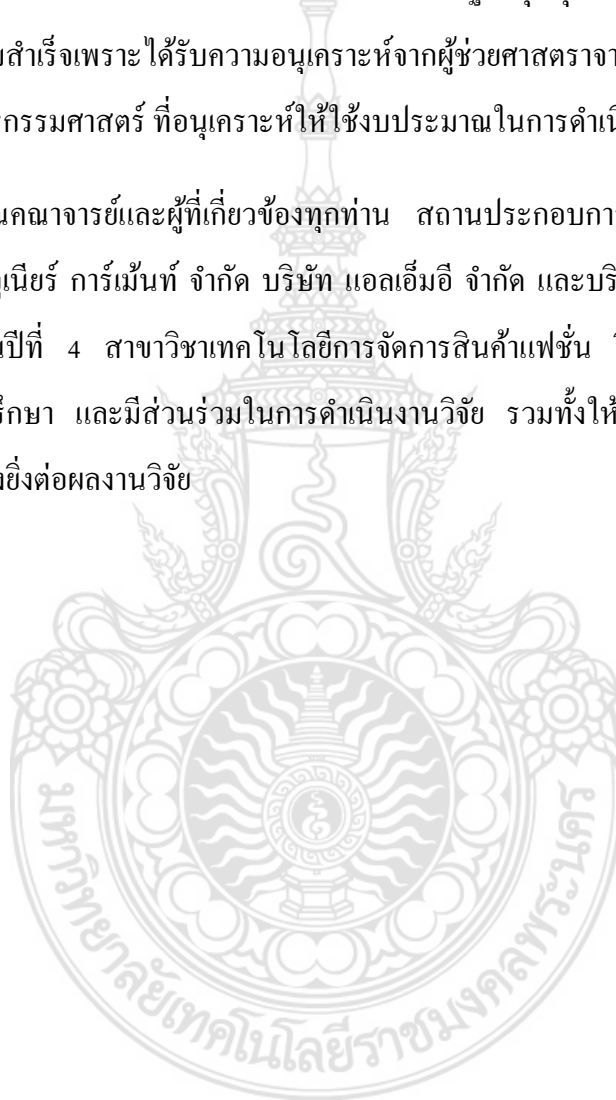
This research found that the opinion of mostly stakeholders had high level within 6 domains; ethics, knowledge, intellect, social relations and responsibility, analysis skill and practical skill. The sequences of 6 domains were ethics, intellect, social relations and responsibility, knowledge, practical skill and analysis skill with average 4.45, 4.37, 4.24, 4.23 and 4.06 respectively.

กิตติกรรมประกาศ

โครงการวิจัยคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา แห่งชาติของสาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการสินค้าแฟชั่น ภายใต้แผนงานวิจัยคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึง ประสงค์ของคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TOF : HEEd) ประสบความสำเร็จเพราะได้รับความอนุเคราะห์จากผู้ช่วยศาสตราจารย์ชญาภัทร์ ก่ออาริโอ คณบดี คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ ที่อนุเคราะห์ให้ใช้งบประมาณในการดำเนินการวิจัย

ขอขอบคุณคณาจารย์และผู้ที่เกี่ยวข้องทุกท่าน สถานประกอบการ บริษัท บุติกนิวซิติ จำกัด (มหาชน) บริษัท จูเนียร์ การ์เม้นท์ จำกัด บริษัท แอลเอ็มอี จำกัด และบริษัท แอลทียู แอพพารเอล จำกัด รวมทั้งนักศึกษาชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการสินค้าแฟชั่น ปีการศึกษา 2553 ที่ให้ความ อนุเคราะห์ให้คำปรึกษา และมีส่วนร่วมในการดำเนินงานวิจัย รวมทั้งให้โอกาสในการรวบรวมข้อมูลที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อผลงานวิจัย

อัจฉราวรรณ ณ สงขลา
และคณะผู้วิจัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	(1)
Abstract	(2)
กิตติกรรมประกาศ	(3)
สารบัญ	(4)
สารบัญตาราง	(6)
บทที่ 1 บทนำ	1
1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
2. วัตถุประสงค์	2
3. ขอบเขตการวิจัย	2
4. กรอบแนวความคิด	3
5. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	4
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	5
1. กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ	5
2. ประกาศคณะกรรมการอุดมศึกษาเรื่อง แนวทางการปฏิบัติตามกรอบมาตรฐาน คุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552	8
3. มาตรฐานผลการเรียนรู้ระดับปริญญาตรีตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา แห่งชาติ	10
4. คุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์	12
5. หลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการสินค้าแฟชั่น (พ.ศ. 2550) คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร	42
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	48
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการ	51
1. ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง	51
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	52
3. ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ	53
4. ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย	53
5. การวิเคราะห์ข้อมูล	54
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	54

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลและอภิปรายผล	55
ตอนที่ 1 ผลการประเมินความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ตาม กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ของสาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการ สินค้าแฟชั่น ตามทรรศนะของนักศึกษาชั้นปีที่ 4	55
ตอนที่ 2 ผลการประเมินความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ตาม กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของสาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการ สินค้าแฟชั่น ตามทรรศนะของสถานประกอบการ	65
ตอนที่ 3 ผลการประเมินความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ตาม กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของสาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการ สินค้าแฟชั่น ตามทรรศนะของอาจารย์/ผู้บริหาร	73
ตอนที่ 4 ผลการประเมินความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ตาม กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของสาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการ สินค้าแฟชั่น ตามทรรศนะของผู้ปกครองของนักศึกษาชั้นปีที่ 4	82
บทที่ 5 สรุปผลและข้อเสนอแนะ	91
1. สรุปผล	91
1. ข้อมูลพื้นฐานของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	91
2. ผลความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามกรอบมาตรฐาน คุณวุฒิระดับอุดมศึกษา ของสาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการสินค้าแฟชั่น ของผู้มีส่วน ได้ส่วนเสีย 4 กลุ่ม ทั้ง 6 ด้าน	96
3. ผลของข้อเสนอแนะด้านเนื้อหาเพิ่มเติมที่บัณฑิตควรรู้	95
4. ผลของข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาคุณภาพบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ	96
2. ข้อเสนอแนะ	96
เอกสารอ้างอิง	97
ภาคผนวก	
1. แบบสอบถามสำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการสินค้าแฟชั่น	99
2. แบบสอบถามสำหรับสถานประกอบการ	104
3. แบบสอบถามสำหรับอาจารย์/ผู้บริหาร	108
4. แบบสอบถามสำหรับผู้ปกครองของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาเทคโนโลยีการ จัดการสินค้าแฟชั่น	112

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
2.1	กรอบแนวความคิดคุณลักษณะบัณฑิตของประเทศไทยที่ได้พัฒนาแล้ว	24
2.1	กรอบแนวความคิดคุณลักษณะบัณฑิตของประเทศไทยที่ได้พัฒนาแล้ว (ต่อ)	25
2.2	กระบวนการผลิตบัณฑิตด้านความรู้ (Knowledge)	26
2.2	กระบวนการผลิตบัณฑิตด้านความรู้ (Knowledge) (ต่อ)	27
2.3	กระบวนการผลิตบัณฑิตด้านความคิด (Thinking)	33
2.3	กระบวนการผลิตบัณฑิตด้านความคิด (Thinking) (ต่อ)	34
2.4	กระบวนการผลิตบัณฑิตด้านความสามารถ (Skill)	38
2.4	กระบวนการผลิตบัณฑิตด้านความสามารถ (Skill) (ต่อ)	39
2.4	กระบวนการผลิตบัณฑิตด้านความสามารถ (Skill) (ต่อ)	40
4.1	จำนวนบัณฑิตผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามข้อมูลพื้นฐาน	56
4.1	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามข้อมูลพื้นฐาน (ต่อ)	57
4.1	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามข้อมูลพื้นฐาน (ต่อ)	58
4.2	ค่า \bar{X} S.D. และระดับความคิดเห็นด้านคุณธรรม จริยธรรมตามความคิดเห็นของ นักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถาม	59
4.3	ค่า \bar{X} S.D. และระดับความคิดเห็นด้านความรู้ตามความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ตอบ แบบสอบถาม	60
4.4	ค่า \bar{X} S.D. และระดับความคิดเห็นด้านเขาวนปัญญาตามความคิดเห็นของนักศึกษา ผู้ตอบแบบสอบถาม	61
4.5	ค่า \bar{X} S.D. และระดับความคิดเห็นด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความ รับผิดชอบตามความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถาม	62
4.6	ค่า \bar{X} S.D. และระดับความคิดเห็นด้านการวิเคราะห์และสื่อสารตามความคิดเห็น ของนักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถาม	63
4.7	ค่า \bar{X} S.D. และระดับความคิดเห็นด้านทักษะพิสัยตามความคิดเห็นของนักศึกษา ผู้ตอบแบบสอบถาม	64
4.8	ความถี่ของความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับเนื้อหาเพิ่มเติมที่บัณฑิตควรรู้	64
4.9	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามจากสถานประกอบการ จำแนกตามข้อมูลพื้นฐาน	65
4.10	ค่า \bar{X} S.D. และระดับความคิดเห็นด้านคุณธรรม จริยธรรมตามทัศนะของสถาน ประกอบการ	67

สารบัญตาราง (ต่อ)

4.11	ค่า \bar{X} S.D. และระดับความคิดเห็นด้านความรู้ตามทรรศนะของสถานประกอบการ	68
4.12	ค่า \bar{X} S.D. และระดับความคิดเห็นด้านเขาวน้ปัญญาตามทรรศนะของสถานประกอบการ	69
4.13	ค่า \bar{X} S.D. และระดับความคิดเห็นด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลตามทรรศนะของสถานประกอบการ	70
4.14	ค่า \bar{X} S.D. และระดับความคิดเห็นด้านการวิเคราะห์และสื่อสารตามทรรศนะของสถานประกอบการ	71
4.15	ค่า \bar{X} S.D. และระดับความคิดเห็นด้านทักษะพิสัยตามทรรศนะของสถานประกอบการ	71
4.16	ความถี่ของความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับเนื้อหาเพิ่มเติมที่บัณฑิตควรรู้	72
4.17	ความถี่ของความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาคุณภาพบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ	72
4.18	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามจากอาจารย์/ผู้บริหาร จำแนกตามข้อมูลพื้นฐาน	73
4.18	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามจากอาจารย์/ผู้บริหาร จำแนกตามข้อมูลพื้นฐาน (ต่อ)	74
4.18	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามจากอาจารย์/ผู้บริหาร จำแนกตามข้อมูลพื้นฐาน (ต่อ)	75
4.19	ค่า \bar{X} S.D. และระดับความคิดเห็นด้านคุณธรรม จริยธรรม ตามทรรศนะของอาจารย์/ผู้บริหาร ตามทรรศนะของอาจารย์/ผู้บริหาร	76
4.20	ค่า \bar{X} S.D. และระดับความคิดเห็นด้านความรู้ ตามทรรศนะของอาจารย์/ผู้บริหาร ตามทรรศนะของอาจารย์/ผู้บริหาร	77
4.21	ค่า \bar{X} S.D. และระดับความคิดเห็นด้านเขาวน้ปัญญาตามทรรศนะของอาจารย์/ผู้บริหาร	78
4.22	ค่า \bar{X} S.D. และระดับความคิดเห็นด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลตามทรรศนะของอาจารย์/ผู้บริหาร	79
4.23	ค่า \bar{X} ,S.D. และระดับความคิดเห็นด้านการวิเคราะห์และสื่อสาร ตามทรรศนะของอาจารย์/ผู้บริหาร	80
4.24	ค่า \bar{X} ,S.D. และระดับความคิดเห็นด้านทักษะพิสัย ตามทรรศนะของอาจารย์/ผู้บริหาร	81
4.25	ความถี่ของความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับเนื้อหาเพิ่มเติมที่บัณฑิตควรรู้	81

สารบัญตาราง (ต่อ)

4.26	จำนวนผู้ปกครองของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามข้อมูลพื้นฐาน	82
4.26	จำนวนผู้ปกครองของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามข้อมูลพื้นฐาน (ต่อ)	83
4.26	จำนวนผู้ปกครองของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามข้อมูลพื้นฐาน (ต่อ)	84
4.27	ค่า \bar{X} S.D. และระดับความคิดเห็นด้านคุณธรรม จริยธรรม ตามทรรศนะของผู้ปกครอง	85
4.28	ค่า \bar{X} S.D. และระดับความคิดเห็นด้านความรู้ ตามทรรศนะของผู้ปกครอง	86
4.29	ค่า \bar{X} S.D. และระดับความคิดเห็นด้านเขาวนปัญญา ตามทรรศนะของผู้ปกครอง	87
4.30	ค่า \bar{X} S.D. และระดับความคิดเห็นด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ตามทรรศนะของผู้ปกครอง	88
4.31	ค่า \bar{X} S.D. และระดับความคิดเห็นด้านการวิเคราะห์และสื่อสาร ตามทรรศนะของผู้ปกครอง	89
4.32	ค่า \bar{X} S.D. และระดับความคิดเห็นด้านทักษะพิสัย ตามทรรศนะของผู้ปกครอง	90
5.1	ค่า \bar{X} S.D. และระดับความคิดเห็นด้านคุณธรรม จริยธรรม ของกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	92
5.2	ค่า \bar{X} S.D. และระดับความคิดเห็นด้านความรู้ ของกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	93
5.3	ค่า \bar{X} S.D. และระดับความคิดเห็นด้านเขาวนปัญญา ของกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	93
5.4	ค่า \bar{X} S.D. และระดับความคิดเห็นด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ของกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	94
5.5	ค่า \bar{X} S.D. และระดับความคิดเห็นด้านการวิเคราะห์และสื่อสาร ของกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	95
5.6	ค่า \bar{X} S.D. และระดับความคิดเห็นด้านทักษะพิสัย ของกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	95

บทที่ 1

บทนำ

1 ความสำคัญและที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย

จากประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 ให้สถาบันอุดมศึกษาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตร จัดการเรียนการสอน และจัดการศึกษาให้มีคุณภาพ ตามประกาศกระทรวงฯ โดยให้ทุกหลักสูตรของสถาบันนำกรอบมาตรฐานคุณวุฒิมาใช้ และเริ่มใช้กับหลักสูตรที่จะรับนักศึกษาใหม่เป็นครั้งแรกตั้งแต่ปีการศึกษา 2553 เป็นต้นไป ส่วนหลักสูตรที่เปิดทำการสอนอยู่แล้วต้องปรับปรุงให้สอดคล้องกับประกาศกระทรวงฯ ฉบับนี้ ภายในปีการศึกษา 2555 และให้คณะกรรมการการอุดมศึกษากำกับ ดูแล ติดตาม และประเมินผลการจัดการศึกษาของทุกสถาบัน เพื่อให้การจัดการศึกษาเป็นไปอย่างมีคุณภาพตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวส่งผลให้ประชาชนมีโอกาสเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษากันอย่างทั่วถึง และสร้างความเชื่อมั่นว่าคุณวุฒิที่บัณฑิตได้รับจากสถาบันมีคุณภาพและมีมาตรฐานที่เทียบเคียงกันได้อย่างน่าเชื่อถือ และเป็นที่ยอมรับของสถาบันอุดมศึกษาที่ดีทั้งในและต่างประเทศ

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในฐานะที่เป็นหน่วยงานกำกับและส่งเสริมการดำเนินการของสถาบันอุดมศึกษาพิจารณาแล้วเห็นว่า สิ่งที่จะสะท้อนให้เห็นถึงควมมีประสิทธิภาพและมีมาตรฐานของคุณวุฒิดังกล่าว ได้แก่ คุณภาพของบัณฑิตที่ได้รับคุณวุฒินั้น ซึ่งสามารถพิจารณาผลการเรียนรู้ของบัณฑิต ทางด้านความรู้ ความสามารถ ทักษะในการทำงานและประกอบอาชีพ รวมทั้งคุณลักษณะอื่นๆ ในการทำงาน และการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ดังนั้นสถาบันอุดมศึกษาจึงควรได้มีส่วนร่วมในการกำหนดมาตรฐานผลการเรียนรู้ของบัณฑิตในแต่ละคุณวุฒิไว้เป็นหลัก เพื่อให้สถาบันอุดมศึกษาจัดการศึกษามุ่งสู่เป้าหมายเดียวกันได้อย่างมีคุณภาพ เพิ่มความเชื่อมั่นให้แก่สังคมในด้านคุณภาพและมาตรฐานของคุณวุฒิที่บัณฑิตพึงมีหลังจากสำเร็จการศึกษาให้มีคุณภาพครอบคลุมอย่างน้อย 5 ด้าน ได้แก่ ด้านคุณธรรม จริยธรรม ด้านความรู้ ด้านทักษะทางปัญญา ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ และด้านการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ โดยได้มอบหมายให้คณะกรรมการการอุดมศึกษานำกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ไปพัฒนามาตรฐานคุณวุฒิสภา/ สาขาวิชาต่างๆ ของแต่ละระดับคุณวุฒิ เพื่อให้สถาบันอุดมศึกษาได้ใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาหรือปรับปรุงรายละเอียดของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้คุณภาพของบัณฑิตที่ผลิตในสาขา/สาขาวิชาของระดับคุณวุฒิเดียวกันมีมาตรฐานที่เทียบเคียงกันได้ทั้งในระดับชาติและระดับสากล (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2552 : <http://bolg.spu.ac.th/quality/2009/09/26/entry-1>)

หลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการสินค้าแฟชั่น เป็นหลักสูตรที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานในประเทศ และทันต่อความเจริญก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีใหม่ๆ ที่เกี่ยวข้อง ข้องกับด้านแฟชั่นเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย โดยมุ่งหวังให้บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรมีความรู้ด้านทฤษฎี และมีทักษะในการปฏิบัติงานทางด้านเทคโนโลยีการจัดการสินค้าแฟชั่นอย่างเป็นระบบ สามารถเชื่อมโยงทฤษฎีกับการปฏิบัติงานเพื่อเพิ่มพูนผลผลิตและคุณภาพของงานด้านแฟชั่นเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกายให้ก้าวทันสภาพการณ์เปลี่ยนแปลงของโลกในอนาคต สามารถนำความรู้ ทักษะ และความเชี่ยวชาญไปประกอบอาชีพในสถานประกอบการด้านธุรกิจแฟชั่นเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกายได้

จากการดำเนินงานวิจัยงบประมาณผลประโยชน์ ปี 2553 สาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการสินค้าแฟชั่นได้รับการอนุมัติให้ดำเนินโครงการ “คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้จัดการสินค้าเสื้อผ้าในอุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูป” เพื่อศึกษาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ด้านบุคลิกภาพ ความรู้ และทักษะเฉพาะของผู้จัดการสินค้าเสื้อผ้าในอุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูป จากผู้ประกอบการอุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูปประเภทเสื้อผ้านुरुย เสื้อผ้าสตรี และเสื้อผ้าเด็ก ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 15 แห่ง ซึ่งผลที่ได้จากการศึกษาดังกล่าวจะถูกนำมาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรของสาขาวิชาต่อไป เนื่องจากคุณลักษณะที่ได้ทำการศึกษาไม่ครอบคลุมกลุ่มมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ดังนั้นสาขาวิชาจึงพิจารณาเห็นว่าการเข้าร่วมโครงการวิจัย “คุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ของคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์เพื่อเป็นแนวทางในการจัดทำกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ” จะเป็นโอกาสที่ดีในการดำเนินงานในภาพรวมของคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์เพื่อนำผลที่ได้รับจากการศึกษาครั้งนี้เป็นแนวทางในการจัดทำกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ โดยมีผลจากการศึกษาที่ผ่านมาในปี 2553 เป็นข้อมูลสนับสนุนอีกทางหนึ่ง ซึ่งการนำผลการดำเนินงานมาใช้ประโยชน์โดยตรงกับหน่วยงานจะสร้างองค์ความรู้ที่เป็นประโยชน์ต่อบุคลากรทุกคนในหน่วยงานให้เกิดความเข้าใจในทิศทางการดำเนินงานในทางเดียวกัน ก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการพัฒนาการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยต่อไป

2 วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ของสาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการสินค้าแฟชั่นตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

2.2 เพื่อประมวลความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ของสาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการสินค้าแฟชั่นตามทัศนะของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตร เพื่อเป็นแนวทางในการจัดทำกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

2.3 เพื่อเป็นข้อมูลให้สาขาวิชามีแนวทางในการกำกับดูแลคุณภาพการผลิตบัณฑิตให้มีคุณภาพไม่ต่ำกว่าที่กำหนดไว้ในมาตรฐานคุณวุฒิระดับการศึกษาของสาขาวิชาสาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการสินค้าแฟชั่น

3 ขอบเขตของโครงการวิจัย

3.1 ขอบเขตเชิงประชากร ศึกษาความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ประกอบด้วย

3.1.1 นักศึกษาชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการสินค้าแฟชั่น ปีการศึกษา 2553

3.1.2 ผู้บริหารคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ที่ดำรงตำแหน่งในปีการศึกษา 2553

3.1.3 อาจารย์ผู้สอนสาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการสินค้าแฟชั่นที่ทำการสอนในปีการศึกษา 2553

3.1.4 สถานประกอบการที่นักศึกษาชั้นปีที่ 4 ปีการศึกษา 2553 เข้าร่วมโครงการสหกิจศึกษา

3.1.5 ผู้ปกครองของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ปีการศึกษา 2553 สาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการสินค้าแฟชั่น

3.2 ขอบเขตเชิงทฤษฎี ศึกษาคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ของสาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการสินค้าแฟชั่นตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ 6 ด้านที่กำหนดไว้ในกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา ประกอบด้วย

3.2.1 ด้านคุณธรรม จริยธรรม

3.2.2 ด้านความรู้

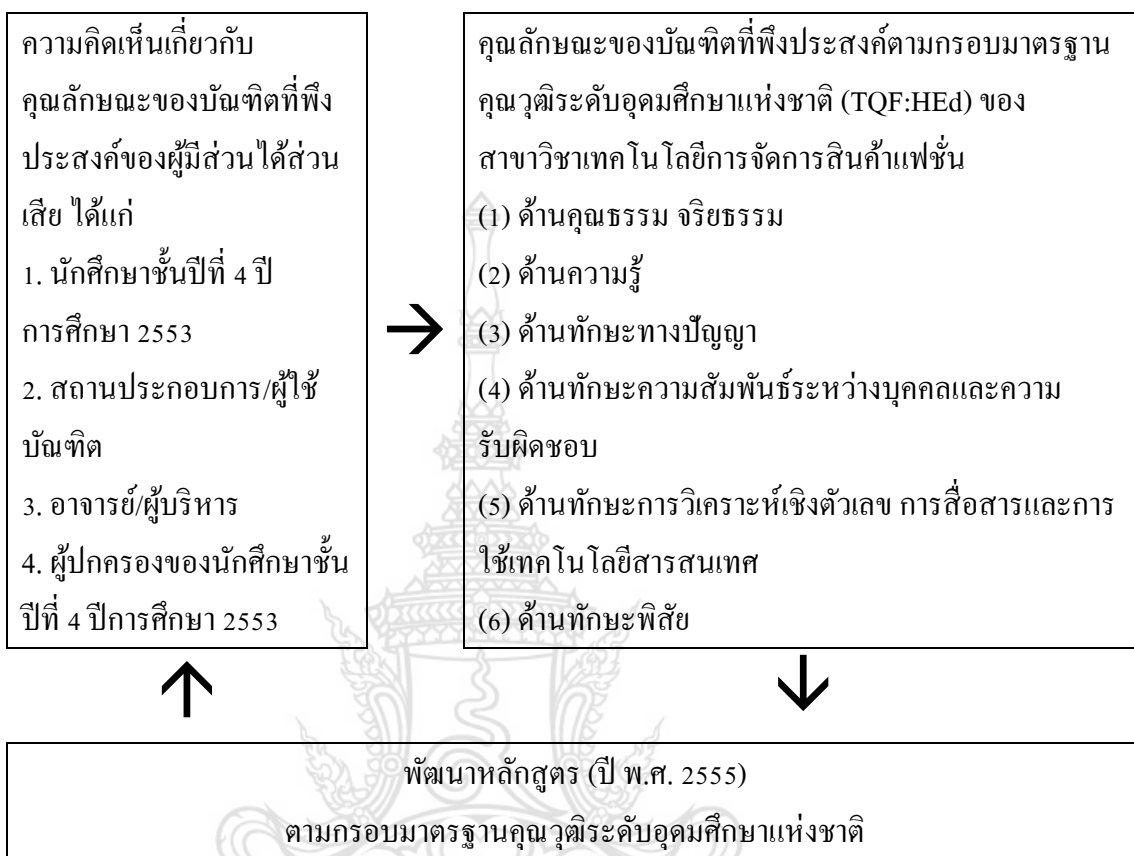
3.2.3 ด้านทักษะทางปัญญา

3.2.4 ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และความรับผิดชอบ

3.2.5 ด้านทักษะการวิเคราะห์

3.2.6 ด้านทักษะทางปฏิบัติ

4 กรอบแนวความคิด

5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

5.1 ประโยชน์ที่ได้รับ

5.1.1 ข้อมูลที่ได้จากการดำเนินโครงการถูกนำมาใช้เป็นข้อมูลในการจัดและพัฒนา
กระบวนการเรียนการสอน และการปรับปรุงหลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการ
สินค้าแฟชั่น ให้มีความเหมาะสมกับสภาพความเป็นจริงยิ่งขึ้น

5.1.2 ใช้เป็นแนวทางในการจัดทำกรอบมาตรฐานคุณวุฒิของสาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการ
สินค้าแฟชั่น

5.2 ผู้ใช้ประโยชน์ในงานวิจัย

5.2.1 ผู้ใช้ประโยชน์ทางตรง ได้แก่ อาจารย์ผู้สอน และนักศึกษาของสาขาวิชาเทคโนโลยีการ
จัดการสินค้าแฟชั่น คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

5.2.2 ผู้ใช้ประโยชน์ทางอ้อม ได้แก่ หน่วยงาน สถาบันการศึกษา หน่วยงานภาครัฐ และ
สถานประกอบการ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา แห่งชาติของสาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการสินค้าแฟชั่น คณะผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้าข้อมูลที่เกี่ยวข้องดังนี้

1. กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ
2. ประกาศคณะกรรมการอุดมศึกษาเรื่อง แนวทางการปฏิบัติตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552
3. มาตรฐานผลการเรียนรู้ระดับปริญญาตรีตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา แห่งชาติ
4. คุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์
 - 4.1 คุณลักษณะของบัณฑิต
 - 4.2 การพัฒนาคุณลักษณะและกระบวนการผลิตบัณฑิตตามกรอบคุณลักษณะ
5. หลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการสินค้าแฟชั่น (พ.ศ. 2550) คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
6. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

ประกาศกระทรวงศึกษาธิการเรื่อง กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติพ.ศ. 2552 ตามที่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2)พ.ศ. 2545 หมวด 6 มาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา มาตรา 47 กำหนดให้มีระบบการประกันคุณภาพ การศึกษา เพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาทุกระดับ ประกอบด้วยระบบการประกันคุณภาพ ภายในและระบบการประกันคุณภาพภายนอก จึงเห็นสมควรให้จัดทำกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติขึ้น เพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษา และเพื่อเป็นการประกัน คุณภาพของบัณฑิตในแต่ละระดับคุณวุฒิและสาขา/สาขาวิชา รวมทั้งเพื่อใช้เป็นหลักในการจัดทำ มาตรฐานด้านต่าง ๆ เพื่อให้การจัดการศึกษามุ่งสู่เป้าหมายเดียวกันในการผลิตบัณฑิตได้อย่างมี คุณภาพ ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 8 และมาตรา 16 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหาร ราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 รัฐมนตรีว่าการกระทรวง ศึกษาธิการ โดยคำแนะนำของ

คณะกรรมการการอุดมศึกษา ในคราวประชุมครั้งที่ 6/2552 เมื่อวันที่ 4 มิถุนายน พ.ศ. 2552 จึงออกประกาศไว้ดังนี้

1. ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552”
2. ให้ใช้ประกาศนี้สำหรับการกำหนดเป้าหมายของการจัดการศึกษาเพื่อให้บัณฑิต มีคุณภาพตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติในทุกระดับคุณวุฒิและสาขา/สาขาวิชา และให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป
3. วัตถุประสงค์ เพื่อเป็นกรอบมาตรฐานให้สถาบันอุดมศึกษาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาหรือปรับปรุงหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน และพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา ให้สามารถผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ และเพื่อประโยชน์ต่อการรับรองมาตรฐานคุณวุฒิในระดับอุดมศึกษา
4. กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ประกอบด้วย
 - 4.1 ระดับคุณวุฒิ ได้แก่
 - ระดับที่ 1 อนุปริญญา (3 ปี)
 - ระดับที่ 2 ปริญญาตรี
 - ระดับที่ 3 ประกาศนียบัตรบัณฑิต
 - ระดับที่ 4 ปริญญาโท
 - ระดับที่ 5 ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง
 - ระดับที่ 6 ปริญญาเอก
 - 4.2 คุณภาพของบัณฑิตทุกระดับคุณวุฒิและสาขา/สาขาวิชาต่าง ๆ ต้องเป็นไปตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่คณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนดและต้องครอบคลุมอย่างน้อย 5 ด้าน คือ
 - (1) ด้านคุณธรรม จริยธรรม
 - (2) ด้านความรู้
 - (3) ด้านทักษะทางปัญญา
 - (4) ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ
 - (5) ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

สำหรับสาขา/สาขาวิชาที่เน้นทักษะทางปฏิบัติต้องเพิ่มมาตรฐานผลการเรียนรู้ด้านทักษะพิสัยโดยมาตรฐานผลการเรียนรู้แต่ละด้านของแต่ละระดับคุณวุฒิและลักษณะของหลักสูตรอย่างน้อยต้องเป็นไปตามที่คณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนดไว้ในแนวทางการปฏิบัติตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552

4.3 ชื่อปริญญา จำนวนหน่วยกิต ระยะเวลาในการศึกษา และการเทียบโอน ผลการเรียนรู้ให้เป็นไปตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ

5. ให้คณะกรรมการการอุดมศึกษานำกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ไปพัฒนามาตรฐานคุณวุฒิสาขา/สาขาวิชาต่าง ๆ ของแต่ละระดับคุณวุฒิ เพื่อสถาบันอุดมศึกษาได้ใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาหรือปรับปรุงรายละเอียดของหลักสูตรและจัดการเรียนการสอนเพื่อให้คุณภาพของบัณฑิตที่ผลิตในสาขา/สาขาวิชาของระดับคุณวุฒิเดียวกันมีมาตรฐานที่เทียบเคียงกันได้ ทั้งในระดับชาติ และระดับสากล

6. ให้สถาบันอุดมศึกษาพัฒนาหรือปรับปรุงรายละเอียดของหลักสูตรตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยมาตรฐานคุณวุฒิตามระดับคุณวุฒิของแต่ละสาขา/สาขาวิชา โดยจัดทำรายละเอียดของหลักสูตร รายละเอียดของรายวิชา และรายละเอียดของประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) รายงานผลการดำเนินการของรายวิชา รายงานผลการดำเนินการของประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) และรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตร โดยมีหัวข้ออย่างน้อยตามที่คณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนด และดำเนินการจัดการเรียนการสอนตลอดจนการวัดและการประเมินผลเพื่อให้มั่นใจว่าบัณฑิตมีมาตรฐานผลการเรียนรู้ตามข้อ 4.2

7. ให้สถาบันอุดมศึกษาพัฒนาหรือปรับปรุงรายละเอียดของหลักสูตร โดยมีตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพของหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน และเกณฑ์การประเมินตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยมาตรฐานคุณวุฒิตามระดับคุณวุฒิของสาขา/สาขาวิชานั้น ๆ

8. ให้สถาบันอุดมศึกษาจัดให้มีการประเมินเพื่อพัฒนาหลักสูตรอย่างต่อเนื่องอย่างน้อยทุก ๆ 5 ปี

9. ให้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาเผยแพร่หลักสูตรที่ดำเนินการได้มาตรฐานตามประกาศนี้ต่อสาธารณะตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนด

10. ให้สถาบันอุดมศึกษาพัฒนาหลักสูตรที่จะรับนักศึกษาใหม่เป็นครั้งแรกตั้งแต่ปีการศึกษา 2553 เป็นต้นไป ตามประกาศนี้ สำหรับหลักสูตรที่เปิดสอนอยู่แล้วต้องปรับปรุงให้สอดคล้องกับประกาศนี้ภายในปีการศึกษา 2555

11. ให้คณะกรรมการการอุดมศึกษากำกับ ดูแล ติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษา เพื่อให้การจัดการศึกษาเป็นไปอย่างมีคุณภาพและมาตรฐานตามเจตนารมณ์ของประกาศนี้

12. ในกรณีที่ไม่สามารถปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ข้างต้นได้ หรือมีความจำเป็นต้องปฏิบัติ นอกเหนือจากที่กำหนดไว้ในประกาศนี้ ให้อยู่ในดุลยพินิจของคณะกรรมการการอุดมศึกษาที่จะพิจารณา และให้ถือคำวินิจฉัยของคณะกรรมการการอุดมศึกษานั้นเป็นที่สุด (ประกาศ ณ วันที่ 2 กรกฎาคม พ.ศ. 2552 โดยนายจรินทร์ ลักษณวิศิษฏ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ)

2. ประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษาเรื่อง แนวทางการปฏิบัติตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552

เพื่ออนุวัติให้เป็นไปตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 และมติคณะกรรมการการอุดมศึกษาในการประชุมครั้งที่ 6/2552 เมื่อวันที่ 4 มิถุนายน พ.ศ. 2552 จึงออกประกาศแนวทางการปฏิบัติตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 ไว้ดังต่อไปนี้

1. คณะกรรมการการอุดมศึกษาจะเสนอมาตรฐานคุณวุฒิของแต่ละระดับและสาขา/สาขาวิชาซึ่งครอบคลุมหัวข้อต่างๆ ตามแบบ มคอ.1 ท้ายประกาศนี้ เพื่อให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการประกาศให้สถาบันอุดมศึกษาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนา/ปรับปรุงรายละเอียดของหลักสูตรต่อไป

2. ให้สถาบันอุดมศึกษาดำเนินการพัฒนา/ปรับปรุงรายละเอียดของหลักสูตรตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 ได้สองวิธี ดังนี้

2.1 ใช้ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรฐานคุณวุฒิสาขา/สาขาวิชาของระดับคุณวุฒินั้น เป็นแนวทางในการพัฒนา/ปรับปรุงรายละเอียดของหลักสูตร

2.2 ใช้ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 เป็นแนวทางในการพัฒนา/ปรับปรุงรายละเอียดของหลักสูตรกรณีที่กระทรวงศึกษาธิการยังมิได้ประกาศมาตรฐานคุณวุฒิสาขา/สาขาวิชาของระดับคุณวุฒินั้น

3. ให้สถาบันอุดมศึกษาจัดทำรายละเอียดของหลักสูตร รายละเอียดของรายวิชา และรายละเอียดของประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ให้ชัดเจน โดยครอบคลุมหัวข้อต่างๆ ตามแบบ มคอ.2 มคอ.3 และ มคอ.4 ท้ายประกาศนี้

4. ให้สภาสถาบันอุดมศึกษากำหนดระบบและกลไกของการจัดทำรายละเอียดของหลักสูตร และต้องอนุมัติหลักสูตรซึ่งได้จัดทำอย่างถูกต้องสมบูรณ์แล้วก่อนเปิดสอน

5. ให้สถาบันอุดมศึกษาเสนอหลักสูตรซึ่งสภาสถาบันอุดมศึกษาอนุมัติให้เปิดสอนแล้วให้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษารับทราบภายใน 30 วันนับแต่สภาสถาบันอุดมศึกษาอนุมัติ

6. ให้สถาบันอุดมศึกษาบริหารจัดการหลักสูตรเพื่อให้บัณฑิตมีคุณลักษณะตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่กำหนดในมาตรฐานคุณวุฒิสาขา/สาขาวิชานั้นๆ หรือกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ กรณีที่กระทรวงศึกษาธิการยังมิได้ประกาศมาตรฐานคุณวุฒิสาขา/สาขาวิชาของระดับคุณวุฒินั้นๆ และชี้แจงไว้ซึ่งคุณภาพมาตรฐานดังกล่าว โดยดำเนินการ ดังนี้

6.1 พัฒนาอาจารย์ทั้งด้านวิชาการ วิธีการสอนและวิธีการวัดผลอย่างต่อเนื่อง

6.2 จัดสรรทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอนและการวิจัยให้เพียงพออย่างมีคุณภาพ รวมทั้งอาจประสานกับสถาบันอุดมศึกษาและ/หรือหน่วยงานอื่นเพื่อใช้ทรัพยากรร่วมกันในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้มีคุณภาพ

6.3 จัดให้มีการประเมินผลการเรียนรู้ของนักศึกษาที่ครอบคลุมมาตรฐานผลการเรียนรู้ในทุก ๆ ด้าน ตามที่กำหนดไว้ในรายละเอียดของหลักสูตรนั้นๆ

6.4 จัดให้มีการรายงานผลการจัดการศึกษาเป็นรายวิชา ประสพการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ทุกภาคการศึกษา และเป็นรายหลักสูตรทุกปีการศึกษา โดยมีหัวข้อตามแบบ มคอ.5 มคอ.6 และ มคอ.7 ตามลำดับที่แนบท้ายประกาศนี้

6.5 ติดตาม ตรวจสอบและประเมินผลการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง และรายงานผลการจัดการศึกษาต่อสภาสถาบันอุดมศึกษาทุกปีการศึกษา

6.6 ประเมินหลักสูตรเพื่อพัฒนาอย่างต่อเนื่องอย่างน้อยทุกๆ 5 ปี

7. ให้สถาบันอุดมศึกษาประกันคุณภาพหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่องทุกหลักสูตร โดยดำเนินการดังนี้

7.1 กำหนดตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินที่สะท้อนการดำเนินการตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

7.2 ดำเนินการประกันคุณภาพภายใน ตามระบบประกันคุณภาพภายในของหลักสูตร

7.3 รายงานผลการดำเนินการต่อสภาสถาบันอุดมศึกษา คณะกรรมการการอุดมศึกษา และสาธารณะ

7.4 นำผลการประเมินมาปรับปรุงหลักสูตรให้มีคุณภาพและทันสมัยอยู่เสมอ

8. ให้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาเผยแพร่หลักสูตรใหม่/ปรับปรุงที่มีคุณภาพและมาตรฐานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ เมื่อสถาบันอุดมศึกษาได้เปิดสอนไปแล้วอย่างน้อยครึ่งระยะเวลาของหลักสูตรตามหลักเกณฑ์ต่อไปนี้

8.1 เป็นหลักสูตรที่ได้รับอนุมัติจากสภาสถาบันอุดมศึกษา ก่อนเปิดสอนและได้แจ้งสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษารับทราบภายใน 30 วันนับแต่สภาสถาบันอุดมศึกษาอนุมัติหลักสูตรนั้น

8.2 ผลการประเมินคุณภาพภายในตามตัวบ่งชี้ที่กำหนดไว้ในรายละเอียดของหลักสูตร ซึ่งสอดคล้องกับการประกันคุณภาพภายในจะต้องมีคะแนนเฉลี่ยระดับดีขึ้นไปต่อเนื่องกัน 2 ปี นับตั้งแต่เปิดสอนหลักสูตรที่ได้พัฒนาตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ เว้นแต่หลักสูตรใดที่มาตรฐานคุณวุฒิสภา/สาขาวิชาได้กำหนดตัวบ่งชี้และ/หรือเกณฑ์การประเมินเพิ่มเติม ผลการประเมินคุณภาพจะต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่มาตรฐานคุณวุฒิสภา/สาขาวิชานั้นๆ กำหนด

จึงจะได้รับการเผยแพร่ กรณีหลักสูตรใดมีครั้งระยะเวลาของหลักสูตร 1 ปี หรือน้อยกว่าให้พิจารณาผลการประเมินคุณภาพภายในของปีแรกที่เปิดสอนด้วยหลักเกณฑ์เดียวกัน

8.3 หลักสูตรใดที่ไม่ได้รับการเผยแพร่ ให้สถาบันอุดมศึกษาคำเนินการปรับปรุงตามเงื่อนไขที่คณะกรรมการการอุดมศึกษาจะกำหนดจากผลการประเมินต่อไป

8.4 กรณีหลักสูตรใดได้รับการเผยแพร่แล้ว สถาบันอุดมศึกษาจะต้องกำกับดูแลให้มีการรักษาคุณภาพให้มีมาตรฐานอยู่เสมอ โดยผลการประเมินคุณภาพภายในต้องมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับดีขึ้นไป หรือเป็นไปตามที่มาตรฐานคุณวุฒิสาขา/สาขาวิชานั้นกำหนดทุกปีหลังจากได้รับการเผยแพร่ หากต่อมาปรากฏว่าผลการประเมินคุณภาพหลักสูตรของสถาบันอุดมศึกษาใดไม่เป็นไปตามที่กำหนดให้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาเสนอคณะกรรมการการอุดมศึกษาเพื่อพิจารณาถอนการเผยแพร่หลักสูตรนั้น จนกว่าสถาบันอุดมศึกษานั้นจะได้มีการปรับปรุงตามเงื่อนไขของคณะกรรมการการอุดมศึกษา

9. คณะกรรมการการอุดมศึกษาจะติดตามการดำเนินการตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติอย่างต่อเนื่อง กรณีที่พบว่าไม่เป็นไปตามแนวทางที่กำหนด ให้มีการปรับปรุงตามเงื่อนไขของคณะกรรมการการอุดมศึกษา

10. ขั้นตอนการดำเนินการและรายละเอียดที่เกี่ยวข้องปรากฏในเอกสารกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 และแนวทางการปฏิบัติที่แนบท้ายประกาศนี้ (ประกาศ ณ วันที่ 16 กรกฎาคม พ.ศ. 2552 โดยศาสตราจารย์วิจารณ์ พานิช ประธานกรรมการคณะกรรมการการอุดมศึกษา)

3. มาตรฐานผลการเรียนรู้ระดับปริญญาตรีตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

นักศึกษาระดับปริญญาตรีควรมีมาตรฐานผลการเรียนรู้ดังนี้ (วิจารณ์, 2552)

3.1 ด้านคุณธรรม จริยธรรม

สามารถจัดการปัญหาทางด้านจริยธรรมและวิชาชีพซึ่งเกี่ยวข้องกับการใช้ดุลยพินิจทางค่านิยม ด้วยวิถีทางที่คำนึงถึงความรู้สึกของผู้อื่น ได้อย่างสอดคล้องกับค่านิยมพื้นฐานและจรรยาบรรณทางวิชาชีพ แสดงออกถึงพฤติกรรมทางด้านคุณธรรม จริยธรรมในระดับสูงที่เกี่ยวข้องกับความขัดแย้งทางค่านิยมและการจัดลำดับความสำคัญ แสดงออกถึงความซื่อสัตย์สุจริตอย่างสม่ำเสมอ และบูรณาการได้อย่างสมดุลเหมาะสมระหว่างวัตถุประสงค์ส่วนบุคคลและวัตถุประสงค์ของกลุ่ม เป็นอย่างดีต่อผู้อื่น มีภาวะผู้นำในการทำงาน ในกลุ่มต่าง ๆ ในครอบครัว และชุมชน

3.2 ด้านความรู้

มีองค์ความรู้ในสาขา/สาขาวิชาอย่างกว้างขวางและเป็นระบบ รู้หลักและทฤษฎีที่สัมพันธ์กัน ตระหนักในองค์ความรู้และทฤษฎีในสาขาวิชาการอื่นที่เกี่ยวข้อง สำหรับผู้ที่เรียนในหลักสูตรวิชาชีพ มีความคุ้นเคยกับพัฒนาการล่าสุดบนระดับแนวหน้าของความรู้เฉพาะด้านในสาขา/สาขาวิชาที่ศึกษารวมทั้งตระหนักถึงงานวิจัยในปัจจุบันที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขปัญหาและการต่อยอดองค์ความรู้ ในหลักสูตรที่เตรียมนักศึกษาเพื่อปฏิบัติงานวิชาชีพ นักศึกษาจะต้องตระหนักในธรรมเนียมปฏิบัติ กฎระเบียบ เทคนิค ข้อบังคับ รวมถึงวิธีการปรับปรุงให้ทันตามกาลเวลาเพื่อตอบสนองต่อสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป

3.3 ด้านทักษะทางปัญญา

มีความสามารถในการทำวิจัย เข้าใจและสามารถประเมินข้อมูล ค้นหาแนวคิดและหลักฐานใหม่ ๆ จากแหล่งข้อมูลที่กว้างขวาง และประยุกต์ข้อสรุปเพื่อแก้ไขปัญหาและข้อโต้แย้งที่แตกต่างกันได้โดยไม่ต้องอาศัยคำแนะนำจากภายนอก สามารถศึกษาปัญหาที่ค่อนข้างซับซ้อนและเสนอแนวทางใหม่ในการแก้ไขได้อย่างสร้างสรรค์ โดยคำนึงถึงองค์ความรู้ทางทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ประสบการณ์ภาคปฏิบัติและผลกระทบที่ตามมาจากการตัดสินใจ สามารถประยุกต์ทักษะและความเข้าใจอันต้องแก่เหล่านี้ในเนื้อหาสาระทางวิชาการและวิชาชีพซึ่งเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับสาขา/สาขาวิชาที่เรียนสำหรับหลักสูตรวิชาชีพ นักศึกษาสามารถใช้กระบวนการปฏิบัติงานที่ทำอยู่เป็นประจำได้อย่างเหมาะสม และแยกแยะสถานการณ์ที่ต้องการการแก้ไขปัญหาด้วยนวัตกรรมใหม่ ๆ พร้อมกับการนำเอาความรู้ความเข้าใจในภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติที่เกี่ยวข้องมาประยุกต์ใช้เพื่อสนองตอบต่อสถานการณ์เช่นนั้น

3.4 ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

มีส่วนช่วยและเอื้อต่อการแก้ปัญหาในกลุ่มได้อย่างสร้างสรรค์ ไม่ว่าจะในฐานะผู้นำหรือสมาชิกของกลุ่ม สามารถแสดงออกซึ่งภาวะผู้นำในกลุ่มที่มีสถานการณ์ไม่ชัดเจน และต้องการนวัตกรรมใหม่ ๆ ในการดำเนินการ แสดงออกซึ่งความคิดริเริ่มในการวิเคราะห์ปัญหาที่ต้องการความสนใจและกล่าวถึงปัญหาดังกล่าวได้อย่างเหมาะสมบนพื้นฐานของตนเองและของกลุ่ม มีความรับผิดชอบในการเรียนรู้และพัฒนาตนเอง รวมทั้งวิชาชีพได้อย่างต่อเนื่อง

3.5 ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

เมื่อศึกษาปัญหาและข้อโต้แย้งแล้ว สามารถระบุเทคนิคทางสถิติหรือคณิตศาสตร์ที่เกี่ยวข้องและประยุกต์ใช้อย่างสร้างสรรค์ในการแปลความหมายและเสนอแนะแนวทางในการแก้ไข สามารถสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพทั้งการพูดและการเขียน รู้จักเลือกและใช้รูปแบบของการนำเสนอที่เหมาะสมสำหรับปัญหาและกลุ่มผู้ฟังที่แตกต่างกัน ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และเทคนิคการสื่อสารที่เหมาะสมเป็นประจำในการเก็บรวบรวมข้อมูล แปลความหมาย และสื่อสารข้อมูลข่าวสารและความคิด

3.6 ด้านทักษะพิสัย

สำหรับสาขา/สาขาวิชาที่เน้นทักษะทางปฏิบัติต้องเพิ่มมาตรฐานผลการเรียนรู้ด้านทักษะพิสัย

4. คุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์

4.1 คุณลักษณะของบัณฑิต

การกำหนดคุณลักษณะหรือความคาดหวังที่เกี่ยวกับคุณลักษณะของบัณฑิตนั้นมีความหลากหลายและแตกต่างกันไปตามความคิดและความเชื่อของนักคิดแต่ละคน แต่ละสถาบัน ความเชื่อบางอย่างมีลักษณะซ้ำซ้อนผสมผสานหลายแนวคิดด้วยกัน แต่เมื่อได้ประมวลแนวคิดของนักคิดและนักการศึกษาของไทยเข้าด้วยกันแล้ว สามารถสรุปคุณลักษณะของบัณฑิตออกได้เป็นกลุ่มใหญ่ด้วยกัน 5 กลุ่ม คือ กลุ่มอุดมคตินิยม กลุ่มปัญญานิยม กลุ่มชุมชนนิยม กลุ่มปฏิบัตินิยม และกลุ่มเทคโนโลยีนิยม แต่ละกลุ่มมีหลักคิดเฉพาะของกลุ่ม แต่ในแต่ละกลุ่มก็มีคุณลักษณะบางอย่างซ้ำซ้อนกันอยู่บ้างนักคิดหรือผู้ทรงคุณวุฒิในแต่ละกลุ่มเองก็มีความคิดบางส่วนบางประเด็นที่ซ้ำซ้อนกัน ในงานวิจัยนี้จะได้เสนอภาพรวมของผู้ทรงคุณวุฒิในแต่ละลักษณะ

4.1.1 กลุ่มอุดมคตินิยม

คุณลักษณะบัณฑิตในกลุ่มอุดมคตินิยมเน้นคุณลักษณะของบัณฑิตที่มี คุณธรรม จริยธรรม เป็นฐานหลักที่สำคัญ รวมถึงเรื่องอุดมคติและความเชื่อต่าง ๆ ที่เป็นองค์ประกอบของความ เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์

ความคิดในการพัฒนาบัณฑิตตามที่ พระธรรมปิฎก,2542 :11 ระบุให้มีการใช้พื้นฐานทางศาสนาเป็นตัวรองรับในด้านคุณธรรมจริยธรรม เกิดจากการมองเห็นปัญหาของการศึกษาไทย เฉพาะปัญหาการศึกษาไทยที่เน้นเศรษฐกิจ เน้นการพัฒนาตามประเทศทางตะวันตกเป็นสำคัญ จึงมุ่งเน้นให้บัณฑิตหรือการศึกษาเป็นไปในลักษณะของการผลิตบัณฑิตมาเป็นกำลังสำหรับสนองความต้องการทางเศรษฐกิจและสังคม ไม่ได้เน้นที่การสร้างคนให้รู้จัก เข้าใจ และมีชีวิตที่มีคุณค่าสูงกว่าเพียงแค่เศรษฐกิจหรือการเงิน เป็นการศึกษาเพื่อรับใช้ทางเศรษฐกิจ โดยพระไพศาล วิสาโล (พระไพศาล วิสาโล 2545:4) กล่าวว่าเป็นการศึกษาเป็นไปเพื่อรับใช้ทุนนิยมเป็นหลัก และมหาวิทยาลัยถูกรอบงำโดยอำนาจทุนมาก เห็นได้จากจุดมุ่งหมายของอุดมศึกษาที่มีการพัฒนาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2503-2504 เป็นต้นมา อุดมศึกษาเป็นไปเพื่อผลิตคนเข้าสู่ตลาดแรงงานภาคอุตสาหกรรมภาคบริการมาโดยตลอด

นอกจากนี้สภาพการณ์ของอุดมศึกษาที่ตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของเศรษฐกิจทุนนิยม พระไพศาล วิสาโล ซึ่งให้เห็นเพิ่มเติมว่าตัวมหาวิทยาลัยเองก็มีลักษณะเป็นทุนนิยม ในลักษณะของการเป็นธุรกิจ เป็นอุตสาหกรรมมากขึ้นอย่างที่ เริ่มมีการแสวงหากำไรมากขึ้น มีการสร้างจุดขาย สร้าง

หลักสูตรพิเศษเพื่อที่จะดึงคนมาซื้อบริการทางการศึกษา มาเป็นบัณฑิต เช่น ปริญญาโท 2 ปี ไม่ต้องทำวิทยานิพนธ์หรือมีการเสนอหลักสูตรที่จบได้รวดเร็ว (พระไพศาล วิสาโล, 2545:4)

การจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษาที่เน้นการสนองตอบต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ ทำให้ผู้เรียนไม่ได้ให้ความสำคัญกับคุณค่าของความเป็นมนุษย์ คุณค่าของอุดมคติ คุณค่าของความเสียสละเท่าที่ควร จึงทำให้เห็นบัณฑิตที่มุ่งแต่เอาชนะ เอาเปรียบ เห็นแก่ได้อยู่ทั่วไป คณาจารย์ในโครงการบัณฑิตอุดมคติของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มองเห็นอิทธิพลของการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมที่มีต่อการพัฒนาบัณฑิตของไทย จึงทำให้เกิดแนวคิดในการผลิตบัณฑิตในอุดมคติขึ้น โดยโครงการตระหนักถึงปัจจัยด้านการแข่งขันเสรีเพื่อเป้าหมายทางด้านเศรษฐกิจและขณะเดียวกันก็มีการทำนุบำรุงชีวิต จิตใจและคุณภาพชีวิตของคนไทยในสังคมยุคปัจจุบันที่ต้องรู้กว้าง รู้ไกลและเจาะลึกเทคโนโลยี” (มณีวรรณ กมลพัฒนะ , 2538 : 10) ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดที่การศึกษาเป็นไปเพื่อให้ผู้ได้รับการศึกษารับใช้นายทุน เนื่องจากระบบทุนมีอำนาจเหนือรัฐ ของ ส.ศิริรักษ์ (ส.ศิริรักษ์, 2545 : 2) รวมทั้งตัวอย่างจากการศึกษาในญี่ปุ่นที่ไม่สามารถต้านกระแสทุนนิยมได้เช่นกัน

การผลิตบัณฑิตตามรูปแบบและกระบวนการของต่างประเทศ โดยเฉพาะประเทศทางตะวันตก เป็นการผลิตบัณฑิตเพื่อรับใช้ระบบทุนนิยม สอนองตอบต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและการมีงานทำ ส่งผลให้บัณฑิต ฟุ้งเฟ้อ ใช้ชีวิตอย่างขาดอุดมคติและเป้าหมายที่ชัดเจนจึงเป็นปัญหาใหญ่ในการพัฒนาบัณฑิต

ดังนั้นแนวคิดของการอุดมศึกษาและการผลิตบัณฑิตตามแนวนี้จึงต้องเน้นให้ผู้เรียนเข้าใจสภาพปัญหาดังกล่าวและแสวงหาทางออกที่เหมาะสม มีคุณค่าสูงสุดในชีวิต กว่าการจัดการศึกษาเพียงเพื่อรับใช้รัฐบาลและเศรษฐกิจทุนนิยมเท่านั้น ดังที่ ส.ศิริรักษ์ ได้เสนอไว้ว่า อุดมศึกษาหรือการศึกษาขั้นสูงสุด คือ เพื่อความเป็นไทจากอวิชชา หรือความมืดบอดที่ครอบงำ และเข้าถึงปัญหาหรือปรัชญา คือเข้าใจสภาวะธรรมทั้งหมดอย่างปราศจากการติดยึดใด ๆ เมื่อถึงจุดที่เข้าใจอย่างชัดเจน ปรัชญาหรือปัญญาย่อมควบคู่ไปกับความคิดและจิตใจ เป็นไปในทางที่จะเอื้ออาทร ช่วยเหลือเกื้อกูลและรับใช้ผู้อื่น สัตว์อื่น (ส.ศิริรักษ์, 2545:17)

พระไพศาล วิสาโล กับ ส.ศิริรักษ์ ต่างก็เห็นตรงกันว่า เป้าหมายของอุดมศึกษา คือ อุดมคติ ซึ่งต้องพัฒนาคนให้ถึงอุดมคติ หรือ พื้นฐานทางศาสนา เพราะพระพุทธศาสนา ก็คือหลักสำคัญของคนไทย

ส่วนท่านเจ้าคุณพระธรรมปิฎกได้ชี้แนะในส่วนของการสร้างบัณฑิตให้ชัดเจนยิ่งขึ้นว่า การพัฒนาคนนั้นต้องมีลักษณะบูรณาการ โดยเป็นการพัฒนาระบบองค์รวมแห่งการดำเนินชีวิตทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ พฤติกรรม จิตใจและปัญญา ให้เจริญงอกงามขึ้นอย่างสอดคล้อง และเกื้อกูลต่อกันทั้งระบบ (พระธรรมปิฎก , 2542 : 42) ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของกลุ่มบัณฑิตอุดมคติ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในการพัฒนา 3 ศาสตร์ใหญ่ คือ มนุษยศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ธรรมชาติและสังคมศาสตร์

เช่นกัน เพื่อให้เห็นความจริงของชีวิตและธรรมชาติ บูรณาการคุณธรรมจริยธรรม เห็นการณ์ไกล ไม่ประมาท ใฝ่ตรงเหตุผลและรับผิดชอบ โดยจุดเน้นของบัณฑิตอุดมคดียังอยู่ที่คุณธรรมจริยธรรม ความรับผิดชอบต่อสังคมเป็นสำคัญ

โดยภาพรวมจะเห็นได้ว่าคุณลักษณะบัณฑิตในกลุ่มนี้ได้เน้นที่คุณค่าและวัฒนธรรมของไทย ซึ่งมีศาสนาเป็นพื้นฐานที่สำคัญ รวมถึงคุณธรรมจริยธรรมและค่านิยมของความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ไม่ว่าจะเป็นความเสียสละ การเห็นแก่ส่วนรวม ความรับผิดชอบต่อสังคม ฯลฯ ซึ่งเป็นคุณธรรมที่สำคัญ

4.1.2 กลุ่มปัญญานิยม

คุณลักษณะของบัณฑิตในกลุ่มปัญญานิยมนี้เน้นคุณลักษณะของบัณฑิตในเชิงของความสามารถทางปัญญาและการนำปัญญาไปใช้ได้อย่างเหมาะสมเป็นประโยชน์ต่อตนเองและสังคม เป็นสำคัญ การอุดมศึกษาในแนวนี้ต้องมุ่งส่งเสริมปัญญาของผู้เรียนให้ได้และได้อย่างสมบูรณ์พอ

แนวคิดของกลุ่มนี้สะท้อนให้เห็นปัญหาของการอุดมศึกษาไทยที่สำคัญ คือ กระบวนการเรียนรู้ในระดับอุดมศึกษาและมหาวิทยาลัยไทยไม่ได้สร้างปัญญาให้เกิดขึ้นกับผู้เรียนได้อย่างแท้จริง เนื่องจากการเรียนการสอนยังมีลักษณะป้อน โดยการบรรยายของครูผู้สอน ทำให้ผู้เรียนต้องจด ท่อง จำตามที่อาจารย์บอกเป็นหลัก การพัฒนาปัญญาจึงไม่เกิดขึ้น บัณฑิตจึงมีลักษณะ รู้มากกว่ารู้จัก

นอกจากกระบวนการในการเรียนการสอนจะไม่สร้างปัญญาแล้วเนื้อหาสาระที่สอนก็ไม่นำไปสู่ความรู้ที่แท้จริง ทำให้มีปัญญาไม่พอ ดังที่ ประเวศ วะสี ได้ชี้ให้เห็นว่าสังคมไทยมีปัญหาอย่างมากและอย่างลึก ทั้งปัญหาสิ่งแวดล้อมและปัญหาสังคมจนกลายเป็นวิกฤติแต่มหาวิทยาลัยไม่มีคำตอบพอ “เราไม่มีคำตอบสำหรับวิกฤติการณ์ทางจิตวิญญาณแต่อย่างใดเลยเพราะเรามีปัญญาไม่พอมหาวิทยาลัยก็มีปัญญาไม่พอและไม่สามารถสร้างปัญญาให้พอที่จะทำให้สังคมเผชิญกับวิกฤติการณ์ได้” (ประเวศ วะสี, 2537 : 3)

คำวิพากษ์วิจารณ์ที่ว่าบัณฑิตไม่รู้จักคิด ไม่รู้จักสร้างปัญญานี้ ได้รับคำวิพากษ์วิจารณ์อย่างกว้างขวาง อมเรศ ศิลาอ่อน อดีตกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ก็ได้วิจารณ์ไว้ในลักษณะเดียวกันว่า “การศึกษาไทยมีจุดเด่น คือ ไม่สอนให้คิด แต่สอนให้ท่องจำ ถือว่าความรู้สำคัญที่สุด ฉะนั้นเด็กยิ่งรู้มากยิ่งดี (อมเรศ ศิลาอ่อน , 2547 : 2) นอกจากพูดถึงสภาพงานของการศึกษาไทยว่าไม่ได้สอนให้เด็กคิดแล้ว ยังเน้นเฉพาะระดับอุดมศึกษาอีกว่า “การอุดมศึกษาไทย สอดให้คนรู้แต่ไม่ได้สอนให้คนคิด จึงเป็นเรื่องที่จะต้องทบทวนว่าจะทำอย่างไรให้มีคุณภาพที่ดีขึ้น” (อมเรศ ศิลาอ่อน, 2538)

เหตุที่มีปัญญาไม่พอนั้น หลักใหญ่อยู่การศึกษาและการอุดมศึกษาไม่ได้ศึกษาความจริงในสังคม เราศึกษาวิชาออกสังคม ประเวศ วะสี ได้ตั้งคำถามไว้อีกว่า “ที่นี้ถามว่า การศึกษาโดยเฉพาะ

อุดมศึกษาเป็นสมองของสังคมหรือเปล่า คำตอบก็คือไม่เป็นเพราะมันอยู่นอกบริบทสังคม ไม่ได้รับรู้ความจริงเพราะฉะนั้นต้องเอาสังคมเป็นตัวตั้ง รู้แล้วนำมาวิเคราะห์ สังเคราะห์ให้ดีขึ้น” (ประเวศ วะสี, 2537 : 3) ประเด็นของความไม่สอดคล้องและอยู่นอกบริบทของสังคมนี้ตรงกับการวิเคราะห์ของ จรัส สุวรรณเวลา (2541 : 5) ที่ชี้ว่าวิกฤติอุดมศึกษาไทยประการหนึ่ง คือ ความตรงเป่าตรงปัญหา (Pertinent) ที่ชี้ว่า ผลผลิตของอุดมศึกษา “ต้องตรงตามที่สังคมต้องใช้ ทั้งนี้ต้องปรับการอุดมศึกษา ไม่ใช่เป็นไปเพื่ออุดมศึกษาเอง แต่เพื่อสังคมโดยดำเนินการตามความจำเป็นของสังคม”

สภาพการณ์ดังกล่าวได้มีข้อเสนอในทางของการผลิตบัณฑิตเพื่อส่งเสริมให้นิสิตมีปัญญาอย่างสมบูรณ์เต็มที่หลายประการด้วยกัน โดยเฉพาะการเรียนการสอนจะต้องเน้นให้ผู้เรียนได้คิดวิเคราะห์ แสวงหา และแสดงเหตุผลของตนเองออกมาดังที่ จรัส สุวรรณเวลา ได้เสนอไว้ “การศึกษาต้องไม่เป็นการให้กับการรับ ต้องเน้นการวิเคราะห์ มีการอภิปรายซักถามและตอบด้วยเหตุผล แยกแยะตรรกจริงจากตรรกหลง จึงจำเป็นต้องเป็นการเรียนรู้กลุ่มเล็กที่ผู้สอนและผู้เรียนต่างช่วยกันในการหาความจริงของธรรมชาติ ทำนองเดียวกับที่โซเครตีสใช้เมื่อหลายพันปีมาแล้ว ครูมีหน้าที่กำกับชี้แนะ แนวการถกเถียง และวิพากษ์วิจารณ์ แทนที่จะเป็นผู้มีความรู้และถ่ายทอดความรู้ทางเดียว” (ประเวศ วะสี, 2538 : 38)

ในลักษณะเดียวกัน ประเวศ วะสี ได้อธิบายคุณลักษณะของสมองที่ทำหน้าที่ในทางปัญญา อยู่ 4 ประการใหญ่ ดังนี้

ข้อแรก ต้องสามารถรับรู้ความจริง ถ้ารับรู้ความจริงไม่จริง เราก็จะไม่มีปัญญา เราก็จะไม่เข้าใจเรื่องราวอันนั้น เพราะเราได้รับความหลงมารับเอาความจริงไม่จริงมา ก็จะไม่มีปัญญา ในข้อนี้เน้นหนักที่การเรียนความจริง เรียนรู้สังคม เรียนสิ่งที่เกิดขึ้นในสังคม

ข้อที่สอง การรับรู้เข้ามาเฉย ๆ ไม่พอ เพราะเรื่องราวมันซับซ้อนมันลึกซึ้งกว่านั้น เพราะฉะนั้นต้องสามารถเอาความจริงมาวิเคราะห์และสังเคราะห์เป็นปัญหาที่สูงขึ้นกว่าเท่าที่ปรากฏรับรู้ ในข้อนี้เน้นหนักที่การวิเคราะห์วิจารณ์ เมื่อเรียนรู้สิ่งหนึ่งแล้ว

ข้อสาม เอาปัญญาไปใช้ เช่น จะต้องเอไปใช้อย่างไร เอาไปเชื่อมโยงอย่างไร ต้องไปดัดแปลงอย่างไร ต้องไปสังเคราะห์ใหม่อย่างไร ให้เหมาะกับการใช้ ข้อนี้เน้นที่การนำไปใช้ซึ่งจะทำให้การศึกษาเกิดประโยชน์ได้อย่างแท้จริง

ข้อที่สี่ เมื่อนำไปใช้แล้ว ต้องประเมินด้วยว่าได้ผลหรือไม่ได้ผลมากน้อยแค่ไหน เพราะอะไร แล้วเอาตัวที่ประเมินกลับมาใช้อีกเพราะมันจะทำให้เป็นการเกิดปัญหาที่สูงขึ้นไปอีก ข้อนี้เน้นที่การประเมินตรวจสอบสิ่งที่เรียนรู้ได้ วิเคราะห์ได้ ประยุกต์แล้วนำมาประเมินตรวจสอบอีกครั้งหนึ่ง (ประเวศ วะสี, 2545)

โดยเหตุนี้การสร้างบัณฑิตในกลุ่มปัญญานิยมจึงประกอบไปด้วยกระบวนการเรียนการสอนที่เป็นกระบวนการทางปัญญา คือ เรียนรู้วิชาการสาระที่กว้างขวางเป็นจริง ตรงต่อสภาพของ

สังคมเองและมีความสามารถในการวิเคราะห์ สังเคราะห์ และสร้างสรรค์เป็นสิ่งใหม่ได้ ในขณะที่เดียวกันก็รู้จักประเมิน รู้จักประยุกต์ใช้ นำไปสู่การสร้างความรู้และวิชาการใหม่ต่อไป

4.1.3 กลุ่มชุมชนนิยม

คุณลักษณะของบัณฑิตในกลุ่มชุมชนนิยมนี้เน้นบัณฑิตที่รู้และเข้าใจชุมชนและสังคมที่ตนเองอยู่ เข้าใจเหตุผลที่มา สภาพการณ์และปัญหาของชุมชน มีจิตสำนึกในทางสังคมและมีความรับผิดชอบต่อสังคม สามารถเชื่อมโยงเรื่องที่เรียนกับปัญหาของสังคมได้อย่างดี พร้อมทั้งมีวิธีที่จะแก้ปัญหาของสังคมได้ รวมถึงการเรียนรู้ไม่จำเป็นต้องอยู่ที่สถาบันการศึกษาอย่างเดียว แต่อยู่ที่ชุมชนอีกด้วย

แนวความคิดหลักของกลุ่มนี้อาจพิจารณาได้จากแนวคิดของ เสน่ห์ จามริก (2545:2) ที่มองเรื่องความเข้าใจของอุดมศึกษาในวงที่กว้างและมองอย่างเชื่อมโยงสัมพันธ์กันกับสังคม “เรื่องของการศึกษาไม่ว่าจะเป็นระดับใดก็ตาม โดยเฉพาะอย่างยิ่งอุดมศึกษานั้นเป็นส่วนหนึ่งของสังคมจะเรียกว่า “อนุระบบ” ของสังคมใหญ่ก็ได้” ซึ่งจะต้องเชื่อมโยงให้เห็นว่าอุดมศึกษาไม่ได้โดยเดี่ยวอยู่โดยตัวของมันเอง แต่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับชุมชนและสังคมอย่างแยกแยะกัน ไม่ออก ดังนั้นในการจัดการศึกษาจึงต้องให้ผู้เรียนรู้จักตัวเองรู้จักอัตลักษณ์ของตนเองด้วย

จากแนวคิดดังกล่าว นำไปสู่ปัญหาการวิเคราะห์การศึกษาในระดับอุดมศึกษาที่เห็นได้ชัดเจนว่าเป็นการศึกษาที่ไม่สอดคล้องกับสังคม ดังที่ เสน่ห์ จามริก ได้เน้นไว้ว่า “และในประการสำคัญไม่ใช่เป็นการเรียนรู้หรือการศึกษาวิจัยที่ตอบสนองปัญหาและความต้องการของสังคมไทย แต่คอยสนองปัญหาและความต้องการของโลกภายนอก เพราะฉะนั้นจะเห็นว่าทุก ๆ ครั้งที่เกิดเหตุการณ์ขัดแย้งอะไรต่าง ๆ เวลาที่ประเทศไทยต้องประสบกับความพ่ายแพ้ทางเศรษฐกิจ เราจะได้ยินนักวิชาการหรือชนชั้นนำทั้งในทางการเมืองและทางราชการประจำจะพูดบ่อย ๆ ว่า เราไม่สามารถหลีกเลี่ยงกระแสโลกได้ อันนี้คือวัฒนธรรมของการจำนนต่อกระแสของโลกภายนอกและเป็นความจำนนโดยสมัครใจด้วย” (เสน่ห์ จามริก, 2545 :6)

ในแนวทางของปัญหาดังกล่าว เสน่ห์ จามริก จึงได้เสนอต่อไปว่า “จะเห็นได้ว่าเราต้องการประวัติศาสตร์ใหม่ ต้องการเศรษฐศาสตร์ใหม่ ที่เป็นของชุมชน ต้องเผด็จการทิ้งเพราะว่าตำราทั้งหลายล้วนแต่ นิโอ-คลาสสิก ทั้งนี้ ไม่สามารถให้คำตอบอะไรได้เลย นอกจากไม่ให้คำตอบแล้ว ยังทำให้เราหลงทิศหลงทางมาโดยตลอดด้วย ด้วยเหตุผลนี้จึงต้องมีการทบทวน สำนึกในโลกชีวิตของชุมชนท้องถิ่นที่เป็นชุมชนฐานทรัพยากรเขตร้อน” (เสน่ห์ จามริก, 2548 :8)

แนวคิดในทางสังคมชุมชนที่จะเป็นแหล่งการเรียนรู้ที่ดีที่สุดนอกจากในโรงเรียนนั้น สะท้อนให้เห็นชัดเจนแนวคิดของ เสรี พงศ์พิศ ที่ได้พัฒนาแนวคิดของมหาวิทยาลัยชาวบ้านขึ้น โดยชี้ให้เห็นแนวคิดของมหาวิทยาลัยชาวบ้านขึ้น โดยชี้ให้เห็นแนวคิดของมหาวิทยาลัยชาวบ้านว่า “ความแตกต่างของมหาวิทยาลัยชาวบ้านจากมหาวิทยาลัยและสถาบันการศึกษาทั่วไป คือ ชาวบ้านเรียนรู้

จากการปฏิบัติ เรียนรู้จากชีวิตจริง ปัญหาจริง ความต้องการจริง และเรียนรู้ในบริบทของสังคม วัฒนธรรมของท้องถิ่นของตนเอง เรียนรู้จากการถ่ายทอดและสืบทอดภูมิปัญญาของท้องถิ่น ผสมผสานกับความรู้สากล” (เสรี พงศ์พิศ, 2547:2) การเรียนรู้สภาพจริงของชุมชนนี้จำเป็นที่อาจารย์ มหาวิทยาลัยจะต้องเปลี่ยนกระบวนทัศน์ไปสู่กระบวนทัศน์ใหม่ คือ “อาจารย์มหาวิทยาลัย นักวิจัย จะต้องปรับกระบวนทัศน์ใหม่ ปรับวิธีคิด วิธีปฏิบัติของตนเองให้ได้เพราะวิธีคิด วิธีปฏิบัติ 1 ด้าน ไม่สามารถแก้ไขปัญหาสังคมปัจจุบันได้ และไม่สามารถส่งเสริมชุมชนให้เข้มแข็งได้จะต้องปรับความเข้าใจเสียใหม่ว่าโลกไม่ใช่ศูนย์กลางของจักรวาล แต่เป็นดวงอาทิตย์จะต้องหันหน้าไปหาชุมชน และเรียนรู้เข้าใจชุมชนตามศักยภาพที่เขามี” (เสรี พงศ์พิศ , 2547:12)

นอกจาก เสน่ห์ จามริก และ เสรี พงศ์พิศ ที่ได้ชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของชุมชนที่มีต่อ อุดมศึกษาไทยแล้ว นิธิ เอียวศรีวงศ์ ก็ได้ชี้ให้เห็นถึงคุณค่าของชุมชนต่อการศึกษาเช่นกันว่า “บัณฑิต จะต้องเป็นผู้แสวงหาความรู้เพื่อเป็นคำตอบให้กับสังคมตามระดับของสังคมได้อย่างเหมาะสม บัณฑิตจะต้องมีความรู้ในการจัดการสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่น มีความรู้เกี่ยวกับการเมืองการปกครองมีส่วนร่วมทางการเมือง กลไกและมีส่วนร่วมในเรื่องต่าง ๆ ของประชาชนที่เป็นเรื่องสาธารณะ”

นอกจากนี้ นิธิ เอียวศรีวงศ์ ยังชี้ให้เห็นประเด็นของชุมชนเพิ่มเติมต่อไปอีกว่า การศึกษาไม่ควรจะอยู่แต่เพียง “สถาบันการศึกษา” คือ โรงเรียนหรือมหาวิทยาลัยที่เป็นอยู่ในปกติ เท่านั้น แต่การศึกษาควรเกิดขึ้นในชุมชน ในสังคม ในสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ เป็นหลักสำคัญ โดยจะมี หน่วยของการเรียนรู้เกิดขึ้นทั่วไป เพื่อให้การศึกษาเกิดขึ้นในชุมชน เป็นของชุมชนและเพื่อประโยชน์ของชุมชนเป็นหลักดังข้อเสนอที่ว่า

“การศึกษาต้องไม่ฝากไว้กับ “สถาบันการศึกษา” อีกต่อไป แต่ต้องกระจายการศึกษา ออกไปให้กว้างขวาง แผลงอยู่ในสถาบันทางสังคมทุกชนิดนับตั้งแต่ครอบครัวเป็นต้นไป ในการนี้ จะต้องเติมศักยภาพสถาบันทางสังคมต่าง ๆ ให้มีความสามารถในการทำให้เกิดการเรียนรู้ได้ หน่วย การเรียนรู้จะกระจายอยู่ทั่วไป หน่วยเหล่านี้อาจเป็นห้องสมุด สถานที่สำหรับการสื่อสาร สถานที่ สำหรับเข้าถึงฐานข้อมูล สถาบันทางวิชาการ ฯลฯ บางหน่วยก็อาจดำเนินงานได้โดยอาศัยผลกำไรทาง ธุรกิจ บางหน่วยก็อยู่ได้ด้วยกำหนัดของรัฐ ของบริษัท หรือองค์กรทางเศรษฐกิจและสังคมอื่น ๆ ” (นิธิ เอียวศรีวงศ์ , 2540 : 69)

ในแนวคิดนี้มุ่งเน้นให้บัณฑิตรู้จักและเข้าใจชุมชน สังคมของตนเองการเรียนรู้จึงต้อง เน้นการเรียนรู้ในชุมชน หรือเรียนรู้จากชุมชนเป็นหลักกระบวนการสร้างองค์ความรู้ก็ต้องสร้าง ขึ้นมาจากฐานของชุมชนเอง ตลอดจนแหล่งการเรียนรู้เองก็ต้องเกิดขึ้นในชุมชนเอง ตลอดจนแหล่ง การเรียนรู้เองก็ต้องเกิดขึ้นในชุมชนเองไม่ใช่เพียงแค่สถาบันการศึกษา คือ มหาวิทยาลัยอย่างเดียว บทบาทของบัณฑิตก็ต้องเข้าไปมีส่วนร่วมกับชุมชนด้วยพร้อมกันไป

4.1.4 กลุ่มปฏิบัตินิยม

คุณลักษณะของบัณฑิตในกลุ่มปฏิบัตินิยมนี้เน้นคุณสมบัติที่สอดคล้องกับความต้องการและความจำเป็นของงาน พร้อมทั้งทำงานได้ในสภาพของการเปลี่ยนแปลง โดยมีความรู้พื้นฐานที่ครบถ้วน รอบด้าน เพียงพอ และนำไปประยุกต์ใช้งานได้จริง

แนวคิดพื้นฐานและความต้องการบัณฑิตในลักษณะนี้เกิดจากกลุ่มผู้ต้องการใช้บัณฑิตเป็นหลักสำคัญ โดยเฉพาะในกลุ่มของนักธุรกิจและอุตสาหกรรมที่คาดหวังว่าบัณฑิตเมื่อจบออกไปแล้วจะสามารถทำงานได้และถ้าทำได้ทันทีที่ยังมีคุณค่ายิ่งขึ้น นอกจากนั้นยังต้องปรับตัวเป็น เติรมตัวตามความต้องการใหม่ ๆ ในภาวะของงานที่ต้องการความรู้ใหม่ ๆ และมีการแข่งขันสูง ชัยอนันต์ สมุทวณิช ที่ได้ชี้ให้เห็นการเรียนรู้ในแนวใหม่ว่า “ขณะนี้การตลาดกลายเป็นตัวนำมากกว่าที่ผ่านมา การแข่งขันจึงสูงขึ้นและความรู้ก็ล้ำสมัยอย่างรวดเร็ว เมื่อการตลาดมีผู้ตัดสินใจรับบริการ คือ ลูกค้า ผู้ที่จะแข่งขันได้ดี จึงเป็นผู้ที่ให้บริการที่ดี ที่ตรงต่อเวลาและเป็นที่พอใจของลูกค้าดังนั้นในสภาวะของการแข่งขันจึงต้องมีการเพิ่มคุณภาพของสินค้าและบริการ ไม่ใช่เรื่องของทุน แต่เป็นความรู้ในรสนิยมของลูกค้า” (ชัยอนันต์ สมุทวณิช , 2547)

ความเปลี่ยนแปลงและแข่งขันในวงการธุรกิจดังกล่าวทำให้การดำเนินงานของธุรกิจเองต้องใช้คนและความรู้ที่ทันสมัยขึ้น เข้มข้น เข้มแข็ง และมีคุณภาพขึ้น แนวทางของสถาบันอุดมศึกษาไทยเฉพาะมหาวิทยาลัยเองจึงต้องเน้นการผลิตคนสนองต่อธุรกิจมากขึ้น ดังที่ โอฬาร ไชยประวัติ ประธานสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) ได้สะท้อนประเด็นนี้ไว้ชัดเจนว่า “คุณภาพการศึกษาของประเทศทุกระดับมีผลต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ ซึ่งต้องการผู้จบการศึกษาที่มีคุณภาพเข้าไปทำงานทั้งในหน่วยงานรัฐ เอกชนและองค์กรธุรกิจ และยังภาคเศรษฐกิจมีการเติบโตเท่าใดยังต้องการคนที่มีคุณภาพเท่านั้น การปรับปรุงมาตรฐานการศึกษาของชาติจึงเป็นสิ่งจำเป็น” (โอฬาร ไชยประวัติ ,2547)

คุณสมบัติของบัณฑิตในแนวปฏิบัตินิยมนี้เห็นชัดเจนว่าจะต้องเน้นการไปทำงานได้ เป็นหลักสำคัญรวมถึงการปรับตัวเองให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกและของงานด้วย ผู้บริหารของมหาวิทยาลัยเองก็มักจะเน้นในแนวนี้กันเป็นจำนวนมากเพราะจะทำให้บัณฑิตของตนเองไปหางานได้ไปเผชิญกับโลกยุคใหม่ได้ ดังที่ นางเยาว์ ชัยเสรี อธิการบดีของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ได้กล่าวไว้ว่าคุณสมบัติเพิ่มเติมที่บัณฑิตควรมีนั้นควรประกอบไปด้วย ความรู้ทางด้าน Computer การพัฒนาบุคลิกภาพ การพัฒนาคุณธรรม และภาษาต่างประเทศ (นางเยาว์ ชัยเสรี , 2530 :96) ขณะเดียวกันแนวคิดนี้ได้รับการสนับสนุนจากผศ.กุลละวณิชย์ (2530 : 109) อธิการบดีมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ว่า “ต้องเน้นเรื่องเกี่ยวกับต่างประเทศ เรื่องของความเข้าใจเกี่ยวกับภูมิภาคแถบนี้เรื่องของประเทศในกลุ่มอาเซียน เรื่องของประเทศเพื่อนบ้านต่าง ๆ อย่างน้อยถ้าหากจะ

เรียนวิศวกรรมศาสตร์ เราก็อาจจะต้องมีตัวอย่างวิศวกรไทยที่ไปสร้างโรงงานในประเทศพม่า เน้นให้นักศึกษาและบัณฑิตของเรามีความคิดที่จะออกไปสู่โลกกว้าง”

ในกรณีเดียวกันนี้ ประกอบ คุปรัตน์ ได้เสนอ “คุณลักษณะของคนทำงานยุคใหม่” ไว้หลายประการด้วยกัน โดยจะเน้นหนักไปที่คุณลักษณะที่หน่วยงานหรือผู้จ้างเองก็พอใจด้วย คุณลักษณะดังกล่าวประกอบด้วย (ประกอบ คุปรัตน์, 2546)

1. ความสามารถในการประกอบอาชีพ
2. ความรอบรู้ทันโลก ทันเหตุการณ์
3. ความสามารถในการแก้ปัญหา
4. ความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์ สามารถทำในสิ่งใหม่ได้
5. ความสามารถในการสื่อสารยุคใหม่
6. ความเป็นพลเมืองดีของสังคม
7. สนใจ ขวนขวาย หาความรู้
8. มีความเป็นผู้นำ

ควบคู่กับคุณลักษณะดังกล่าว ประกอบ คุปรัตน์ ยังเสนอแนวทางการพัฒนาบัณฑิตในลักษณะนี้ ควบคู่กันไปด้วย โดยเน้นที่การฝึกงาน การทำงานตามวิชาชีพ การทำโครงการ การทำงานเป็นทีม และการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง

การฝึกปฏิบัติหรือการเรียนรู้ด้วยการทำงานสภาพการณ์จริงนี้ สอดคล้องกับแนวคิดของ โอพาร์ ไชยประวัติ ที่เห็นว่า ในระดับอุดมศึกษาที่จะผลิตบัณฑิตควรจัดการเรียนการสอนให้มีบริบทที่คล้ายคลึงกับการทำงานจริงให้ได้เรียนรู้และฝึกฝนจริงตั้งแต่ขณะที่ยังศึกษาอยู่ การศึกษาควรอยู่ในสภาพจำลองของธุรกิจ ทำให้ผู้เรียนสามารถจบไปแล้วปฏิบัติตนได้จริง (โอพาร์ ไชยประวัติ , 2547)

แนวคิดของการผลิตบัณฑิตในลักษณะนี้จึงเน้นที่ความสามารถในการไปปฏิบัติได้ทำงานในวิชาชีพที่ตนเองเรียนมาและสามารถเรียนรู้ ปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลงของงานและสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงจึงเป็นหลักสำคัญ

4.1.5 กลุ่มเทคโนโลยีนิยม

คุณลักษณะของบัณฑิตในแนวคิดกลุ่มนี้เน้นที่ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีเพื่อประโยชน์ของการเรียนรู้ การศึกษาค้นคว้า การทำงาน และการพัฒนางานให้ก้าวหน้ายิ่งขึ้นไป ในขณะที่เดียวกันก็สามารถพัฒนาและสร้างนวัตกรรมจากเทคโนโลยีประเภทต่าง ๆ ได้

พื้นฐานแนวคิดของกลุ่มเทคโนโลยีนิยมเกิดจากการเติบโตของเทคโนโลยีในด้านต่าง ๆ ที่เป็นไปอย่างกว้างขวาง ทั้งเทคโนโลยีในด้านการพิมพ์เทคโนโลยีด้านการสื่อสาร จนถึงเทคโนโลยีทางด้านข่าวสาร โดยเฉพาะคอมพิวเตอร์ที่ทำให้เกิดนวัตกรรมต่าง ๆ ขึ้นอย่างมาก

การเติบโตของเทคโนโลยีดังกล่าวทำให้เกิดแนวความคิดที่จะนำเทคโนโลยีต่างๆ ไปใช้ในการศึกษาทั้งในด้านของการเรียนการสอนและการบริหารจัดการเพื่อประโยชน์ของประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาและเพื่อประโยชน์ของโอกาสและความเท่าเทียมของการศึกษา ดังที่ วิจิตร ศรีสอาน ได้กล่าวถึงการใช้อย่างมีประสิทธิภาพของเทคโนโลยีการศึกษาไว้ว่า

“ผมก็เห็นว่าเป็นโอกาสที่เราจะคิดถึงเทคโนโลยีเหล่านี้ ซึ่งมีอยู่ทุกท้องถิ่นในขณะนี้ นำเข้ามาใช้ประโยชน์ทางการศึกษาให้เต็มที่มากขึ้นหรือแม้แต่เทคโนโลยีก็ต้องเสียใจที่จะพูดว่า คนในวงการศึกษาก็ยังไม่ได้ใช้เต็มที่เท่าไร ขณะนี้แม้แต่จำอวดยังอัดเทปขายได้หรือเทปของพระพยอม ผมชอบมากตอนศึกเพราะแก่งว่ง ได้ดีแต่มีไหมเทปของนักการศึกษาที่เป็นเทปเสียงวางในแผงในท้องตลาดไม่มี แล้วจะโทษว่าไม่มีคนซื้อก็ไม่ได้เพราะยังไม่มีใครคิดจะทำ” (วิจิตร ศรีสอาน, 2529:20)

จากการเล็งเห็นคุณค่าและความสำคัญของเทคโนโลยีดังกล่าว วิจิตร ศรีสอาน จึงได้พัฒนาเทคโนโลยีในลักษณะที่เป็น “สื่อประสม” ขึ้นโดยใช้สถานีโทรทัศน์ สถานีวิทยุ และสื่อสิ่งพิมพ์ พัฒนาเป็น “ระบบอุดมศึกษาทางไกล” โดย “เราก็เลยประกาศออกไปว่าเราจะสื่อประสมระหว่างสื่อสิ่งพิมพ์ระหว่างเทปเสียง ระหว่างรายการวิทยุ ระหว่างรายการโทรทัศน์ และอาจจะมีการสอนเสริมประกอบด้วย โดยให้มีโอกาสพบปะกับครูบาอาจารย์บ้างตามศูนย์บริการต่าง ๆ เท่าที่จำเป็น” “อีกเรื่องหนึ่งซึ่งเป็นเรื่องที่ผมเองเห็นว่าเป็นเรื่องสำคัญ ก็คือ เราเห็นจะต้องพิจารณาถึงเรื่องการใช้คอมพิวเตอร์เพื่อประโยชน์ทางการศึกษา” (วิจิตร ศรีสอาน, 2529:19,20) ซึ่งในปัจจุบันนี้การใช้คอมพิวเตอร์เพื่อการศึกษาโดยเฉพาะในเรื่องของการศึกษาผ่าน Internet หรือ เรื่อง E-learning ได้กลายเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นอย่างกว้างขวาง

ในการใช้เทคโนโลยีที่ผสมผสานสื่อการสอนหลาย ๆ อย่างเข้าด้วยกัน (ของมหาวิทยาลัยเปิด) ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2519:24) ได้เสนอไว้ว่า ในการรวมสื่อการสอนหลาย ๆ อย่างมาช่วยให้ผู้เรียนได้เข้าใจเนื้อหาวิชาที่เรียนดีขึ้นในวิชาหนึ่ง ๆ นักศึกษาจะได้รับสื่อการสอนผสมผสานกันดังนี้ บทเรียนทางไปรษณีย์ รายการโทรทัศน์และวิทยุ อาจารย์สอนกลุ่มย่อยและอาจารย์ที่ปรึกษา การบ้าน เทปบันทึกเสียง วัสดุฟิล์ม อุปกรณ์ทดลองที่บ้าน วัสดุคอมพิวเตอร์ กำหนดการเข้าพบอาจารย์ และการเรียนภาคฤดูร้อน ประมาณ 2-4 สัปดาห์

การใช้คอมพิวเตอร์โดยเฉพาะ Internet เพื่อประโยชน์ของการศึกษาหรือการเรียนรู้นั้นในปัจจุบัน โดยเฉพาะในระดับอุดมศึกษาถือเป็นเรื่องสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งไปแล้ว ทั้งในฐานะเพื่อเป็นเครื่องมือที่ช่วยในการเรียนการสอนในระบบปกติและการเรียนการสอนที่ใช้ระบบของเทคโนโลยีโดยตรงโดยการเรียนรู้ผ่าน Online ไม่ต้องมีชั้นเรียน โรงเรียนหรือมหาวิทยาลัยปกติ ความสำคัญของเทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตและการนำมาใช้ในการเรียนการสอนนั้นจะเห็นได้จากคำให้สัมภาษณ์ของ ศิริศักดิ์ จามรมาน (2544 :88) ว่า “คงหนี IT กันไม่พ้น ดันเข้าขึ้นมาทำอะไร อ่าน

หนังสือพิมพ์มาจากไหน ใช้คอมพิวเตอร์ทั้งนั้น ไปซื้อของใช้คอมพิวเตอร์ทั้งนั้นหนีไม่พ้น ต้องทำ
อย่างไรให้เราเอา IT มาใช้ให้เป็นประโยชน์” และอีกตอนหนึ่งว่า “อินเทอร์เน็ตมีบทบาทมาก ตอนนี้
ทุกโรงเรียนต้องใช้อินเทอร์เน็ตสอน ถ้าไม่ใช้ก็เซมมาก ที่อเมริกาสิ้นปี 2000 ทุกโรงเรียนมี
อินเทอร์เน็ตหมด อังกฤษสิ้นปี 2001 ทุกโรงเรียนมีอินเทอร์เน็ตหมด แต่ประเทศไทยยังมีไม่มากนัก
นั้น”

นอกจากการใช้เทคโนโลยีเพื่อการเรียนการสอนหรือการบริหารจัดการแล้วในปัจจุบัน
ได้มีโครงการที่จะเปิดสอนระดับปริญญาตรี โท เอก ผ่านระบบของเทคโนโลยีที่เรียกว่าเป็นการเรียน
การสอนโดยวิธีการของ online โดยตลอดทั้งหลักสูตร นับได้ว่าเป็นก้าวสำคัญของแนวคิดการศึกษา
ในกลุ่มเทคโนโลยีนิยมน

โดยเหตุนี้คุณสมบัติของผู้เรียนในแนวทางนี้จึงต้องมีความรู้และทักษะทาง
คอมพิวเตอร์อย่างเพียงพอ สามารถใช้คอมพิวเตอร์ได้อย่างดี อยากรู้อยากเห็น มีความสนใจที่เรียนรู้อยู่
เสมอ นอกจากนั้นยังต้องมีความคิดกว้างไกล อยากรู้อะไรอยู่เสมอ และต้องมีความอดทนอยู่ได้ทั้ง
วันทั้งคืน ต้องเล่นคอมพิวเตอร์วันละ 1 ชม. ต้องรู้สึกเป็นกันเองกับคอมพิวเตอร์ เป็นเพื่อนกับ
คอมพิวเตอร์ จับคอมพิวเตอร์เปิดคอมพิวเตอร์ได้อย่างสบาย (ศรีศักดิ์ จามรมาน, 2544 :88)

ควบคู่ไปกับการใช้คอมพิวเตอร์และอยากรู้อะไรอยู่เสมอแล้ว บัณฑิตในแนวคิดของ
กลุ่มนี้ควรจะต้องมีความสามารถในการคิด การเลือก การวินิจฉัยว่าอะไรดี อะไรเหมาะสม อะไรเป็น
ประโยชน์เพราะในอินเทอร์เน็ตนั้นมีสิ่งต่าง ๆ มากมายทั้งที่ดีและไม่ดีควบคู่กันไป ความสามารถในการ
คิด การคิดการเลือกจึงเป็นสิ่งสำคัญ

4.2 การพัฒนาคุณลักษณะและกระบวนการผลิตบัณฑิตตามกรอบคุณลักษณะ

การพัฒนาคุณลักษณะและกระบวนการผลิตบัณฑิตตามกรอบคุณลักษณะนั้น ศึกษา
รายละเอียดแต่ละคุณสมบัติจากเอกสารงานวิจัยจากสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเอกชน จาก
คุณลักษณะบัณฑิตของมหาวิทยาลัยไทยและมหาวิทยาลัยชั้นนำในต่างประเทศ พร้อมทั้งได้นำกรอบ
มาตรฐานดังกล่าวไปสัมภาษณ์รับฟังความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญทางการอุดมศึกษา

4.2.1 คุณลักษณะบัณฑิตตามกรอบคุณลักษณะ

เมื่อได้กรอบแนวคิดคุณลักษณะบัณฑิตของประเทศไทย เป็นประมวลคุณลักษณะบัณฑิตของ
ประเทศไทยที่ได้พัฒนาแล้วตามกรอบคุณวุฒิ เพื่อใช้เป็นกรอบแนวคิดดังกล่าวได้นำมาเป็นกรอบใน
การพัฒนาคุณลักษณะบัณฑิตและพัฒนากระบวนการผลิตบัณฑิตให้มีคุณลักษณะเป็นที่ต้องการของ
ประเทศ โดยใช้กรอบแนวคิด 4 ด้าน ด้านละ 4 ระดับ รวม 16 คุณลักษณะ ดังนี้

ด้านความรู้ (Knowledge)

ด้านที่เกี่ยวข้องกับความรู้ (Knowledge) แยกออกได้เป็น 4 ระดับ ระดับความรู้-พื้นฐาน
ฐานความรู้-ก้าวหน้า ความรู้-เชิงลึก และความรู้-เป็นเลิศ

1) ความรู้-พื้นฐาน (Knowledge-Basic)

มีความรู้ทั่วไปตามวิชาชีพของตน มีความรู้พื้นฐานทางวิชาการ วิชาชีพและสามารถพัฒนาขึ้นได้วิชาชีพของตนเอง ตามสาขาวิชาที่ได้รับการศึกษาและเพียงพอต่อการประกอบอาชีพ มีความสามารถในการใช้ภาษาและการใช้เทคโนโลยีพื้นฐาน และสามารถตอบสนองความต้องการของท้องถิ่น ประเทศชาติ ซึ่งจะต้องเข้ม ต้องแข็ง ต้องชัดเจนพอ เพราะหากว่าจบระดับปริญญาบัณฑิตในสาขาวิชาที่ศึกษาแล้ว อย่างน้อยบัณฑิตจะต้องมีความสามารถนำวิชาความรู้ที่บัณฑิตจะต้องมีความรู้ทั่วไปตามวิชาชีพของตนเป็นอย่างน้อย เพื่อสามารถดำรงชีพอยู่ได้ในสังคมปัจจุบันที่มีความเป็พลวัตสูง และมีการแข่งขันกันสูง

2) ความรู้-ก้าวหน้า (Knowledge-Advanced)

มีความรู้ทันสมัย และรู้จักสืบเสาะแสวงหาความรู้อยู่เสมอ สังคมในปัจจุบัน มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว จำเป็นต้องมีความรู้ทันสมัย ทันเทคโนโลยี สามารถปรับตัวทันเหตุการณ์เปลี่ยนแปลงทั้งในระดับภูมิภาคและระดับสากล รู้จักใฝ่หาความรู้ แสวงหาความก้าวหน้า พัฒนาความรู้ และขยันหมั่นเพียร กระตือรือร้น ที่จะแสวงหาความรู้อยู่เสมอ จากการที่สังคมโลกการติดต่อสื่อสารได้ง่าย สะดวก รวดเร็ว เสมือนเราไม่ได้ อยู่ห่างไกลกัน ปัจจุบันความก้าวหน้าเทคโนโลยี ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง เพราะฉะนั้นบัณฑิตต้องมีความรู้เท่าทันเทคโนโลยี สามารถประยุกต์ความรู้ และมีความสามารถในการแสวงหาความรู้โดยใช้เทคโนโลยีเพื่อใช้ข้อมูลให้ประโยชน์

3) ความรู้-เชิงรุก (Knowledge-Proactive)

มีความรู้ลึก สามารถเชื่อมโยงและบูรณาการความรู้ ระดับความรู้ในขั้นนี้เราเรียกว่าความรู้เชิงรุก(Proactive) บัณฑิตจะต้องพัฒนาความรู้อย่างต่อเนื่องเป็นผู้ที่มีความรู้ลึกซึ่ง รู้จริง สามารถเชื่อมโยงและบูรณาการความรู้ได้ เพราะในระดับความรู้เชิงรุก บัณฑิตต้องสามารถความรู้ที่รับมาหรือมีอยู่มาเชื่อมโยงและบูรณาการให้เข้ากับสถานการณ์หรือรูปแบบวิธีการทำสาขาวิชาที่ตนศึกษาและสาขาวิชาอื่น เพื่อมาประยุกต์ใช้ในงานอาชีพ สามารถบูรณาการภูมิปัญญาท้องถิ่น ชุมชน และโลก กับเทคโนโลยีสมัยใหม่ได้อย่างกลมกลืน มีความรู้และมีความเข้าใจ ความสัมพันธ์ของศิลปวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม

4) ความรู้-เป็นเลิศ (Knowledge-Excellent)

มีความเชี่ยวชาญ ความรู้ในระดับนี้เป็นความรู้ระดับสูงสุด บัณฑิตจะต้องมีความเชี่ยวชาญเข้าถึงแก่นความรู้ สามารถสร้างองค์ความรู้และอธิบายความรู้ใหม่ มีสมรรถภาพทางปัญญา มีความเป็นเลิศ สามารถสร้างทฤษฎีและนำไปปฏิบัติได้ และมีความสามารถในการวิจัยและพัฒนา มีนวัตกรรมในอนาคต สามารถศึกษาวิจัยในระดับนโยบายและการวางแผนงานของชาติ และสามารถผลการวิจัยสู่การพัฒนาประเทศ

ด้านความคิด(Thinking)

1) ความคิด-พื้นฐาน(Thinking-Basic)

สามารถคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์และประเมินผลได้ คุณลักษณะบัณฑิตที่มีความรู้ระดับพื้นฐานต้องเป็นผู้ที่สามารถคิดวิเคราะห์ คิดอย่างมีวิจารณญาณ คิดอย่างเป็นระบบ สามารถนำความรู้ที่มีปรับใช้ให้เหมาะสมกับสถานการณ์และการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น ต้องสามารถ ความซับซ้อนสูง มาปรับปรุงหรือปรับปรุงหรือปรับให้เข้ากับระบบงานที่ทำได้ และสามารถพัฒนางานให้ดีขึ้นโดยใช้ทักษะที่มีอยู่ และจะต้องรู้จักใช้ทักษะในการแสวงหาข้อมูลและทักษะวิธีการทำงานใหม่ เพื่อนำมาปรับปรุงที่ทำ มีความเป็นผู้นำทั้งทางด้านความคิดและทักษะในการทำงาน มีทักษะในการใช้เทคโนโลยีมาพัฒนางานให้มีประสิทธิภาพ การทำงานในปัจจุบันจะต้องอาศัยทักษะในด้านต่างๆ ประกอบกันมากมาย เพราะโลกเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว เพราะฉะนั้นบัณฑิตต้องมีการพัฒนาตนเอง ใฝ่หาความรู้และฝึกทักษะให้ทันสมัย ทันการเปลี่ยนแปลงและสามารถนำความรู้ความชำนาญที่มี มาปรับปรุงงานให้มีประสิทธิภาพ แสวงหาวิธีการใหม่ๆ เพื่อนำองค์กรไปสู่ความก้าวหน้าสามารถแข่งขันได้และประสบความสำเร็จในอาชีพ

2) ความสามารถ-เชิงรุก(Skill-Proactive)

สามารถสร้างงานใหม่และทำได้ด้วยตนเอง บัณฑิตจะต้องมีความรู้ในระดับที่สามารถสร้างงานได้ด้วยตนเอง สามารถนำความรู้และทักษะที่มี มาสร้างงานให้ตนเองหรือองค์กรที่ตนเองทำงานซึ่งบัณฑิตจะต้องมีความสามารถมากขึ้น มีความรู้ในงานที่ทำและมีทักษะที่สูงพอ อาจจะไม่ถึงกับผู้เชี่ยวชาญ แต่สามารถที่จะแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นได้

3) ความสามารถ-เป็นเลิศ(Skill-Excellent)

มีความเชี่ยวชาญ ชำนาญการ และปฏิบัติงานได้อย่างแม่นยำ บัณฑิตที่มีคุณลักษณะมีความเป็นเลิศในทักษะวิชาชีพที่เรียน จะต้องมีความเชี่ยวชาญและสามารถวินิจฉัย วิเคราะห์ ตัดสินใจได้และต้องปฏิบัติงานด้วยความถูกต้องแม่นยำ

ด้านคุณธรรมจริยธรรม(Ethics)

1) คุณธรรมจริยธรรม-พื้นฐาน(Ethics-Basic)

มีวินัย มีความรับผิดชอบ ซื่อสัตย์ เสียสละและมีวัฒนธรรม และมีจรรยาบรรณในวิชาชีพ บัณฑิตที่มีคุณลักษณะคุณธรรมจริยธรรมระดับพื้นฐาน ในขั้นแรกจะต้องเป็นคนที่มีวินัยในตนเอง รู้จักหน้าที่ของตนเอง มีความรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น มีความซื่อสัตย์ เสียสละ มีศีลธรรม มีจิตใจเป็นคนรักประชาธิปไตย มีความเป็นไทย มีความรักในศิลปะ ดนตรี มีวัฒนธรรมมีจิตใจส่งเสริมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับโลก มีจิตสำนึกต่อส่วนรวมรักความก้าวหน้า มีความซื่อสัตย์ต่ออาชีพ มีจรรยาบรรณในวิชาชีพ มีวุฒิภาวะ ตระหนักถึงแนวทางการ

ดำรงชีวิตในสังคม มีทักษะชีวิต ยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น สามารถที่จะอยู่ร่วมกับคนอื่นในสังคมได้ และมีสุขภาพกายและจิตใจที่ดี

2) คุณธรรมจริยธรรม-ก้าวหน้า (Ethics-Advanced)

เป็นแบบอย่างที่ดี เข้าใจผู้อื่น และเข้าใจโลก คุณธรรมจริยธรรมระดับก้าวหน้า

บัณฑิตนอกจากจะต้องมีระดับของการมีคุณธรรมจริยธรรมระดับพื้นฐาน

ตาราง 2-1 กรอบแนวความคิดคุณลักษณะบัณฑิตของประเทศไทยที่ได้พัฒนาแล้ว

	BASIC พื้นฐาน	ADVANCED ก้าวหน้า	PROACTIVE เชิงรุก	EXCELLENT เป็นเลิศ
KNOWLEDGE ความรู้	มีความรู้ทั่วไป ตามวิชาชีพของ ตน 1.มีความรอบรู้ใน สรรพวิทยาการ ทั่วไป 2.มีความรู้ทาง วิชาชีพอย่าง เพียงพอ 3.มีความรู้ทาง ภาษาและ เทคโนโลยี พื้นฐาน	มีความรู้ทันสมัย และ รู้จักสืบเสาะแสวงหา ความรู้อยู่เสมอ 1.มีความรู้ทันโลก ทัน เหตุการณ์ปรับตัวได้ 2.มีความรู้และ กระตือรือร้นที่จะเรียนรู้ 3.มีความรู้เท่าทัน เทคโนโลยี	มีความรู้ลึก สามารถ เชื่อมโยง และบูรณา การความรู้ 1. พัฒนาความรู้ อย่างต่อเนื่อง 2. มีความรู้ใน ท้องถิ่น ชุมชน และ โลก 3. มีความรู้ที่ เชื่อมโยงกับ เทคโนโลยีสมัยใหม่ 4. มีความรู้ลึกซึ้ง และรู้จริง	มีความเชี่ยวชาญ 1. เข้าถึงแก่น ความรู้ 2. สร้างองค์ ความรู้ใหม่
THINKING ความคิด	สามารถคิด วิเคราะห์ สังเคราะห์ และ ประเมินผล 1. มีวิจรณ์ญาณ 2. รู้จักแยกแยะ 3. คิดอย่างเป็น ระบบ	มีความคิดสร้างสรรค์ สามารถคิดอย่างทันสมัย 1. มีความคิดริเริ่ม 2. มีความคิดสร้างสรรค์ 3. มีความคิดเชิง ประยุกต์ 4. มีความคิดเชิงบูรณา การ	มียุทธศาสตร์ วิสัยทัศน์ สามารถ คิดไปข้างหน้า 1. มีความคิดเชิงกล ยุทธ์ 2. มีมุมมองที่ กว้างไกล	ตกผลึกทาง ความคิด 1. มีความคิด รวบยอด 2. สามารถ คาดการณ์ อนาคตได้ 3. มองโลกได้ อย่างเท่าทัน

ตาราง 2-1 กรอบแนวความคิดคุณลักษณะบัณฑิตของประเทศไทยที่ได้พัฒนาแล้ว (ต่อ)

	BASIC พื้นฐาน	ADVANCED ก้าวหน้า	PROACTIVE เชิงรุก	EXCELLENT เป็นเลิศ
SKILL ความสามารถ	สามารถปฏิบัติงานได้ ตามวิชาชีพ 1. มีความสามารถในการสื่อสาร 2. มีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีและสารสนเทศ 3. มีความเป็นผู้นำและผู้ตาม 4. มีความสามารถในการทำงานเป็นทีม 5. มีทักษะชีวิต	สามารถปรับปรุงพัฒนางาน และแสวงหาวิธีการใหม่ 1. มีความสามารถในการบริหารจัดการ 2. มีความสามารถในการแก้ปัญหา 3. มีความสามารถในการสื่อสารโดยใช้เทคโนโลยี 4. เป็นมืออาชีพ	สามารถสร้างงานใหม่และทำได้ด้วยตนเอง 1. มีนวัตกรรม สามารถทำสิ่งใหม่ได้ 2. มีความเป็นสากล มี ความสามารถระดับโลก	มีความซำราญการและเชี่ยวชาญ 1. ปฏิบัติงานได้อย่างแม่นยำ 2. มีความเชี่ยวชาญการทำจันระดับนานาชาติ
ETHICS คุณธรรม จริยธรรม	มีวินัย มีความรับผิดชอบ ซื่อสัตย์ เสียสละ มีวัฒนธรรมและมีจรรยาบรรณในวิชาชีพ 1. มีสุนทรียะด้านศิลปะ และดนตรี 2. มีความเป็นพลเมืองดีของสังคม 3. มีความเป็นไทย 4. ควบคุมตนเองได้ 5. รู้จักประเมินตนเอง	เป็นแบบอย่างที่ดี เข้าใจผู้อื่น และเข้าใจโลก 1. รู้จักเทคนิคการดำเนินชีวิต 2. รู้จักสังคมและโลก	ส่งเสริมและชี้นำสังคมให้ตระหนักถึงคุณธรรมจริยธรรม 1. จิตใจเข้มแข็ง 2. มีส่วนร่วมในการชี้นำความถูกต้องให้กับสังคม 3. มีความสามารถในการสื่อความคิดที่ดึงมาสู่สังคม	อุทิศตนเพื่อส่วนรวม 1. เสียสละตนเพื่อสังคมท้องถิ่น 2. เสียสละตนเพื่อประชาคมโลก 3. มีความกล้าหาญทางจริยธรรม

ตาราง 2-2 กระบวนการผลิตบัณฑิตด้านความรู้ (Knowledge)

	ความรู้-พื้นฐาน	ความรู้-ก้าวหน้า	ความรู้-เชิงรุก	ความรู้-เป็นเลิศ
หลักสูตร การศึกษา	-เพื่อให้บัณฑิตมี ความรู้ทั่วไปและ ความรู้ตามม วิชาชีพของตนเอง -หลักสูตรต้อง มุ่งพัฒนาบัณฑิต อย่างสมดุลทั้ง ความรู้ ความสามารถ และความดีงาม	-เพื่อให้บัณฑิตมี ความรู้ทันสมัย รู้จักสืบเสาะ แสวงหาความ รู้อยู่เสมออยู่ที่ ส่งเสริมทักษะที่ เป็นเครื่องมือการ เรียนรู้ในสังคม ข้อมูลข่าวสาร และเอื้อต่อการ เรียนรู้ตลอดชีวิต	-เพื่อให้บัณฑิตมี ความรู้ลึก สามารถเชื่อมโยง และบูรณาการ ความรู้ได้ -จัดหลักสูตร การศึกษาที่ ร่วมกับบุคคล ครอบครัว ชุมชน เพื่อส่งเสริมความ เข้มแข็งของ ชุมชน	-เพื่อให้บัณฑิตมี ความเชี่ยวชาญ เข้าถึงแก่นความรู้ และสร้างองค์ ความรู้ใหม่ได้ -หลักสูตรมุ่ง พัฒนาวิชาการ วิชาชีพชั้นสูง และ การค้นคว้าวิจัย เพื่อพัฒนาองค์ ความรู้และสังคม
การจัดการเรียน การสอน	-เพื่อสร้างความรู้ พื้นฐานให้แก่ บัณฑิต เพื่อให้ บัณฑิตมีความรู้ ทั่วไปและความรู้ ตามวิชาชีพของ ตนเอง -มีวิธีการสอนที่ หลากหลาย เหมาะสมกับ ธรรมชาติ เนื้อหาวิชา และ ระดับของผู้เรียน ลดการบรรยาย	-การนำ เทคโนโลยี สารสนเทศมาใช้ ในการจัดการ เรียนการสอน -กระจายโอกาส ทางการศึกษา อย่างกว้างขวาง และทั่วถึง -จัดการเรียนการ สอนในเชิง นวัตกรรมเป็น หลัก	-เน้นระหว่างวิชา ความรู้กับชีวิตจริง รวมทั้งการเน้น ประสบการณ์ตรง กระบวนการคิด การเชื่อมโยง ทฤษฎีกับการ ปฏิบัติ -ส่งเสริมให้ผู้เรียน ได้ค้นพบความรู้ ด้วยตนเอง	-การค้นคว้าและ วิพากษ์วิจารณ์ เนื้อหาสาระของ วิชาในหลักสูตร -ค้นหาความรู้โดย วิธีวิจัยและ นำเสนอสาระ ความรู้ด้วยการพูด และการเขียนที่ ถูกต้องเป็นระบบ

ตาราง 2-2 กระบวนการผลิตบัณฑิตด้านความรู้ (Knowledge) (ต่อ)

	ความรู้-พื้นฐาน	ความรู้-ก้าวหน้า	ความรู้-เชิงรุก	ความรู้-เป็นเลิศ
กิจกรรม นักศึกษา	-ส่งเสริมให้มี การบูรณาการ กิจกรรมนักศึกษา กับการเรียนการ สอน -บุคลากรใน สถาบันอุดมศึกษา ต้องมีส่วนร่วม รับผิดชอบในการ พัฒนานิสิต นักศึกษาให้มี คุณภาพและมี ความรู้คู่คุณธรรม	-บูรณาการกิจกรรม และกิจการนักศึกษา การเรียนการสอนเข้า ด้วยกัน ซึ่งจัดได้ทั้ง กิจกรรมที่นักศึกษา เป็นผู้กระทำเองและ กิจกรรมที่เป็นความ รับผิดชอบระดับ มหาวิทยาลัย	-กิจกรรมที่เพิ่มพูน ความรู้เกี่ยวกับการ มีปฏิสัมพันธ์กับ ชุมชน -ส่งเสริมการ ดำเนิน โครงการ กิจกรรมร่วมใน หลายสาขาวิชาชีพ และหลากหลาย สถาบัน โดยมี สถาบันแห่งหนึ่ง เป็นแกนกลาง	-ให้ ความสำคัญต่อ ระบบอาจารย์ที่ ปรึกษาที่มี บทบาทในการ พัฒนา นักศึกษา ให้ นักศึกษา แลกเปลี่ยน วิเคราะห์ กันเอง สร้าง งานได้เอง จัด สวัสดิการ สนับสนุนการ ปฏิบัติงาน
สิ่งแวดล้อม	-จัดอาคารสถานที่ ที่แสดงความขลัง และเกียรติภูมิ มี บรรยากาศที่ ส่งเสริมและ เอื้ออำนวยในด้าน วิชาการ ศิลปวัฒนธรรม กีฬา	-สร้างระบบเครือข่าย คอมพิวเตอร์เชื่อมโยง ทั้งมหาวิทยาลัย สนับสนุนการจัดตั้ง ศูนย์คอมพิวเตอร์ เตรียมการซื้อและ สร้างซอฟต์แวร์ รวมทั้งสร้างระบบ ห้องสมุด อิเล็กทรอนิกส์	-การจัดตั้งเครือข่าย ทางการศึกษา เพื่อ แลกเปลี่ยน ข้อความรู้และ ข้อมูลข่าวสาร ระหว่างกัน – พัฒนาระบบที่ ส่งเสริม ยุทธศาสตร์การ ทำงาน	-การ ประชุมสัมมนา ในระดับชาติ นานาชาติ เพื่อ สะท้อน ความก้าวหน้า ทางวิชาการ -สนับสนุนการ วิจัยหรือ งบประมาณ

1) ความรู้-พื้นฐาน(Knowledge-Basic)

หลักสูตรการศึกษา ที่สถาบันอุดมศึกษาจัดขึ้นเพื่อสร้างความรู้พื้นฐานให้แก่บัณฑิต เพื่อให้บัณฑิตมีความรู้ทั่วไป และความรู้ตามวิชาชีพของตนเองนั้น สถาบันอุดมศึกษาต้องสร้างหลักสูตรที่มีสาระที่เป็นวิชาการและวิชาชีพที่มีการกำหนดโครงสร้าง กำหนดมาตรฐานหลักสูตรที่ได้รับการรับรองเป็นมาตรฐานเดียวกัน ทั้งนี้ต้องสอดคล้องกับปรัชญาของสถาบันอุดมศึกษาและสอดคล้องกับแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา รวมทั้งมาตรฐานทางวิชาการและวิชาชีพ สาขาวิชานั้นๆ ส่วนสาระของหลักสูตรต้องมุ่งพัฒนาบัณฑิตอย่างสมดุลทั้งความรู้ ความสามารถ และความดีงาม นอกจากนี้หลักสูตรต้องมีลักษณะที่หลากหลายสามารถตอบสนองความต้องการของผู้เรียนได้กว้างขวางขึ้นตามเจตนารมณ์ในการจัดการศึกษาของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ (อคุลย์วิริยเวชกุล, ๒๕๔๑ ; คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, ๒๕๔๒ ; สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย, ๒๕๔๓; เสริมศรี ไชยศรี, สุรพล บัวพิมพ์ และสุนทรี คนเที่ยง, ๒๕๔๓)

ในด้านการเรียนการสอน เพื่อสร้างความรู้พื้นฐานให้แก่บัณฑิต เพื่อให้บัณฑิตมีความรู้ทั่วไปและความรู้ตามวิชาชีพของตนเองนั้น สถาบันอุดมศึกษาต้องจัดการเรียนการสอนที่มีวิธีการสอนที่หลากหลายเหมาะสมกับธรรมชาติ เนื้อหาวิชา และระดับของผู้เรียนลดการบรรยายเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนตามหลักการเรียนรู้แบบผู้เรียนเป็นสำคัญให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเองต่อไปโดยผู้สอนต้องคำนึงถึงคุณค่าที่ผู้เรียนจะได้รับเป็นหลักและเอื้อต่อผู้เรียนให้มากที่สุดตลอดจนส่งเสริมให้มีการใช้สื่อประกอบกิจกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนมากขึ้น (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, ๒๕๔๒; ๒๕๔๔; เสริมศรี ไชยศรี, สุรพล บัวพิมพ์ และสุนทรี คนเที่ยง, ๒๕๔๓; พันศักดิ์ พลสารัมย์ และวัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา, ๒๕๔๓; ทบวงมหาวิทยาลัย, ๒๕๔๔)

ในด้านกิจกรรมนักศึกษา เพื่อส่งเสริมความรู้พื้นฐานให้แก่บัณฑิต เพื่อให้บัณฑิตมีความรู้ทั่วไปและมีมีความรู้ตามวิชาชีพของตนเองนั้น สถาบันอุดมศึกษาต้องจัดกิจกรรมนักศึกษาที่ส่งเสริมให้มีการบูรณาการกิจกรรมนักศึกษากับการเรียนการสอน บุคลากรในสถาบันศึกษาต้องมีส่วนร่วมรับผิดชอบในการพัฒนานิสิตนักศึกษาให้มีคุณภาพและมีความรู้คู่คุณธรรม โดยไม่แยกฝ่ายวิชาการและฝ่ายกิจกรรมนักศึกษา พัฒนาหลักสูตรให้เอื้อต่อการจัดกิจกรรมนิสิต นักศึกษา โดยวางแผนและกำหนดเวลาล่วงหน้าในแต่ละปีการศึกษา ตลอดจนกระจายโอกาสให้นิสิตนักศึกษาได้เข้าร่วมกิจกรรมอย่างทั่วถึง และมหาวิทยาลัยควรออกหนังสือรับรองแสดงการร่วมกิจกรรมต่างๆของนักศึกษาควคู่เอกสารแสดงผลการศึกษา เพื่อให้บัณฑิตเป็นคุณค่าของกิจกรรม(คณะกรรมการจัดทำแผนอุดมศึกษาระยะยาว, ทบวงมหาวิทยาลัย, 2538 ; สำนักงานมาตรฐานอุดมศึกษา, ทบวงมหาวิทยาลัย, 2545; มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์, 2530)

สำหรับในด้านสิ่งแวดล้อม เพื่อส่งเสริมความรู้พื้นฐานให้แก่บัณฑิต สถาบันอุดมศึกษาต้องจัดอาคารสถานที่ที่แสดงถึง “ความขลัง” และ “เกียรติภูมิ” ของมหาวิทยาลัย และสถาบันอุดมศึกษามีวัตถุประสงค์ที่มีความทันสมัยและเพียงพอเป็นที่ “ประทับใจ” และมีบรรยากาศที่ส่งเสริมและเอื้ออำนวยในด้านต่างๆทั้งด้านวิชาการ ศิลปะ วัฒนธรรม การกีฬา เนื่องจากสภาพแวดล้อมในมหาวิทยาลัยและสถาบันอุดมศึกษาเป็นปัจจัยที่สำคัญที่จะส่งเสริมและเอื้ออำนวยในการแสวงหาความรู้และเจตคติที่ดี รวมทั้งเป็นการหล่อหลอมให้นักศึกษาเป็นผู้ที่มีวัฒนธรรมและอารยธรรมที่ดีเมื่อสำเร็จการศึกษาจากสถาบัน (อคุลย์ วิริยเวชกุล, ๒๕๔๑) นอกจากนี้ในด้านการบริหารจัดการ สถาบันต้องวิเคราะห์คุณสมบัติของบัณฑิตที่พึงประสงค์ให้สอดคล้องกับปณิธานของสถาบัน นโยบายแห่งรัฐ สภาพเศรษฐกิจ สังคม การเมืองของประเทศ และแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในอนาคต เพื่อกำหนดยุทธศาสตร์โดยการทำแผนปฏิบัติการของสถาบัน โดยเน้นการผลิตบัณฑิตและการจัดการเรียนการสอนในเชิงคุณภาพมากกว่าเชิงปริมาณ มีระบบการประกันคุณภาพและการตรวจสอบคุณภาพ ตลอดจนมีการประสานงานทุกระดับในสถาบันตั้งแต่ระดับนโยบายของมหาวิทยาลัย ระดับศูนย์และภาควิชา (มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์, 2530; พันธุ์ศักดิ์ พลสารัมย์ และวัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา, 2543)

2) ความรู้-ก้าวหน้า (Knowledge-Advanced)

หลักสูตรการศึกษา ที่สถาบันอุดมศึกษาจัดขึ้นเพื่อสร้างความรู้ก้าวหน้าให้แก่บัณฑิต เพื่อให้บัณฑิตมีความรู้ทันสมัย รู้จักสืบเสาะแสวงหาความรู้อยู่เสมอ นั้น สถาบันอุดมศึกษาต้องสร้างหลักสูตรที่ส่งเสริมทักษะที่เป็นเครื่องมือการเรียนรู้ในสังคมข้อมูลข่าวสารที่สามารถพัฒนาความเป็นสากลทัดเทียมกับนานาชาติทั้งในเชิงวิชาการ เนื้อหา ประสบการณ์ และความสามารถในการใช้ภาษาสากลในการติดต่อสื่อสารและแสวงหาความรู้ หลักสูตรต้องเน้นในด้านการปรับปรุงคุณภาพและความทันสมัย โดยมีการกำหนดหน่วยกิตให้นักศึกษาสามารถลงทะเบียนเรียนในแต่ละภาคการศึกษาให้อยู่ในขอบเขตที่เหมาะสม โดยให้นักศึกษามีเวลาเหลือเพียงพอที่จะไปแสวงหาความรู้ด้วยตนเองเพิ่มเติม เช่น ในห้องสมุด หรือโดยการค้นหาข้อมูลผ่านเทคโนโลยีสารสนเทศจากแหล่งข้อมูลนานาชาติ เป็นต้น นอกจากนี้หลักสูตรต้องมีความหลากหลายตามความต้องการของผู้เรียนโดยไม่จำกัดวัน เวลา สถานที่ เพื่อเอื้อต่อการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต (life long) (อคุลย์ วิริยเวชกุล, 2541; สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2542; พันธุ์ศักดิ์ พลสารัมย์ และวัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา, 2543)

ในด้านการจัดการเรียนการสอน เพื่อสร้างความรู้ในระดับก้าวหน้าให้แก่บัณฑิต เพื่อให้มีความรู้ ทันสมัย รู้จักสืบเสาะแสวงหาความรู้อยู่เสมอ นั้น สถาบันอุดมศึกษาต้องจัดการเรียนการสอนที่มีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการเรียนการสอน การจัดกิจกรรมการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาคุณภาพ การพัฒนานวัตกรรมการเรียนการสอน และกระจายโอกาสทางการศึกษาอย่าง

กว้างขวางและทั่วถึง ส่งเสริมให้มีการใช้สื่อประกอบกิจกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนมากขึ้น ได้แก่ การใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน(CAI) การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ(IT) อินเทอร์เน็ต การจัดการสอนกึ่งมหาวิทยาลัยเสมือนจริง นอกจากนี้ควรปรับเปลี่ยนกระบวนการศึกษา “การสอน” เป็น “การเรียนรู้” โดย ผู้เรียน ได้เรียนรู้ด้วยตนเอง เกิดความอยากรู้ และเรียนรู้วิธีการแสวงหา ความรู้ พัฒนาความคิดสร้างสรรค์ให้เกิดขึ้นในตัวผู้เรียน รวมทั้งจัดวิธีการเรียนที่เหมาะสมสำหรับคนจำนวนมาก เช่น การศึกษาทางไกล หรือการเรียนด้วยตนเอง ภายใต้ คำแนะนำโดยอาศัยเทคโนโลยีการสื่อสารที่สถาบันพัฒนาขึ้นควบคู่กับการสอนในรูปแบบเดิมให้มีการเรียนภาษาอังกฤษทั้งภาคบังคับและภาคไม่บังคับ(คณะกรรมการจัดทำแผนอุดมศึกษาระยะยาว, ทบวงมหาวิทยาลัย,2533; มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์,2530; จรัส สุวรรณเวลาและคณะ,2540; พันธุ์ศักดิ์ พลสารัมย์ และวัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา ,2543; ไพฑูรย์ สีนลารัตน์,2543; สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ,2544)

สำหรับในด้านกิจกรรมนักศึกษา ที่ส่งเสริมความรู้ในระดับก้าวหน้าให้มีความรู้ทันสมัยและรู้จักสืบเสาะแสวงหาความรู้อยู่เสมอ สถาบันอุดมศึกษาควรบูรณาการ กิจกรรมและกิจการนักศึกษากับการเรียนการสอนเข้าด้วยกัน ซึ่งอาจจัด ได้ทั้งกิจกรรมที่นักศึกษาเป็นผู้กระทำเอง ส่งเสริมกิจการเชิงสร้างสรรค์ เช่น สโมสรนักศึกษา ชมรม กิจกรรมที่คณะหรือสาขาวิชาเป็นผู้จัด เช่น การฝึกงานที่อยู่นอกเหนือจากหลักสูตร การจัดตั้งบริษัทจำลอง กิจกรรมที่เป็นความรับผิดชอบระดับมหาวิทยาลัย เช่น กิจกรรมส่งเสริมการแสวงหาความรู้โดยใช้เทคโนโลยีการสื่อสาร(มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์,2530)

สำหรับด้านสิ่งแวดล้อม ที่ส่งเสริมความรู้ในระดับก้าวหน้า เพื่อให้บัณฑิตมีความรู้ทันสมัยและรู้จักสืบเสาะแสวงหาความรู้เสมอ สถาบันอุดมศึกษาต้องสร้างระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์เชื่อมโยงทั้งมหาวิทยาลัย สนับสนุนการจัดตั้งศูนย์คอมพิวเตอร์ในระดับคณะเตรียมการในการซื้อและสร้างซอฟต์แวร์ สร้างระบบห้องสมุดอิเล็กทรอนิกส์และมีระบบการยืมหนังสือข้ามห้องสมุดเพื่อส่งเสริมและพัฒนาความคิดใหม่และควมมีวินัยอยู่เสมอ(จรัส สุวรรณเวลาและคณะ ,2540)

3) ความรู้-เชิงรุก (Knowledge-Proactive)

ในด้านหลักสูตรการศึกษา ที่สร้างความรู้เชิงรุกเพื่อให้บัณฑิตมีความรู้ลึก สามารถเชื่อมโยงและบูรณาการความรู้ได้นั้น สถาบันอุดมศึกษาจะต้องจัดหลักสูตรการศึกษาที่ร่วมกับบุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครอง องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่นๆ เพื่อส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชน จัดหลักสูตรที่สอดคล้องกับความต้องการของสังคม ธุรกิจ อุตสาหกรรม ในขณะที่เดียวกันควรส่งเสริมให้เห็นคุณค่าของภูมิปัญญา เอกลักษณ์ วัฒนธรรม ท้องถิ่น นอกจากนี้สถาบันควรพัฒนาหลักสูตรให้ส่งเสริมการเรียนแบบบูรณา

การเพื่อประสานกับชีวิตจริง และการเตรียมการทำงานจากประสบการณ์ตรง(สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ,2542;2544; พันธุ์ศักดิ์ พลสารัมย์ และ วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา ,2543; ไพฑูรย์ สีนลารัตน์,2543)

สำหรับในด้านการจัดการเรียนการสอน เพื่อสร้างความรู้เชิงรุกให้บัณฑิตมีความรู้ลึก สามารถเชื่อมโยงและบูรณาการความรู้ได้นั้น สถาบันอุดมศึกษาจะต้องจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ที่เน้นระหว่างวิชาความรู้กับชีวิตจริง รวมทั้งการเน้นประสบการณ์ตรง กระบวนการคิด การเชื่อมโยง ทฤษฎีกับการปฏิบัติ มีการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ค้นพบความรู้ด้วยตนเอง (เสริมศรี ไชยศรี,สุรพล บัวพิมพ์ และสุนทรี คนเที่ยง,2543)

ส่วนในด้านการจรรยาบรรณนักศึกษา ที่ส่งเสริมความรู้เชิงรุกเพื่อให้บัณฑิตมีความรู้ลึก สามารถเชื่อมโยงและบูรณาการความรู้ได้นั้น สถาบันอุดมศึกษาจะต้องส่งเสริมกิจกรรมที่ทำให้ นักศึกษาได้เพิ่มพูนความรู้ที่เกี่ยวกับการมีปฏิสัมพันธ์กับชุมชน การเรียนรู้แบบอย่างชีวิตของบุคคลที่ สังคมยกย่องและการส่งเสริมค่านิยมไทย นอกจากนี้ควรส่งเสริมการดำเนิน โครงการกิจกรรมร่วมใน หลายสาขาวิชาชีพและหลากหลายสถาบัน โดยมีสถาบันแห่งหนึ่งเป็นแกนกลาง (มหาวิทยาลัยวลัย ลักษณ์,2540; สำนักงานมาตรฐานอุดมศึกษา,ทบวงมหาวิทยาลัย,2543)

ในด้านสภาพแวดล้อม ที่ส่งเสริมความรู้เชิงรุกเพื่อให้บัณฑิตมีความรู้ลึก สามารถ เชื่อมโยงและบูรณาการความรู้ได้นั้น สถาบันอุดมศึกษาต้องจัดสภาพแวดล้อมที่เน้นการมีส่วนร่วม ของชุมชน หรือพัฒนาความร่วมมือกับหน่วยงานอื่น ได้แก่ การร่วมมือกับภาคธุรกิจ เอกชน องค์กร หรือ หน่วยงานอื่นๆในการร่วมมือกันจัดการศึกษาและผลิตบัณฑิต มีการจัดตั้งเครือข่ายทางการศึกษา ได้แก่ เครือข่ายระหว่างสถาบันอุดมศึกษาทั้งภายในและต่างประเทศ จัดศูนย์กลางเครือข่ายบน อินเทอร์เน็ต เพื่อแลกเปลี่ยนข้อความรู้และข้อมูลข่าวสารระหว่างกัน (มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์,2540; พันธุ์ศักดิ์ พลสารัมย์ และ วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา,2543)

4) ความรู้-เป็นเลิศ(Knowledge-Excellent)

ในด้านหลักสูตรการศึกษา ที่สร้างองค์ความรู้ระดับที่เป็นเลิศ เพื่อให้บัณฑิตมีความ เชี่ยวชาญเข้าถึงแก่นความรู้และสามารถสร้างองค์ความรู้ใหม่ได้นั้น สถาบันอุดมศึกษาจะต้องกำหนด หลักสูตรที่มีจุดมุ่งหมายเฉพาะที่จะพัฒนาวิชาการ วิชาชีพขั้นสูง และการค้นคว้าวิจัยเพื่อพัฒนาองค์ ความรู้สังคม มีการพัฒนาหลักสูตรที่เป็นหลักสูตรสากลหรือนานาชาติ ทั้งหลักสูตรเฉพาะทางและ หลักสูตรสำหรับผู้ที่มีความสามารถพิเศษ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ,2542;2544; วินัย วีระวัฒนานนท์,2543)

ในด้านการจัดการเรียนการสอน ที่สร้างความรู้ที่เป็นเลิศ เพื่อให้บัณฑิตมีความ เชี่ยวชาญเข้าถึงแก่นความรู้ สถาบันอุดมศึกษาจะต้องจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ส่งเสริมความ

เป็นคนที่สมบูรณ์ในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม มีทักษะในการวิจัย และการพัฒนาวิชาการวิชาชีพ ต้องอาศัยกระบวนการในการค้นคว้าและวิพากษ์วิจารณ์เนื้อหาสาระโดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ค้นพบความรู้ด้วยตนเอง การนำเสนอสิ่งที่ได้ค้นคว้าและการวิพากษ์วิจารณ์เนื้อหาสาระของวิชาในหลักสูตร ตลอดจนการเลือกและนำเสนอเนื้อหาที่น่าสนใจอย่างเป็นระบบ รวมทั้งส่งเสริมให้ผู้เรียนค้นหาความรู้ที่กว้างขวาง ลึกซึ้ง โดยใช้สื่อคอมพิวเตอร์ และส่งเสริมให้ผู้เรียนนำเสนอสาระความรู้ด้วยการพูดและการเขียนที่ถูกต้องเป็นระบบ สื่อความหมายให้เข้าใจง่าย และใช้กรอบแนวความคิดในรูปแบบของการวิจัยในการนำเสนอ (วินัย วีระวัฒนานนท์, 2543)

สำหรับในด้านกิจกรรมนักศึกษา ที่ส่งเสริมความที่เป็นเลิศนั้น สถาบันควรให้ความสำคัญต่อการคิดวิเคราะห์ และแลกเปลี่ยนทางวิชาการของนิสิตนักศึกษาเพื่อให้เกิดความลึกซึ้ง รวมทั้งให้ความสำคัญต่อระบบอาจารย์ที่ปรึกษาให้มีบทบาทในการพัฒนานักศึกษา เช่น จัดโครงการพัฒนาอาจารย์ที่ปรึกษา จัดสวัสดิการสนับสนุนการปฏิบัติงาน โดยจัดสภาพแวดล้อมภายในมหาวิทยาลัยให้เอื้อต่อการพัฒนาคุณภาพบัณฑิตในอุดมคติ เช่น จัดหอพักแบบ Living and Learning Center สร้างกระบวนการสังคมประกิด (Socialization Process) ในมหาวิทยาลัยให้มีลักษณะแบบครอบครัว มีการเรียนรู้ร่วมกันในวิถีชีวิตประจำวัน มีความอบอุ่น (มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์, 2530) ส่วนในด้านสภาพแวดล้อม ที่ส่งเสริมความรู้เป็นเลิศเพื่อให้บัณฑิตมีความเชี่ยวชาญ เข้าถึงแก่นความรู้ และสามารถสร้างองค์ความรู้ใหม่ได้นั้น สถาบันต้องจัดบริบทที่เอื้อต่อการเรียนรู้ เช่น การจัดประชุมสัมมนาในระดับนานาชาติ ระดับชาติ ที่เกี่ยวกับศาสตร์ที่เกี่ยวข้องโดยสะท้อนความก้าวหน้าทางวิชาการที่เกิดจากการวิจัย และ/หรือการร่วมสัมมนาเพื่อแก้ปัญหาสังคม รวมทั้งการวางแผนและกำหนดนโยบายในการสนับสนุนงบประมาณในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่จำเป็น เช่น ทุนสนับสนุนการวิจัย หรืองบประมาณสถาบันเทคโนโลยีการศึกษาและสารสนเทศเป็นต้น (ไพฑูรย์ สีนลารัตน์, 2543)

4.2.2 กระบวนการผลิตบัณฑิตด้านความคิด (Thinking)

การนำเสนอกระบวนการผลิตบัณฑิตด้านความคิด จะได้เสนอภาพสรุปในตารางที่ 20 ก่อน หลังจากนั้นจะได้นำเสนอรายละเอียดเพิ่มเติมต่อเนื่องกันไป

ตาราง 2-3 กระบวนการผลิตบัณฑิตด้านความคิด (Thinking)

	ความคิด-พื้นฐาน	ความคิด-ก้าวหน้า	ความคิด-เชิงรุก	ความคิด-เป็นเลิศ
หลักสูตร การศึกษา	- เพื่อให้บัณฑิต สามารถคิด วิเคราะห์ สังเคราะห์ และ ประเมินผลได้ - หลักสูตร ประกอบด้วย มวล ประสบการณ์ที่ ผู้เรียนต้อง เรียนรู้เพื่อนำไป ประกอบอาชีพ ชั้นสูง และ วิเคราะห์ วิจารณ์ได้	- เพื่อให้บัณฑิตมี ความคิด สร้างสรรค์ สามารถคิดใหม่ ได้อย่างทันสมัย - หลักสูตรที่ ครอบคลุม วิชาการที่เสริม สร้างความเป็น มนุษย์ที่สมบูรณ์ ทำให้นักศึกษามี โลกทัศน์กว้าง และจัดรายวิชาที่ พัฒนาให้บัณฑิต มีความใฝ่รู้และ ความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์	- เพื่อให้บัณฑิตมี ความคิดเชิงรุก มี ยุทธศาสตร์ วิสัยทัศน์ สามารถคิดอุป ข้างหน้าและคิดได้เอง - หลักสูตรที่เน้นการ พัฒนานักวิชาการและ นักวิชาชีพที่มรความรู้ ความสามารถ ระดับสูงในสาขาวิชา ต่างๆ มองเห็นความ เชื่อมโยงของสาระ ความรู้	- เพื่อให้บัณฑิต เป็นผู้ที่มี ความคิดรวบ ยอดและ สามารถตกผลึก ทางความคิดได้ - หลักสูตร การศึกษาต้องมี เนื้อหาหลักซึ่งทั้ง ทางทฤษฎีและ การปฏิบัติ เฉพาะทางตาม สาขาอาชีพ โดย มีเนื้อหาเกี่ยวกับ ระเบียบวิธีวิจัย
การจัดการ เรียนการ สอน	จัดการเรียนการ สอนที่ หลากหลาย เหมาะสมกับ ธรรมชาติ เนื้อหาวิชา และ ระดับของผู้เรียน ในการกระตุ้นให้ ผู้เรียนรู้จักคิด วิเคราะห์	จัดการเรียนการ สอนโดย ประสบการณ์จริง เพื่อให้ผู้เรียน สามารถวิเคราะห์ สังเคราะห์ นวัตกรรม และ ความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์ได้	- มีกระบวนการ เรียนรู้ที่สร้างความ เป็นผู้นำทางวิชาการ และวิชาชีพ - ผู้สอนเปลี่ยนบทบาท เป็นให้ผู้เรียนคิด วิเคราะห์เป็น รู้จัก คิดไปข้างหน้า เพื่อให้สามารถ ค้นคว้าด้วยตนเอง	เพื่อกระตุ้นให้ ผู้เรียนมีความช่าง สังเกต ช่างคิด เพื่อต่อยอด ความคิดเดิมให้ เกิดเป็นความคิด ใหม่ได้

ตาราง 2-3 กระบวนการผลิตบัณฑิตด้านความคิด (Thinking) (ต่อ)

	ความคิด-พื้นฐาน	ความคิด-ก้าวหน้า	ความคิด-เชิงรุก	ความคิด-เป็นเลิศ
กิจกรรม นักศึกษา	จัดกิจกรรมที่ให้ นิสิต นักศึกษา อาจารย์ได้ ตระหนัก เข้าใจ รับรู้ และร่วมกัน วิพากษ์วิจารณ์ ปัญหาและเห็น ความจำเป็นที่ จะต้องปรับปรุง แก้ไขปัญหา	การจัดเวที วิพากษ์วิจารณ์ อภิปราย เพื่อฝึก ทักษะการแสดง ความคิดเห็น และ สร้างบรรยากาศ ประชาธิปไตย อย่างสร้างสรรค์	จัดประชุมสัมมนา ในระดับนานาชาติ ที่เกี่ยวกับศาสตร์ที่ เกี่ยวข้อง รวมทั้ง การจัดเวทีเพื่อฝึก ทักษะการแสดง ความคิดเห็นของ นักศึกษา	- จัด ประชุมสัมมนา ระดับชาติ ระดับนานาชาติ เพื่อฝึกทักษะ การแสดงความ คิดเห็นและการ เสนอ ผลงานวิจัยของ ผู้เรียน - กิจกรรมกลุ่มที่ ส่งเสริมการคิด
สิ่งแวดล้อม	ให้ความสำคัญ กับนักศึกษา ระดับพื้นฐานให้ มากขึ้น และ เสริมสร้าง บรรยากาศใน สถาบันให้เอื้อต่อ การพัฒนาบัณฑิต ในอุดมคติ รวมทั้งการ ส่งเสริมให้นิสิต/ นักศึกษาคิด วิเคราะห์ปัญหา ในสถาบันและ สังคม	มีอุปกรณ์การ เรียนการสอนที่ ทันสมัย เช่น เทคโนโลยี การศึกษาและ เทคโนโลยีการ สนเทศ มีการ บริหารที่คล่องตัว เพื่อความสะดวก รวดเร็ว	จัดศูนย์การเรียนรู้ที่ เหมาะสมในแต่ละ ศาสตร์ เพื่อให้มี กระบวนการ เรียนรู้ด้วยตนเอง ของศาสตร์นั้นๆ	- จัดประชุม สัมมนา ระดับชาติ ระดับนานาชาติ เพื่อฝึกทักษะ การแสดงความ คิดเห็น และ การเสนอ ผลงานวิจัยของ ผู้เรียน - บริการที่เอื้อต่อ การเรียนรู้ แลกเปลี่ยนและ อภิปรายทั้งใน และนอก สถาบัน

1) ความคิด-พื้นฐาน (Thinking-Basic)

ด้านหลักสูตรการศึกษา เพื่อสร้างความคิดพื้นฐานให้แก่บัณฑิต เพื่อให้บัณฑิตสามารถคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ และประเมินผลได้ สถาบันอุดมศึกษาต้องจัดหลักสูตรการศึกษาที่ประกอบด้วยมวลประสบการณ์ที่ผู้เรียนทุกคนต้องเรียนรู้ (General core course) เพื่อนำไปประกอบอาชีพขั้นสูง (Concentration areas) เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเลือกเรียนได้ตามความสนใจ (Electives) ผู้เรียนกำหนด และดำเนินการเองเพื่อสร้างความสามารถ พัฒนาจิตสำนึกและค่านิยมของตนเอง (Co-curriculum activities) และหลักสูตรจะต้องพัฒนาผู้เรียนให้เกิดปัญญา มีความคิดสร้างสรรค์ เป็นอิสระ มีเหตุมีผล เป็นระบบ และมีทักษะในการใช้วิจารณ์ญาณในการแก้ปัญหา การวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการตัดสินใจเกี่ยวกับข้อมูล องค์ความรู้ และเหตุการณ์ต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ (เสริมศรี ไชยสร, สรุ พล บัวพิมพ์ และสุนทรี คนเที่ยง, 2543; วินัย วีระวัฒนานนท์, 2543)

ในด้านการจัดการเรียนการสอน เพื่อสร้างความคิดพื้นฐานให้แก่บัณฑิตเพื่อให้ บัณฑิตสามารถคิด วิเคราะห์ สังเคราะห์ และประเมินผลได้ สถาบันอุดมศึกษาจะต้องจัดการเรียนการ สอนที่หลากหลาย เหมาะสมกับธรรมชาติ เนื้อหาวิชา และระดับของผู้เรียน โดยเฉพาะในระดับ ปริญญาตรีที่เน้นการเรียนแบบมุ่งให้เกิดความคิดวิเคราะห์ คิดอย่างมีวิจารณญาณ และทักษะการ แก้ปัญหา ตลอดจนทักษะในการกลั่นกรองหรือย่อข้อความรู้ที่ได้จากการเรียนรู้ กระบวนการเรียนรู้ จะต้องปรับจากการได้ยิน ได้ฟัง และจดจำ ไปเป็นการเรียนด้วยการมีข้อสงสัย และการค้นคว้าหา ความจริง (พันธศักดิ์ พลสารมย์ และวัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา, 2543; จรัส สุวรรณเวลา, 2545)

สำหรับในด้านกิจกรรมนักศึกษา เพื่อเสริมสร้างพื้นฐานให้แก่บัณฑิต

สถาบันอุดมศึกษาจะต้องจัดบูรณาการกิจกรรมและกิจการนักศึกษากับการเรียนการสอนเข้าด้วยกัน ซึ่งการจัดได้ทั้งกิจกรรมที่นักศึกษาเป็นผู้กระทำเอง เช่น สโมสรนักศึกษา ชมรม กิจกรรมที่คณะหรือ สาขาวิชาเป็นผู้จัด เช่น การฝึกงานที่อยู่นอกเหนือหลักสูตร การจัดตั้งบริษัทจำลอง สถาบันอุดมศึกษา ควรกำหนดนโยบายให้ชัดเจนเกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษาเพื่อส่งเสริมให้มีการรวมกลุ่มนิสิต/นักศึกษา ในการวิเคราะห์ปัญหาโดยใช้สถานการณ์หรือข่าวสารจริงให้นิสิต/นักศึกษา/อาจารย์ ตระหนัก เข้าใจ รับรู้ และร่วมกันวิพากษ์วิจารณ์ปัญหา ให้มองเห็นความจำเป็นต้องปรับปรุงแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น (มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์, 2530; สำนักงานมาตรฐานอุดมศึกษา, ทบวงมหาวิทยาลัย, 2543)

ส่วนในด้านสิ่งแวดล้อม เพื่อเสริมสร้างความคิดพื้นฐานให้แก่บัณฑิต สถาบันอุดมศึกษาต้องให้ ความสำคัญกับนักศึกษา โดยจัดสภาพแวดล้อมระดับพื้นฐานให้มากขึ้น ด้วยการมองทั้งระบบและ ต้องคำนึงถึง โอกาสทางการศึกษาของประชาชน เพราะการสร้างบัณฑิตต้องอาศัยการพัฒนาบ่มเพาะ มาตั้งแต่ระดับพื้นฐาน และเสริมสร้างบรรยากาศในสถาบันให้เอื้อต่อการพัฒนาบัณฑิตในอุดมคติ เช่น การจัดโครงการพิเศษต่างๆ โดยให้นักศึกษาเป็นเจ้าของโครงการ เช่น การจัดนิทรรศการ การ อภิปราย การแสดงละครที่เสริมสร้างปัญหา ความคิด ความเชื่อมั่น รวมทั้งการส่งเสริมให้นิสิต/

นักศึกษาวิเคราะห์ปัญหาในสถาบัน เป็นต้น (มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์, 2530; สำนักงานมาตรฐาน
อุดมศึกษา, ทบวงมหาวิทยาลัย, 2543)

2) ความคิด-ก้าวหน้า (Thinking-Advance)

ด้านหลักสูตรการศึกษา ที่สร้างความคิดก้าวหน้าให้แก่บัณฑิต เพื่อให้บัณฑิตมี
ความคิดสร้างสรรค์ สามารถคิดใหม่ได้อย่างทันสมัย สถาบันอุดมศึกษาต้องจัดสร้างหลักสูตรการ...
ครอบคลุมวิชาการด้านสังคมวิทยา ปรัชญา พฤติกรรมศาสตร์ วัฒนธรรม และวิชาที่เกี่ยวกับ
สุนทรียภาพ เพราะเป็นวิชาที่เสริมสร้างความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทำให้นักศึกษามีโลกทัศน์...
สถาบันอุดมศึกษาควรจัดรายวิชาบัณฑิตอุดมคติไว้ในหลักสูตรการศึกษาเพื่อพัฒนาบัณฑิตให้มีความ
ใฝ่รู้ และมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ (มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์, 2530; ไพโรจน์ วิฑูรพาณิชย์, 2545)

ในด้านการจัดการเรียนการสอนที่เสริมสร้างความคิดก้าวหน้าให้แก่บัณฑิต เพื่อให้
บัณฑิตมีความคิดสร้างสรรค์ สามารถคิดใหม่ได้ทันสมัย สถาบันอุดมศึกษาต้องจัดการเรียนการสอนที่
ส่งเสริมให้เกิดสติปัญญาความคิดที่เป็นอิสระ ความคิดสร้างสรรค์ การมีเหตุ มีผล และความใฝ่รู้ ส่วน
เสริมผู้เรียนให้มีปฏิสัมพันธ์กับผู้เรียนด้วยกัน และระหว่างผู้เรียนกับผู้สอนที่เป็นไปอย่างสร้างสรรค์
ให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็น การรับฟังความเห็นที่แตกต่าง และการวิพากษ์วิจารณ์อย่างสร้างสรรค์
รวมทั้งจัดการเรียนการสอนโดยประสบการณ์จริงในโลกของความเป็นจริง โดยให้ผู้เรียนได้โต้
แย้งกันได้ออกจากการเรียนรู้ไปสู่การวิเคราะห์ สังเคราะห์นวัตกรรม และความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ให้ได้ (วินัย
วีระพัฒนานนท์, 2543; จริส สุวรรณเวลา, 2545)

ส่วนในด้านกิจกรรมนักศึกษา ที่เสริมสร้างความคิดก้าวหน้าให้แก่บัณฑิต สถาบัน
อุดมศึกษาต้องจัดกิจกรรมนักศึกษาในลักษณะของการจัดเวทีวิพากษ์วิจารณ์ อภิปราย ถกเถียง เพื่อฝึก
ทักษะการแสดงความคิดเห็น และสร้างบรรยากาศประชาธิปไตยเชิงสร้างสรรค์ โดยให้ผู้เรียนได้มีโอกา
สแสดงความคิดเห็น เสนอผลการวิจัยของผู้เรียน รวมทั้งการสร้างแนวร่วมในการดำเนินการจาก
กลุ่มผู้นำนิสิตนักศึกษาและกลุ่มผู้นำอื่นๆ (ไพฑูรย์ สินลารัตน์, 254..; ทบวงมหาวิทยาลัย, 2543)

ในด้านสิ่งแวดล้อม เพื่อเสริมสร้างความคิดก้าวหน้าให้แก่บัณฑิต สถาบันอุดมศึกษา
ควรจะต้องมีอุปกรณ์การเรียนการสอนที่ทันสมัย เช่น เทคโนโลยีการศึกษา และเทคโนโลยี
สารสนเทศต่างๆ และการบริการที่คล่องตัว รวดเร็ว สะดวก ไม่ซับซ้อนและเสียเวลาในการจัดการ
ขณะเดียวกันสถาบันจะต้องมีห้องสมุดที่มีประสิทธิภาพ เป็นแหล่งที่รวบรวมข้อมูลทางวิชาการ ทั้ง
ตำรา วารสาร วิทยานิพนธ์ ทั้งภายในและต่างประเทศ ทั้งรูปแบบที่เป็นเอกสารและอิเล็กทรอนิกส์
โดยมีสัดส่วนเพียงพอแก่นักศึกษา (ไพฑูรย์ สินลารัตน์, 2545)

3) ความคิด-เชิงรุก (Thinking-Proactive)

ในการสร้างหลักสูตรที่เน้นการพัฒนา นักวิชาการและนักวิชาชีพที่มีความรู้
ความสามารถระดับสูงในสาขาวิชาต่างๆ เพื่อให้สามารถบุกเบิกแสวงหาความรู้ใหม่ได้อย่างอิสระ

รวมทั้งมีความสามารถในการสร้างสรรค์บรรณารักษ์ความก้าวหน้าทางวิชาการได้อย่างต่อเนื่อง อาจจัดเป็นหลักสูตรของตนเองเป็นการเฉพาะ หรือจัดทำเป็นโครงการความร่วมมือระหว่างสถาบันทั้งในและต่างประเทศ โดยคำนึงถึงทิศทางความก้าวหน้าทางวิชาการและความต้องการของประเทศด้วยการนำทรัพยากรและองค์ความรู้ด้านต่างๆ รวมทั้งผู้เชี่ยวชาญจากฝ่ายต่างๆ มาร่วมคิดและจัดทำหลักสูตรอย่างกว้างขวาง นอกจากนี้หลักสูตรจะต้องพัฒนาผู้เรียนให้เป็นผู้มีความรู้กว้าง ทันสมัย และมองการณ์ไกล มองเห็นความเชื่อมโยงของสาระความรู้ ความสัมพันธ์ระหว่างชุมชน ประเทศ และโลก และระหว่างอดีต ปัจจุบัน และอนาคต ตลอดจนการติดตามข่าวสารในทุกด้านอยู่อย่างสม่ำเสมอและทันท่วงที (ทบวงมหาวิทยาลัย, 2544; วินัย วีระวัฒนานนท์, 2543)

ส่วนในด้านการจัดการเรียนการสอน ที่เสริมสร้างให้บัณฑิตมีความคิดเชิงรุก เพื่อให้มียุทธศาสตร์ วิสัยทัศน์ สามารถคิดไปข้างหน้าและคิดได้เอง สถาบันอุดมศึกษาต้องจัดกระบวนการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้เกิดสติปัญญา ความคิดที่เป็นอิสระ ความคิดสร้างสรรค์ การมีเหตุผล และความไม่รู้จักกลัว ต้องมีเนื้อหาวิชาหรือกระบวนการเรียนรู้ที่สร้างความเป็นผู้นำทางวิชาการและวิชาชีพทั้งในทางเศรษฐกิจและสังคม ชุมชน และประเทศ รวมทั้งผู้สอนต้องเปลี่ยนบทบาทจากเดิมที่ผู้สอนเป็นบุคคลสำคัญในการจัดระบบการเรียนรู้ โดยให้ผู้เรียนคิดวิเคราะห์เป็น รู้จักคิด รู้วิธีเรียนเพื่อให้สามารถศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองได้ (ไพฑูริย์ สีนลารัตน์, 2543; วินัย วีระวัฒนานนท์, 2543)

สำหรับในด้านกิจกรรมนักศึกษา ที่เสริมสร้างความคิดเชิงรุกให้แก่บัณฑิต สถาบันอุดมศึกษาควรจัดการประชุมสัมมนาในระดับนานาชาติ และระดับชาติที่เกี่ยวกับศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งการจัดเวทีวิพากษ์วิจารณ์ อภิปราย ถกเถียง เพื่อฝึกทักษะการแสดงความคิดเห็นของนักศึกษาในวงวิชาการที่กว้างขวางและเป็นสากลยิ่งขึ้น (ไพฑูริย์ สีนลารัตน์, 2543)

ในด้านสภาพแวดล้อม ที่เสริมสร้างความคิดเชิงรุกให้แก่บัณฑิต สถาบันอุดมศึกษาควรจัดศูนย์การเรียนรู้ที่เหมาะสมในแต่ละศาสตร์ เพื่อให้มีกระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเองของศาสตร์นั้นๆ (ไพฑูริย์ สีนลารัตน์, 2543)

4) ความคิดเป็นเลิศ (Thinking-Excellent)

ในด้านหลักสูตรการศึกษา ที่สร้างความคิดเป็นเลิศให้แก่บัณฑิต เพื่อจะให้เป็นผู้ที่มีความคิดรวบยอดและสามารถดกผลึกทางความคิดได้นั้น สถาบันอุดมศึกษาจะต้องพัฒนาหลักสูตรการศึกษาที่ต้องมีเนื้อหาหลักซึ่งทั้งทางทฤษฎีและการปฏิบัติเฉพาะทางตามสาขาอาชีพ โดยมีเนื้อหาเกี่ยวกับระเบียบวิธีวิจัย และพัฒนาทักษะในการคิดที่เป็นระบบ มีการค้นคว้าวิจัยเพื่อแสวงหาความรู้ใหม่ และพัฒนาทักษะในการวิจัยเพื่อการพัฒนาทางปัญญา การแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจและสังคม และการพัฒนากระบวนการทำงาน (วินัย วีระวัฒนานนท์, 2543) โดยจัดการเรียนการสอนกระตุ้นให้นักศึกษาเป็นผู้ที่มีความช่างสังเกต ช่างคิด เพื่อให้สามารถนำความรู้ที่ได้รับการพัฒนาในลักษณะการต่อยอดความรู้เดิมให้เกิดเป็นความรู้ใหม่เพื่อพัฒนาต่อไป ส่วนในด้านกิจกรรมนักศึกษาและการจัด

สิ่งแวดล้อม เพื่อสร้างความคิดดังกล่าว สถาบันอุดมศึกษาควรจัดการประชุมสัมมนาทั้งระดับชาติ ระดับนานาชาติ การจัดเวทีเพื่อวิพากษ์วิจารณ์ อภิปราย ถกเถียง เพื่อฝึกทักษะการแสดงความคิดเห็น การเสนอมุมมองใหม่ และการเสนอผลงานวิจัยที่เกิดจากการสร้างหรือค้นพบองค์ความรู้ใหม่ของ ผู้เรียน (ไพฑูริย์ สีนลารัตน์, 2543)

4.2.3 กระบวนการผลิตบัณฑิตด้านความสามารถ (Skill)

การนำเสนอกระบวนการผลิตบัณฑิตด้านความสามารถ จะได้นำเสนอเป็นการวางภาพรวม ก่อน หลังจากนั้นจะได้นำเสนอรายละเอียดเพิ่มเติมต่อเนื่องกันไป

ตาราง 2-4 กระบวนการผลิตบัณฑิตด้านความสามารถ (Skill)

	ความสามารถ - พื้นฐาน	ความสามารถ - ก้าวหน้า	ความสามารถ - เชิงรุก	ความสามารถ - เป็นเลิศ
หลักสูตร การศึกษา	มุ่งพัฒนาบัณฑิต อย่างสมดุลทั้ง ความรู้ ความสามารถ และความดีงาม โดยมีความรอบรู้ ทั้งภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติ สามารถนำไป ประยุกต์ใช้ได้ อย่างเหมาะสม	จัดหลักสูตรที่มีความ หลากหลายตามความ ต้องการของผู้เรียน เพื่อ เอื้อต่อการเรียนรู้ตลอด ชีวิต และทำให้เกิดการ เรียนรู้ด้วยตนเอง และมีการ จัดการศึกษาทางไกล	เพื่อพัฒนา ผู้เรียนให้ มีทักษะขั้นสูง ในการประกอบ อาชีพ สามารถ ทำงานร่วมกับ ผู้อื่นและ ปรับปรุงการ ทำงานให้ เหมาะสมกับ สิ่งแวดล้อม สังคม และ วัฒนธรรมของ ท้องถิ่นได้	มุ่งสร้างผู้นำใน การพัฒนา วิชาการหรือ วิชาชีพ และเป็น แบบอย่างต่อ ชุมชนและ ประเทศได้

ตาราง 2-4 กระบวนการผลิตบัณฑิตด้านความสามารถ (Skill) (ต่อ)

	ความสามารถ - พื้นฐาน	ความสามารถ - ก้าวหน้า	ความสามารถ - เชิงรุก	ความสามารถ - เป็นเลิศ
การจัดการเรียน การสอน	<ul style="list-style-type: none"> - ดำเนินการสอนให้มีรูปแบบการเรียนรู้ที่หลากหลายตามความสนใจและความถนัดของผู้เรียน - การสอนต้องมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาทักษะและภูมิปัญญาในอาชีพและเพื่อพัฒนาจิตสำนึกและภูมิธรรมในฐานะมนุษย์และพลเมืองของสังคมไทย 	<ul style="list-style-type: none"> - ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเอง เกิดความอยากรู้ และเรียนรู้วิธีการแสวงหาความรู้ - ผู้สอนกำหนดหัวข้อให้นักศึกษาทำรายงาน และกำหนดการสอนแบบกลุ่มย่อย - ส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้สร้างงานได้ด้วยตนเอง 	<ul style="list-style-type: none"> - นำเสนอสิ่งที่ได้ค้นคว้าและส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะในการเชื่อมโยงความรู้ในสาขาวิชากับวิชาในสาขาอื่น - มองเห็นผลกระทบของการพัฒนาวิชาการที่มีต่อคุณภาพชีวิต เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม เทคโนโลยี และสิ่งแวดล้อม 	<ul style="list-style-type: none"> - ค้นหาความรู้โดยใช้สื่อคอมพิวเตอร์ส่งเสริมให้ผู้เรียนนำเสนอสาระด้วยการพูดและการเขียน และส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง/ทำวิจัย - พัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาร่วมกับสถานประกอบการในโครงการพิเศษประเภทต่างๆ เพื่อการปฏิบัติได้จริง
กิจกรรม นักศึกษา	<ul style="list-style-type: none"> - ควรบูรณาการกิจกรรมของกิจการนักศึกษากับการเรียนการสอนเข้าด้วยกัน เช่น ชมรมหรือกิจกรรมที่คณะหรือสาขาวิชาเป็นผู้จัดการศึกษาที่อยู่นอกเหนือหลักสูตร 	<ul style="list-style-type: none"> - ส่งเสริมให้นักศึกษาได้ปฏิบัติจริงเรียนรู้ในสถานการณ์จริง - ส่งเสริมทักษะในการใช้เครื่องมืออุปกรณ์ในการปฏิบัติงานได้ถูกต้อง 	<ul style="list-style-type: none"> - เพิ่มพูนทักษะเกี่ยวกับการมีปฏิสัมพันธ์กับชุมชน รวมทั้งส่งเสริมโครงการกิจกรรมร่วมในทางสาขาวิชาชีพและหลายสถาบัน 	<ul style="list-style-type: none"> - การมีส่วนร่วมกับชุมชน หรือการพัฒนา ร่วมกับหน่วยงานอื่น ได้แก่ ภาครัฐ เอกชน หน่วยงานต่างๆ ในการร่วมมือจัดการศึกษาและการผลิตบัณฑิต

ตาราง 2-4 กระบวนการผลิตบัณฑิตด้านความสามารถ (Skill) (ต่อ)

	ความสามารถ - พื้นฐาน	ความสามารถ - ก้าวหน้า	ความสามารถ - เชิงรุก	ความสามารถ - เป็นเลิศ
สิ่งแวดล้อม	จัดสิ่งแวดล้อมให้มี บรรยากาศใน การปฐมนิเทศ ที่พึงประสงค์ รวมทั้งจัดวัสดุ อุปกรณ์ที่มีความ ทันสมัย จัด บรรยากาศและ กิจกรรมต่างๆ ทางด้านวิชาการ ศิลปวัฒนธรรม และกีฬา	สถาบันอุดมศึกษา ต้องจัดปัจจัย ด้านอุปกรณ์ที่ เกี่ยวข้องกับการ เรียนการสอน เช่น ห้องสมุดที่มี ประสิทธิภาพ และอุปกรณ์การ เรียนการสอนที่ ทันสมัย	พัฒนาทักษะใน การปฏิบัติงาน ของนักศึกษา โดยเฉพาะการใช้ ประโยชน์จาก การศึกษาค้นคว้า มีการจัดอุปกรณ์ การเรียนการสอน ที่เอื้อต่อศาสตร์ใ แต่ละสาขาวิชา เพื่อให้มีการ เรียนรู้ด้วยตนเอง ในศาสตร์นั้นๆ	จัดอุปกรณ์การเรียน บรรยากาศ และการ บริหารจัดการที่มี ประสิทธิภาพที่เอื้อ ต่อการพัฒนาทักษะ ในด้านการ ค้นคว้าวิจัย รวมทั้ง การเรียนรู้จากสภาพ จริงของสังคม

1) ความสามารถพื้นฐาน (Skill-Basic)

กระบวนการผลิตบัณฑิตให้มีคุณลักษณะที่มีความสามารถปฏิบัติได้ขั้นพื้นฐาน คดย
สามารถปฏิบัติงานได้ตามวิชาชีพนั้นๆ มีกระบวนการเสนอแนะดังนี้

ในด้านหลักสูตรการศึกษา สถาบันอุดมศึกษาต้องพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับ
ความต้องการของสังคม ธุรกิจ อุตสาหกรรม โดยสาระของหลักสูตรมุ่งพัฒนาบัณฑิตอย่างสมดุล ทั้ง
ความรู้ ความสามารถ ความดีงาม โดยมีความรู้ทั้งภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติ สามารถนำไป
ประยุกต์ใช้ได้อย่างเหมาะสม (ทบทวนมหาวิทยาลัย, 2543)

ในการจัดการเรียนการสอน ควรจัดกระบวนการพัฒนาทักษะในการสอนของ
อาจารย์ให้สามารถดำเนินการสอนให้มีรูปแบบการเรียนรู้ที่หลากหลายตามความสนใจและความถนัด
ของผู้เรียน เน้นการเรียนการสอนให้ปฏิบัติได้ โดยฝึกการปฏิบัติงาน ทำโครงการ ส่งเสริมให้มีการใช้
สื่อประกอบกิจกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนมากขึ้น เช่น การใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI)
(พันธศักดิ์ พลสารมย์ และวัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา, 2543) นอกจากนี้ การสอนต้องมีวัตถุประสงค์

เพื่อพัฒนาทักษะและภูมิปัญญาในอาชีพ ในฐานะแรงงานทางเศรษฐกิจของประเทศ เพื่อพัฒนาจิตสำนึกและภูมิธรรมในฐานะมนุษย์และพลเมืองของสังคมไทย (ทบวงมหาวิทยาลัย, 2533)

ในด้านกิจกรรมนักศึกษา ควรบูรณาการกิจกรรมและกิจกรรมนักศึกษากับการเรียนการสอนเข้าด้วยกัน ซึ่งอาจจัดได้ทั้งกิจกรรมที่นักศึกษาเป็นผู้กระทำเอง เช่น สโมสรนักศึกษา ชมรม หรือกิจกรรมที่คณะหรือสาขาวิชาเป็นผู้จัด เช่น การฝึกงานที่อยู่นอกเหนือจากหลักสูตร (มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์, 2530)

ในด้านสิ่งแวดล้อม สถาบันอุดมศึกษาควรสร้างบรรยากาศให้เอื้อต่อการพัฒนาบัณฑิต เช่น จัดสิ่งแวดล้อมให้มีบรรยากาศในการปลูกฝังค่านิยมที่พึงประสงค์ เช่น การจัดโครงการพิเศษต่างๆ มห้ นักศึกษาเป็นเจ้าของงาน เช่น การจัดนิทรรศการ การอภิปราย เป็นต้น (มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์, 2530) รวมทั้งการจัดกาวัสดุอุปกรณ์ที่มีความทันสมัยและเพียงพอเป็นที่ "ประทับใจ" จัดบรรยากาศและกิจกรรมต่างๆ ที่ส่งเสริมและเอื้ออำนวยในด้านต่างๆ เช่น ด้านวิชาการ ศิลปวัฒนธรรม การกีฬา (อตุลย์ วิริยะเวชกุล, 2541)

2) ความสามารถ-ก้าวหน้า (Skill-Advanced)

กระบวนการผลิตบัณฑิตให้มีคุณลักษณะที่มีความสามารถปฏิบัติได้ขั้นก้าวหน้า โดยสามารถปรับปรุง พัฒนางาน และแสวงหาวิธีการใหม่ๆ ที่ดีขึ้นนั้น มีรายละเอียดเสนอดังนี้

ในด้านหลักสูตรการศึกษา สถาบันอุดมศึกษาควรจัดรูปแบบหลักสูตรที่มีความหลากหลายตามความต้องการของผู้เรียน โดยไม่จำกัดวัน เวลา สถานที่ เพื่อเอื้อต่อการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต (life-long) โดยใช้ระบบเทคโนโลยีการสอนแบบใหม่ เพื่อช่วยให้เกิดความหลากหลายและการเข้าถึงการศึกษา ทำให้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง (Self management learning) รวมทั้งการศึกษาทางไกล (Distance learning) (จรัส สุวรรณเวลา, 2540)

ในด้านการจัดการเรียนการสอน ปรับเปลี่ยนกระบวนการศึกษาจาก "การสอน" เป็น การเรียน โดยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองเกิดความอยากรู้ และเรียนรู้วิธีการแสวงหาความรู้ (มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์, 2540) หรือผู้สอนใช้วิธีการเรียน โดยกำหนดหัวข้อให้นักศึกษาทำรายงาน กำหนดการสอนแบบกลุ่มย่อย เป็นต้น (อตุลย์ วิริยะเวชกุล, 2543)

ในด้านกิจกรรมนักศึกษา ควรส่งเสริมให้นักศึกษาได้ลงมือปฏิบัติจริง เรียนรู้ในสถานการณ์จริง และส่งเสริมทักษะในการใช้เครื่องมือและอุปกรณ์ในการปฏิบัติงานได้ถูกต้อง (วินัย วิระพัฒนานนท์, 2543) ส่วนในด้านสิ่งแวดล้อม สถาบันอุดมศึกษาจะต้องจัดปัจจัยด้านอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน เช่น ห้องสมุดที่มีประสิทธิภาพ มีอุปกรณ์การเรียนการสอนที่ทันสมัย (ไพฑูรย์ สิ้นลารัตน์, 2543)

3) ความสามารถ-เชิงรุก (Skill-Proactive)

กระบวนการผลิตบัณฑิตให้มีคุณลักษณะที่มีความสามารถปฏิบัติได้เชิงรุก โดยสามารถสร้างงานใหม่และทำได้ด้วยตนเองนั้น หลักสูตรการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาต้องเป็นหลักสูตรที่พัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะขั้นสูงในการประกอบอาชีพ นอกเหนือไปจากความรู้ด้านทฤษฎีได้อย่างเพียงพอ ให้สามารถประกอบพัฒนาอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีความสามารถพัฒนาอาชีพได้ตลอดเวลา รวมทั้งสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นและปรับปรุงการทำงานให้เหมาะสมกับสิ่งแวดล้อม สังคม และวัฒนธรรมของท้องถิ่นได้ โดยสถาบันอุดมศึกษาจัดการเรียนการสอนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ค้นพบความรู้ในสาขาวิชากับสาขาวิชาอื่น และมองเห็นผลกระทบของการพัฒนาวิชาการที่มีต่อคุณภาพชีวิต เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม เทคโนโลยี และสิ่งแวดล้อม (วินัย วีระพัฒนานนท์, 2543)

ในด้านกิจกรรมนักศึกษา สถาบันควรส่งเสริมกิจกรรมที่ทำให้นักศึกษาได้เพิ่มพูนทักษะเกี่ยวกับการมีปฏิสัมพันธ์กับชุมชน ส่งเสริมการดำเนิน โครงการกิจกรรมร่วมในหลายสาขา วิชาชีพ และหลายสถาบัน (สำนักงานมาตรฐานอุดมศึกษา, ทบวงมหาวิทยาลัย, 2543) โดยสถาบันจัดสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาทักษะในการปฏิบัติงานของนักศึกษา เช่น การจัดเวทีแสดงความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ในเชิงวิชาการ โดยเฉพาะการใช้ประโยชน์จากการศึกษาหรือการวิจัยค้นคว้า การจัดประชุมสัมมนาทางวิชาการ รวมทั้งการจัดอุปกรณ์การเรียนการสอนที่เอื้อต่อศาสตร์ในแต่ละสาขาวิชา เพื่อให้มีการเรียนรู้ด้วยตนเองในศาสตร์นั้นๆ (ไพฑูรย์ สินลารัตน์, 2543)

5. หลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการสินค้าแฟชั่น

หลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการสินค้าแฟชั่น เป็นหลักสูตรที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานในประเทศ และทันต่อความเจริญก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีใหม่ๆ ที่เกี่ยวข้อง ข้องกับด้านแฟชั่นเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย โดยมุ่งหวังให้บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรมีความรู้ด้านทฤษฎี และมีทักษะในการปฏิบัติงานทางด้านเทคโนโลยีการจัดการสินค้าแฟชั่นอย่างเป็นระบบ สามารถเชื่อมโยงทฤษฎีกับการปฏิบัติงานเพื่อเพิ่มพูนผลผลิตและคุณภาพของงานด้านแฟชั่นเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกายให้ก้าวทันสภาพการณ์เปลี่ยนแปลงของโลกในอนาคต สามารถบูรณาการความรู้จากวิชาต่างๆ อย่างเป็นองค์รวม มีแนวคิดอย่างเป็นระบบในการวิจัยและพัฒนาองค์ความรู้ให้ก้าวหน้า สามารถนำความรู้ ทักษะ และความเชี่ยวชาญไปประกอบอาชีพในสถานประกอบการด้านธุรกิจแฟชั่นเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกายได้ ซึ่งทางสาขาวิชาได้เน้นการผลิตบัณฑิตที่มีความสามารถในการใฝ่เรียนรู้ตลอดชีวิต เพื่อการศึกษาต่อในระดับสูงขึ้น เพื่อมุ่งพัฒนาตนเองและวิชาชีพให้เจริญก้าวหน้า รวมถึงสามารถติดต่อสื่อสารอย่างเข้าใจในโลกเทคโนโลยีที่ทันสมัย นอกจากนี้เพื่อให้บัณฑิตมีความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น ได้อย่างมีความสุขจึง

ปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ความมีระเบียบวินัย ความซื่อสัตย์สุจริต และความตระหนักใน
จรรยาบรรณวิชาชีพ รับผิดชอบต่อหน้าที่และสังคม และธำรงไว้ซึ่งขนบธรรมเนียมประเพณี
ศิลปวัฒนธรรมอันดีงามของไทย

- 5.1 วัตถุประสงค์หลักสูตรคหกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการสินค้าแฟชั่น
 - 5.1.1 เพื่อให้บัณฑิตมีความรู้ด้านทฤษฎี และมีทักษะในการปฏิบัติงานทางด้านเทคโนโลยี
การจัดการสินค้าแฟชั่นอย่างเป็นระบบ สามารถเชื่อมโยงทฤษฎีกับการปฏิบัติงานเพื่อ
เพิ่มพูนผลผลิตและคุณภาพของงานด้านแฟชั่นเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกายให้ก้าวทัน
สภาวะการเปลี่ยนแปลงของโลกในอนาคต
 - 5.1.2 เพื่อผลิตบัณฑิตให้มีความรู้ ความสามารถในการบูรณาการวิชาต่างๆ อย่างเป็นองค์
รวม มีแนวคิดอย่างเป็นระบบในการวิจัยและพัฒนาองค์ความรู้ให้ก้าวหน้า สามารถนำ
ความรู้ ทักษะ และความเชี่ยวชาญไปประกอบอาชีพในสถานประกอบการด้านธุรกิจ
แฟชั่นเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกายได้
 - 5.1.3 เพื่อผลิตบัณฑิตมีความสามารถในการใฝ่เรียนรู้ตลอดชีวิต เพื่อการศึกษาต่อใน
ระดับสูงขึ้น มุ่งพัฒนานตนเองและวิชาชีพให้เจริญก้าวหน้า สามารถติดต่อสื่อสารอย่าง
เข้าใจในโลกเทคโนโลยีที่ทันสมัย
 - 5.1.4 เพื่อปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ความมีระเบียบวินัย ความซื่อสัตย์สุจริต ตระหนักใน
จรรยาบรรณวิชาชีพ รับผิดชอบต่อหน้าที่และสังคม และธำรงไว้ซึ่งขนบธรรมเนียม
ประเพณี ศิลปวัฒนธรรมอันดีงามของไทย
- 5.2 วิสัยทัศน์ (VISION)
คณะต้นแบบที่ผลิตบัณฑิตมืออาชีพเฉพาะทางด้านเทคโนโลยี คหกรรมศาสตร์
- 5.3 พันธกิจ (MISSION)
 - 5.3.1 จัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาที่มุ่งเน้นวิชาชีพบนพื้นฐานด้านวิทยาศาสตร์และ
เทคโนโลยีที่มีคุณภาพตามมาตรฐานสากล สามารถสร้างบัณฑิตพร้อมเข้าสู่อาชีพ
 - 5.3.2 สร้างงานวิจัย สิ่งประดิษฐ์ นวัตกรรม เพื่อถ่ายทอดและสร้างมูลค่าเพิ่ม ให้แก่ภาคการ
ผลิต ภาคบริการ และชุมชน
 - 5.3.3 ให้บริการวิชาการแก่สังคม เพื่อการสร้างอาชีพอิสระ และการพัฒนาอาชีพโดยยึดหลัก
ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
 - 5.3.4 ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และรักษาสิ่งแวดล้อม
- 5.4 วัตถุประสงค์
 - 5.4.1 พัฒนาการจัดการศึกษาเพื่อให้ได้บัณฑิตที่มีคุณภาพตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ
ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

- 5.4.2 เป็นบ้านของคนดี คนเก่ง ที่มีความเป็นมืออาชีพ
- 5.4.3 เป็นแหล่งถ่ายทอดความรู้และเทคโนโลยีเฉพาะทางสู่สาธารณะและชุมชน
- 5.4.4 ศูนย์กลางอนุรักษ์ ทำนุบำรุงและสืบสานศิลปวัฒนธรรมไทย
- 5.4.5 สร้างผลงานวิจัยที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์และตอบสนองความต้องการของผู้ใช้
- 5.5 เส้นทางประกอบอาชีพของสาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการสินค้าแฟชั่น

บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการสินค้าแฟชั่น สามารถประกอบอาชีพเกี่ยวกับการจัดการสินค้าแฟชั่น หรือ Merchandising ซึ่งเป็นการทำงานเกี่ยวกับกระบวนการของการผลิตผลิตภัณฑ์ เริ่มจากการออกแบบ พัฒนา ผลิต และส่งเสริม ไปจนกระทั่งถึงการจัดแสดงสินค้า

เมื่อก้าวถึงผู้จัดการสินค้าเสื้อผ้า (Fashion Merchandiser) มีความหมายถึง ผู้มีความสามารถในการวิเคราะห์และวางแผน เป็นผู้ริเริ่มและกำหนดแนวทางแนวโน้ม (Trend) และรูปแบบแฟชั่น (Fashion Style) ให้กับนักออกแบบ (Designer) เพื่อสร้างสรรค์ผลงาน (Collection) ให้ได้เหมาะสมกับงบประมาณ รูปแบบ ตลาดของสินค้า รวมถึงต้องเป็นผู้มีความรอบรู้ด้านสังคม เศรษฐกิจ การเมือง และการสื่อสารติดต่อซื้อขายทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ

นิพนธ์ สิมะกรัย (2539: 59-60) อธิบายว่า คุณสมบัติเบื้องต้นของผู้จัดการสินค้า ควรเป็นผู้มีความสามารถสื่อสารได้ดีทั้งการพูดและการเขียน เข้ากับผู้อื่นได้ง่าย พุดเก่ง ความจำดี บุคลิกดี มารยาทดี มีความมั่นใจ มีไหวพริบและการตัดสินใจที่ดี มีพื้นความรู้ดี และมีประสบการณ์หลากหลาย นอกจากนี้ผู้ที่จะปฏิบัติงานในตำแหน่งผู้จัดการสินค้าเสื้อผ้า ควรมีความรู้ความสามารถที่หลากหลาย เช่น ความเข้าใจถึงการเปลี่ยนแปลงของตลาดและแนวโน้มของความนิยมในด้านรูปแบบเสื้อผ้า มีความรอบรู้ด้านวัตถุดิบและคุณภาพที่ต้องการ รู้วิธีการตรวจสอบคุณภาพ การวางแผนการผลิต ข้อกำหนด กฎระเบียบ และกฎหมายในการซื้อขาย เป็นต้น

5.6 หลักสูตร

5.6.1	จำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร	134	หน่วยกิต
5.6.2	โครงสร้างหลักสูตร		
	1) หมวดวิชาศึกษาทั่วไป	32	หน่วยกิต
	- กลุ่มวิชาภาษาไทย	3	หน่วยกิต
	- กลุ่มวิชาภาษาอังกฤษ	12	หน่วยกิต
	- กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์	9	หน่วยกิต
	- กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์	6	หน่วยกิต
	- กลุ่มวิชาพลศึกษาและนันทนาการ	2	หน่วยกิต
	2) หมวดวิชาเฉพาะ	96	หน่วยกิต

- กลุ่มวิชาแกน	21	หน่วยกิต
- กลุ่มวิชาชีพบังคับ	60	หน่วยกิต
- กลุ่มวิชาชีพเลือก	15	หน่วยกิต
3) หมวดวิชาเลือกเสรี	6	หน่วยกิต

5.6.3 รายวิชา

1) หมวดวิชาศึกษาทั่วไป 32 หน่วยกิต		
กลุ่มวิชาภาษาไทย 3 หน่วยกิต ให้เลือกศึกษาจากรายวิชาต่อไปนี้		
01-001-101 การใช้ภาษาไทย		3(3-0-6)
01-001-103 ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร		3(3-0-6)
01-001-105 เทคนิคการเขียน		3(3-0-6)
01-001-107 ภาษาไทยเพื่อการนำเสนอ		3(3-0-6)
กลุ่มวิชาภาษาอังกฤษ 12 หน่วยกิต ประกอบด้วย		
01-002-101 ภาษาอังกฤษ 1		3(3-0-6)
01-002-102 ภาษาอังกฤษ 2		3(3-0-6)
และให้เลือกศึกษาอีก 6 หน่วยกิต จากรายวิชาต่อไปนี้		
01-002-203 สนทนาภาษาอังกฤษ 1		3(3-0-6)
01-002-204 สนทนาภาษาอังกฤษ 2		3(3-0-6)
01-002-205 ภาษาอังกฤษเทคนิค		3(3-0-6)
01-002-206 ภาษาอังกฤษเพื่องานอาชีพ		3(3-0-6)
01-002-210 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร		3(3-0-6)
01-002-211 การอ่านภาษาอังกฤษ 1		3(3-0-6)
01-002-212 การอ่านภาษาอังกฤษ 2		3(3-0-6)
กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ 9 หน่วยกิต		
กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ ให้เลือกศึกษาจากรายวิชาต่อไปนี้		
01-003-102 มนุษยสัมพันธ์		3(3-0-6)
01-003-103 ระเบียบวิธีวิจัย		3(3-0-6)
01-003-104 การพัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคม		3(3-0-6)
01-003-108 ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง		3(3-0-6)
กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์ ให้เลือกศึกษาจากรายวิชาต่อไปนี้		
01-004-101 สารสนเทศและการศึกษาค้นคว้า		3(3-0-6)
01-004-103 จิตวิทยาทั่วไป		3(3-0-6)

01-004-108	การพัฒนาบุคลิกภาพ	3(3-0-6)
กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ 6 หน่วยกิต		
กลุ่มวิชาคณิตศาสตร์ ให้เลือกศึกษาจากรายวิชาต่อไปนี้		
02-001-101	คณิตศาสตร์พื้นฐาน	3(3-0-6)
02-001-102	คณิตศาสตร์และสถิติในชีวิตประจำวัน	3(3-0-6)
02-001-103	สถิติเบื้องต้น	3(3-0-6)
กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์ ให้เลือกศึกษาจากรายวิชาต่อไปนี้		
02-002-101	วิทยาศาสตร์ในชีวิตประจำวัน	3(3-0-6)
02-002-102	มนุษย์กับวิทยาศาสตร์กายภาพ	3(3-0-6)
02-002-103	ชีวิตกับเทคโนโลยีสมัยใหม่	3(3-0-6)
02-002-104	สิ่งแวดล้อมและการจัดการทรัพยากร	3(3-0-6)
กลุ่มวิชาพลศึกษาและนันทนาการ 2 หน่วยกิต		
กลุ่มวิชาพลศึกษา ให้เลือกศึกษาจากรายวิชาต่อไปนี้		
01-005-101	พลศึกษา	1(0-2-1)
01-005-103	แบดมินตัน	1(0-2-1)
01-005-115	เปตอง	1(0-2-1)
01-005-116	ลีลาศ	1(0-2-1)
01-005-123	กิจกรรมเพื่อสุขภาพและสุขปฏิบัติ	1(0-2-1)
กลุ่มวิชานันทนาการ ให้เลือกศึกษาจากรายวิชาต่อไปนี้		
01-006-101	นันทนาการ	1(0-2-1)
01-006-102	นันทนาการกลางแจ้ง	1(0-2-1)
01-006-103	การเป็นผู้นำค่ายพักแรม	1(0-2-1)
01-006-104	เกมสำหรับนันทนาการ	1(0-2-1)
01-006-105	นันทนาการเพื่อการฝึกอบรม	1(0-2-1)
หมวดวิชาเฉพาะ 96 หน่วยกิต		
กลุ่มวิชาแกน 21 หน่วยกิต ประกอบด้วย		
07-211-101	เทคโนโลยีเพื่อการออกแบบ	3(2-2-5)
07-211-102	คอมพิวเตอร์กราฟิกเพื่องานแฟชัน	3(1-4-4)
07-111-101	สิ่งทอและการตัดเย็บ	3(2-2-5)
02-311-112	หลักสถิติ	3(3-0-6)
02-411-105	เคมีประยุกต์	3(3-0-6)

03-311-101	ความรู้เบื้องต้นทางธุรกิจ	3(3-0-6)
03-311-103	หลักการจัดการ	3(3-0-6)
กลุ่มวิชาชีพบังคับ 60 หน่วยกิต ประกอบด้วย		
07-212-101	วิวัฒนาการแฟชั่น	3(3-0-6)
07-212-102	เส้นใยสิ่งทอ	3(2-2-5)
07-212-203	วัตถุดิบในอุตสาหกรรมแฟชั่น	3(3-0-6)
07-212-204	พฤติกรรมผู้บริโภคสินค้าแฟชั่น	3(3-0-6)
07-212-305	ธุรกิจสินค้าแฟชั่น	3(3-0-6)
07-212-306	การจัดการสินค้าแฟชั่น	3(3-0-6)
07-212-307	การวิเคราะห์แนวโน้มแฟชั่น	3(1-4-4)
07-212-308	การพัฒนาผลิตภัณฑ์สินค้าแฟชั่น	3(2-2-5)
07-212-309	การคำนวณเพื่อการจัดการสินค้า	3(3-0-6)
07-212-310	การสร้างตราสินค้าในระบบอุตสาหกรรม	3(2-2-5)
07-212-311	สหกิจศึกษาด้านเทคโนโลยีการจัดการสินค้าแฟชั่น	6(0-40-0)
07-212-412	การควบคุมคุณภาพผลิตภัณฑ์เสื้อผ้า	3(2-2-5)
07-212-413	กลยุทธ์การสร้างสรรคงานโฆษณา	3(3-0-6)
07-212-414	สัมมนาการจัดการสินค้าแฟชั่น	3(2-2-5)
07-212-415	การสร้างภาพลักษณ์ธุรกิจแฟชั่น	3(2-2-5)
07-212-416	โครงการวิจัยเทคโนโลยีการจัดการสินค้าแฟชั่น	3(1-4-4)
07-112-103	การวาดภาพสำหรับนักร้องแบบแฟชั่น	3(1-4-4)
07-112-312	เทคโนโลยีการผลิตเสื้อผ้าระบบอุตสาหกรรม	3(2-2-5)
03-111-104	การบัญชีเบื้องต้น 1	3(3-0-6)
กลุ่มวิชาชีพเลือก 15 หน่วยกิต ให้เลือกศึกษาจากรายวิชาต่อไปนี้		
07-112-207	การวิเคราะห์โครงสร้างผ้า	3(2-2-5)
07-213-201	เศรษฐศาสตร์อุตสาหกรรม	3(3-0-6)
07-213-202	บรรจุภัณฑ์เพื่อสินค้าแฟชั่น	3(1-4-4)
07-213-203	การสื่อสารเพื่อการจัดการสินค้า	3(3-0-6)
07-213-304	การจัดการผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูป	3(2-2-5)
07-213-305	การจัดการวัสดุเสื้อผ้าและการจัดซื้อ	3(2-2-5)
07-213-306	ธุรกิจเสื้อผ้าส่งออก	3(3-0-6)
07-213-407	การวิเคราะห์ผลิตภัณฑ์เสื้อผ้า	3(2-2-5)

07-213-408	การขายและการจัดแสดงสินค้าแฟชั่น	3(2-2-5)
07-213-409	การโฆษณาสินค้าแฟชั่น	3(2-2-5)

6. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

6.1 คุณสมบัติ ความรู้ และความสามารถของผู้จัดการสินค้า

กรทิพย์ วัชรปัญญาวงศ์ เศรษฐเมธิกุล (2549) กล่าวถึงบุคลิกลักษณะของนักจัดการสินค้าที่ดีไว้ดังต่อไปนี้

6.1.1 การเป็นผู้ที่มีความคิดเป็นอิสระ

โดยการมีแนวคิดเป็นอิสระทำให้ไม่ยึดติดต่อระบบเดิมๆ เพราะการยึดติดจะทำให้ไม่เกิดการพัฒนาหรือเริ่มต้นงานใหม่ๆ ที่ท้าทายและนำมาซึ่งประโยชน์สูงสุดของบริษัท

6.1.2 มีแนวคิดและบุคลิกเป็นผู้บริหารจัดการ

บุคลิกของผู้บริหารจัดการหรือเป็นแนวคิดของนักลงทุนจะเป็นการทำงานที่มีความไต่ตรองรอบคอบ มีการเปรียบเทียบเหตุและผลนำมาซึ่งการบริหารจัดการองค์กรให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

6.1.3 มีความยืดหยุ่น

ความยืดหยุ่นของผู้จัดการสินค้าจะทำให้สามารถที่จะแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นได้ดีที่สุด

6.1.4 มีความเป็นผู้นำ

บุคลิกภาพความเป็นผู้นำเป็นสิ่งที่ต้องมีในตัวผู้จัดการสินค้า เพราะการจัดการสินค้ามีลูกทีมที่ปฏิบัติงานภายใต้การบริหารจำนวนมากและเกี่ยวเนื่องกันหลายส่วน ดังนั้นภาระการเป็นผู้นำจะทำให้ผู้ตามมีความเชื่อมั่น ไว้วางใจที่จะทำงานร่วมกัน เชื่อมมั่นแนวคิด แนวทางการทำงานและแนวทางการแก้ไขปัญหา

6.1.5 สามารถที่จะสื่อสารกับบุคคลอื่นได้ดีเยี่ยม

ความสามารถในการสื่อสารนี้หมายถึงการสื่อสารต่อผู้ได้บังคับบัญชา และสื่อสารกับหน่วยงานหรือแผนกอื่น โดยที่การสื่อสารมีหลายระดับ แต่ผู้จัดการสินค้าต้องมีความสามารถในการปรับตัวให้การสื่อสารในกลุ่มต่างๆ สัมฤทธิ์ผลมากที่สุด

6.1.6 มีวิสัยทัศน์ในการมองเป้าหมายทางการตลาดได้ชัดเจน

การเป็นผู้จัดการสินค้าไม่ใช่เพียงแต่จัดการให้สินค้าผลิตออกมาได้ครบตามคุณภาพและปริมาณเพียงเท่านั้น แต่ยังหมายถึงการจัดการสินค้าในอนาคตเพื่อรองรับกับความเปลี่ยนแปลงของการตลาดทั้งในและต่างประเทศ

6.1.7 มีความสามารถในการบริหารจัดการองค์กร

การบริหารจัดการองค์กรต้องมีเทคนิคและวิธีที่ซับซ้อนต่างๆมากมาย ผู้จัดการสินค้าที่ดีควรต้องมีความสามารถในการบริหารจัดการองค์กร

ทั้งนี้คุณสมบัติด้านอื่น ๆ ที่นักจัดการสินค้าควรมี ได้แก่ ความสามารถเชิงการวางแผนและการควบคุมงานตามแผน ความรู้ทางด้านการตลาด ความสามารถที่มีต่อการพัฒนาสินค้า ความสามารถในการควบคุมสินค้าได้ทั้งระบบ ความสามารถในการประสานงานกับผู้ขาย ความสามารถในการหาแหล่งวัตถุดิบ ความสามารถในการติดต่อค้าขายกับโรงงาน ความสามารถในการบริหารจัดการวัตถุดิบได้ดี เป็นต้น

6.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สมชิต รัตนอุดม (2547) ศึกษาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของบัณฑิตสาขาผ้าและเครื่องแต่งกายสำหรับอุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูปในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ขนาดของผู้ประกอบการมีความพึงประสงค์ต่อคุณลักษณะบุคลิกภาพด้านการแต่งกาย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในส่วนบุคลิกภาพพบว่าให้ความสำคัญกับด้านกิริยาอาการมากที่สุด รองลงมาคือความรับผิดชอบ ท่วงทีวาทะ การพูดด้วยการใช้ทักษะการสื่อสารที่ดี ด้านกิริยาท่าทาง พบว่าการเป็นมิตรกับผู้อื่นมีความสำคัญมาก

สุวิมล อังควานิช (2547) ศึกษาความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง พบว่า ผู้ใช้บัณฑิตมีความพึงพอใจบัณฑิตโดยรวมในระดับมาก โดยด้านจรรยาบรรณในวิชาชีพ บุคลิกภาพ ความรู้ความสามารถทางวิชาชีพ มีความพึงพอใจระดับปานกลางถึงมาก ส่วนด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการมีความพึงพอใจน้อยที่สุด

งานวิจัยเรื่องการเปรียบเทียบกระบวนการทำงานของผู้จัดการสินค้าเสื้อผ้าในการผลิตเสื้อผ้าแฟชั่นแบรนด์และเสื้อผ้าอุตสาหกรรมในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล (2553) พบว่าการทำงานของผู้จัดการสินค้าเสื้อผ้าในกระบวนการผลิตเสื้อผ้าแฟชั่นแบรนด์และเสื้อผ้าอุตสาหกรรม มีความแตกต่างกันตามลักษณะสินค้าหรือผลิตภัณฑ์ที่บริษัททำการผลิต เรื่องของระยะเวลาในกระบวนการทำงาน และเรื่องของเวลาซึ่งมีความสัมพันธ์กับต้นทุนค่าใช้จ่าย โดยการผลิตเสื้อผ้าแฟชั่นแบรนด์ อาจมีการปรับเปลี่ยนกระบวนการทำงานให้เหมาะสมกับแผนการผลิตและรูปแบบสินค้าที่เหมาะสมกับความต้องการของลูกค้าในช่วงเวลาที่กำลังได้รับความนิยม ดังนั้นผู้จัดการสินค้าเสื้อผ้าควรมีความรู้ครอบคลุมในเรื่องต่างๆ เช่น วัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตเสื้อผ้า การตัดเย็บเสื้อผ้า ภาษาต่างประเทศ การคำนวณ รวมทั้งการมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีในการติดต่อประสานงาน และการเก็บข้อมูลความเคลื่อนไหวของสินค้าร่วมกับนักออกแบบเพื่อนำมาสรุปและใช้ในการวางแผนการผลิตสินค้าที่มีคุณภาพและทันสมัย ให้ตรงตามความต้องการของลูกค้า

ลักษณะ และคณะ(2554) วิจัยเรื่อง คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้จัดการสินค้าเสื้อผ้าในอุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูป โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ด้านบุคลิกภาพ และคุณลักษณะด้านความรู้และทักษะเฉพาะของผู้จัดการสินค้าเสื้อผ้าในอุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูป ทำการศึกษาเฉพาะด้านการแต่งกาย การสื่อสาร และกิจนิสัยที่พึงประสงค์ โดยเก็บข้อมูลจากอุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูปประเภทเสื้อผ้าบุรุษ เสื้อผ้าสตรี และเสื้อผ้าเด็กในเขตกรุงเทพมหานคร และเขตปริมณฑล จำนวน 15 แห่ง ซึ่งคณะเทคโนโลยี วิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ส่งนักศึกษาไปฝึกงาน หรือสหกิจศึกษา ผลการศึกษาพบว่า คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้จัดการสินค้าเสื้อผ้าในอุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูป ด้านบุคลิกภาพ การแต่งกาย ท่วงทีวาจา กิริยาท่าทาง และกิจนิสัย คือ ควรเป็นผู้มีบุคลิกดี มารยาทดี มีความมั่นใจ มีไหวพริบและการตัดสินใจที่ดี แต่งกายสุภาพรูปแบบทันสมัย สื่อสารได้ดีทั้งการพูดและการเขียน เข้ากับผู้อื่นได้ง่าย พุดเก่ง ความจำดี รวมทั้งจะต้องมีความรู้และทักษะเฉพาะ คือมีความเข้าใจอย่างดีเกี่ยวกับแนวโน้มความต้องการของตลาด รูปแบบและการออกแบบเสื้อผ้า เข้าใจเกี่ยวกับวัตถุดิบ เช่น การเลือกใช้ผ้า วัสดุ ประกอบและคุณภาพที่ต้องการ แหล่งวัตถุดิบ การประมาณจำนวนวัสดุที่ใช้ การวัดขนาดมาตรฐาน การจัดเตรียมแบบเสื้อ การคิดราคา การประเมินความก้าวหน้า วิเคราะห์และวางแผนการผลิต ต้องเป็นผู้มีพื้นความรู้ดี ทั้งความรู้ทั่วไปด้านเศรษฐกิจ การเมือง ภูมิศาสตร์ การปฏิบัติการนำเข้าและการส่งออกสากล การใช้คอมพิวเตอร์ในการรายงาน การใช้ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และระบบจัดเก็บเอกสาร เนื่องจากผู้จัดการสินค้าในอุตสาหกรรมเสื้อผ้ามีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการวางแผนและการบริหารการผลิต ต้องเกี่ยวข้องโดยตรงกับหน้าที่อื่น ๆ เกือบทุกหน้าที่ในธุรกิจอุตสาหกรรม เครื่องนุ่งห่ม รวมทั้งต้องทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางของการประสานงานในด้านการพัฒนาการผลิตอีกด้วย ผลการศึกษาจึงใช้เป็นแนวทางเพื่อพัฒนาหลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการสินค้าแฟชั่น ของคณะเทคโนโลยีวิศวกรรมศาสตร์ต่อไปได้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษานี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยศึกษาคุณลักษณะของศึกษาบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของสาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการสินค้าแฟชั่น และเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม ซึ่งมีขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย ดังนี้

1. ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ
4. ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษานี้ ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 4 สถานประกอบการ ผู้ปกครอง และผู้สอนของสาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการสินค้าแฟชั่น รวมถึงผู้บริหารคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำนวน 51 คน โดยแบ่งออกดังนี้

1. นักศึกษาชั้นปีที่ 4 ปีการศึกษา 2553 ของสาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการสินค้าแฟชั่น คณะเทคโนโลยี คหกรรมศาสตร์ ได้จำนวนประชากรจำนวน 11 คน
2. สถานประกอบการที่มีนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ปีการศึกษา 2553 ของสาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการสินค้าแฟชั่น เข้าศึกษาศึกษา จำนวน 4 แห่ง ได้แก่ บริษัท บุติคนิวชิตี้ จำกัด (มหาชน) บริษัท จูเนียร์ การ์เมนท์ จำกัด บริษัท แอลเอ็มอี จำกัด และบริษัท แอลทียู แอพพาวเรล จำกัด
3. ผู้ปกครองของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ปีการศึกษา 2553 ของสาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการสินค้าแฟชั่น คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ จำนวนจำนวน 11 คน
4. อาจารย์ผู้สอนในสาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการสินค้าแฟชั่น / ผู้บริหารของคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่ดำรงตำแหน่งในปีการศึกษา 2553 จำนวน 25 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้าง และพัฒนาขึ้นจากแบบสอบถามการวิจัย เรื่อง คุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ โดยปรับให้ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการศึกษาคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามกรอบมาตรฐาน คุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของสาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการสินค้าแฟชั่น และแนวคิด เกี่ยวกับการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี ของคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ โดยโครงสร้าง ของแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 สำรวจความคิดเห็นคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ของสาขาวิชาเทคโนโลยี การจัดการสินค้าแฟชั่น คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ ได้แก่

1. คำถามเกี่ยวกับด้านคุณธรรมจริยธรรมจำนวน 9 ข้อ
 2. คำถามเกี่ยวกับด้านความรู้จำนวน 10 ข้อ
 3. คำถามเกี่ยวกับด้านเชาว์ปัญญาจำนวน 5 ข้อ
 4. คำถามเกี่ยวกับด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบจำนวน 7 ข้อ
 5. คำถามเกี่ยวกับด้านวิเคราะห์และสื่อสารจำนวน 6 ข้อ
 6. คำถามเกี่ยวกับด้านทักษะพิสัยจำนวน 3 ข้อ
- ซึ่งใช้เกณฑ์การประเมินผล 5 ระดับ ดังนี้

ระดับความคิดเห็น	คะแนน
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5
เห็นด้วยบางส่วน	4
เห็นด้วยปานกลาง	3
ไม่เห็นด้วย	2
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1

โดยข้อคำถามที่ใช้แบบมาตราส่วน 5 ระดับมีค่าคะแนนตั้งแต่ 1 คะแนน ถึง 5 คะแนน โดยคะแนนต่ำสุดที่จะเป็นไปได้คือ 1 คะแนน และคะแนนสูงสุดที่จะเป็นไปได้คือ 5 คะแนน นำมาหาค่าเฉลี่ยซึ่งมีคะแนนในแต่ละระดับชั้น แบ่งออกได้เป็นช่วงๆ ในแต่ละระดับ อันตรภาคชั้น (Class Interval) ดังนี้

เกณฑ์การแปรความหมาย มีดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 4.51 - 5.00	หมายถึง	มากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย 3.51 - 4.50	หมายถึง	มาก
คะแนนเฉลี่ย 2.51 - 3.50	หมายถึง	ปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย 1.51 - 2.50	หมายถึง	น้อย
คะแนนเฉลี่ย 1.00 - 1.50	หมายถึง	น้อยมากที่สุด

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะด้านเนื้อหาเพิ่มเติมที่บัณฑิตควรรู้

ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาคุณภาพการผลิตบัณฑิตความรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

3. ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

3.1 ศึกษาข้อมูลเบื้องต้น โดยศึกษารายละเอียดข้อมูลจากตำรา ทฤษฎี งานวิจัย และเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

3.2 กำหนดขอบเขต และ โครงสร้างเนื้อหาของแบบสอบถามโดยพิจารณาจากกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติระดับอุดมศึกษา รวมถึงการนำแบบสอบถามของทิพสุคนธ์ สารวรรณ (2548) ซึ่งศึกษาพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพในวัยรุ่นมาปรับเปลี่ยน และประยุกต์ให้เหมาะสมกับกลุ่มผู้สูงอายุ, มหาวิทยาลัยศิลปากร

3.3 ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ความเหมาะสมของภาษา โดยนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ที่มีความเชี่ยวชาญทางการสร้างเครื่องมือตรวจสอบความถูกต้องและปรับปรุงแก้ไขความเหมาะสมของข้อความ นำแบบประเมินที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปเก็บข้อมูลกลุ่มตัวอย่าง และนำมาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติจากแบบสอบถามด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป

4. ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

4.1 นำหนังสือจากคณะบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี คหกรรมศาสตร์ ถึงนักศึกษาชั้นปีที่ 4 สถานประกอบการ ผู้ปกครอง และผู้สอนของสาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการสินค้าแฟชั่น รวมถึงผู้บริหารคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชวมงคลพระนคร เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูล

4.2 ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 4 และผู้สอนของสาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการสินค้าแฟชั่น รวมถึงผู้บริหารคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัย

เทคโนโลยีราชมณฑลพระนคร ส่วนบัณฑิตผู้สำเร็จการศึกษา สถานประกอบการ และผู้ประกอบการ จัดส่งโดยทางไปรษณีย์

4.3 ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยนักวิจัย จนครบจำนวนขนาดตัวอย่างในแต่ละข้อมูล และตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ประมวลข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ คือ การแจกแจงความถี่ การหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

6.1.1 สถิติพื้นฐาน

ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ของคะแนน จำนวนจากสูตร (ถ้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2540 : 53)

$$\text{สูตร } \bar{X} = \frac{\sum x}{N}$$

เมื่อ \bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนน
$\sum x$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
N	แทน	จำนวนนักเรียนทั้งหมด

6.1.2 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (ชูศรี, 2546)

$$\text{สูตร } S = \sqrt{\frac{N\sum x^2 - (N\sum x)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
$\sum x^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
$(\sum x)^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง
N	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

บทที่ 4

ผลการดำเนินงาน

ผลการดำเนินงาน โครงการวิจัยเรื่องคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของสาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการสินค้าแฟชั่น ซึ่งเป็นงานวิจัยเชิงสำรวจ ได้แบ่งผลการดำเนินงานออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการประเมินความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของสาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการสินค้าแฟชั่น ตามทรรศนะของนักศึกษาชั้นปีที่ 4

ตอนที่ 2 ผลการประเมินความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของสาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการสินค้าแฟชั่น ตามทรรศนะของสถานประกอบการ

ตอนที่ 3 ผลการประเมินความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของสาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการสินค้าแฟชั่น ตามทรรศนะของอาจารย์/ผู้บริหาร

ตอนที่ 4 ผลการประเมินความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของสาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการสินค้าแฟชั่น ตามทรรศนะของผู้ปกครองของนักศึกษาชั้นปีที่ 4

ตอนที่ 1 ผลการประเมินความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ของสาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการสินค้าแฟชั่น ตามทรรศนะของนักศึกษาชั้นปีที่ 4

ผลการประเมินความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของสาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการสินค้าแฟชั่น ตามทรรศนะของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 นำเสนอผลการวิจัยในรูปแบบตาราง ประกอบด้วยคำถาม 4 ส่วนคือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 คุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ของสาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการสินค้าแฟชั่น

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะด้านเนื้อหาเพิ่มเติมที่บัณฑิตควรรู้

ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาคุณภาพบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา
แห่งชาติ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถาม คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 4 ของสาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการสินค้าแฟชั่น คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ จำนวน 11 คน ที่ศึกษาในหลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต (หลักสูตร พ.ศ. 2550) สาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการสินค้าแฟชั่น นำเสนอผลการวิจัยในรูปตารางดังนี้

ตารางที่ 4.1 จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามข้อมูลพื้นฐาน

ข้อมูลพื้นฐาน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1 เพศ	11	100
หญิง	10	90.91
ชาย	1	09.10
2 สถานภาพสมรส	11	100
โสด	11	100
คู่หรือแต่งงานแล้ว	0	0
หม้าย	0	0
หย่า	0	0
แยกกันอยู่	0	0
อื่น ๆ	0	0
3 ระดับการศึกษาก่อนเข้า	11	100
มัธยมศึกษาปีที่ 6	11	100
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ	0	0
4 เกรดเฉลี่ยระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือก่อนเข้าศึกษา	11	100
3.00 – 4.00	3	27.28
2.00 - 2.99	8	72.73
ต่ำกว่า 2.00	0	0

ตารางที่ 4.1 จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามข้อมูลพื้นฐาน (ต่อ)

ข้อมูลพื้นฐาน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
5 เกรดเฉลี่ยเมื่อสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี	11	100
3.00 – 4.00	2	18.19
2.00 - 2.99	9	81.82
ต่ำกว่า 2.00	0	0
6 เหตุผลในการเลือกเข้าศึกษาในหลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต (หลักสูตร พ.ศ. 2550) สาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการสินค้าแฟชั่น	11	100
สนใจ อยากประกอบอาชีพ	8	72.73
เรียนตามคำแนะนำของคนอื่น	0	0
ชื่อเสียงของสถาบัน	0	0
จบแล้วมีงานทำ หรือสามารถประกอบอาชีพอิสระได้	4	53.57
7 ความคาดหวังของบัณฑิตเมื่อสำเร็จการศึกษา	11	100
นำความรู้ไปใช้ในการทำงานได้จริง	4	53.57
ได้ทำงานในสายที่เรียนมา	2	18.19
ได้งานและตำแหน่งที่ดี	2	18.19
ประสบความสำเร็จในอาชีพ	1	09.10
ไม่ตอบ	2	18.19
8 ปัจจุบันประกอบอาชีพตรงกับสาขาที่จบหรือไม่	11	100
ตรง	9	81.82
ไม่ตรง	0	0
ไม่ตอบ	2	18.19

ตารางที่ 4.1 จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามข้อมูลพื้นฐาน (ต่อ)

ข้อมูลพื้นฐาน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
9 เงินเดือนที่ได้รับ (เกณฑ์ปริญญาตรี 7,940 บาท)	11	100
ต่ำกว่าเกณฑ์	0	0
ตามเกณฑ์	0	0
สูงกว่าเกณฑ์	0	0
ไม่ตอบ	11	100

จากตารางที่ 4.1 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถาม ทั้งหมดกำลังศึกษาในชั้นปีที่ 4 หลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต (หลักสูตร พ.ศ. 2550) ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 90.91 มีสถานภาพโสด ร้อยละ 100 นักศึกษาทั้งหมดสำเร็จการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 ก่อนเข้ามาศึกษาในหลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการสินค้าแฟชั่น คิดเป็นร้อยละ 100 โดยมีเกรดเฉลี่ยระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือก่อนเข้าศึกษาระหว่าง 2.00-2.99 คิดเป็นร้อยละ 72.73 เกรดเฉลี่ยเมื่อสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีระหว่าง 2.00-2.99 คิดเป็นร้อยละ 81.82 นักศึกษาส่วนใหญ่ให้เหตุผลในการเลือกเข้าศึกษาในหลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต (หลักสูตร พ.ศ. 2550) สาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการสินค้าแฟชั่น เพราะสนใจ อยากประกอบอาชีพร้อยละ 72.73 รองลงมาคือ จบแล้วมีงานทำหรือสามารถประกอบอาชีพอิสระได้ร้อยละ 53.57 โดยความคาดหวังของนักศึกษาในการนำความรู้ไปใช้ในการทำงานได้จริง คิดเป็นร้อยละ 53.57 ด้านการประกอบอาชีพตรงกับสาขาที่เรียนจบ ซึ่งประเมินจากการปฏิบัติสหกิจศึกษา คิดเป็นร้อยละ 81.82 ทั้งนี้ นักศึกษาส่วนใหญ่ยังไม่ได้สำเร็จการศึกษา ดังนั้นจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามที่ไม่ตอบระดับเงินเดือนจึงคิดเป็นร้อยละ 100

ส่วนที่ 2 คุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ของสาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการสินค้าแฟชั่น

ผลการประเมินความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของสาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการสินค้าแฟชั่น ตามทฤษฎีของบัณฑิต ประกอบด้วยคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามกรอบคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ 6 ด้าน นำเสนอผลการวิจัยในรูปตาราง ดังนี้

ด้านที่ 1 ด้านคุณธรรมจริยธรรม

ด้านที่ 2 ด้านความรู้

ด้านที่ 3 ด้านเชาวน์ปัญญา

ด้านที่ 4 ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

ด้านที่ 5 ด้านวิเคราะห์และสื่อสาร

ด้านที่ 6 ด้านทักษะพิสัย

ด้านที่ 1 คุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ของสาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการสินค้าแฟชั่น ด้านคุณธรรมจริยธรรม

ตารางที่ 4.2 ค่า \bar{X} S.D. และระดับความคิดเห็นด้านคุณธรรม จริยธรรมตามความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถาม

ประเด็นคำถาม	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. มีความซื่อสัตย์สุจริต ทั้งต่อตนเองและผู้อื่น	4.45	0.52	มาก
2. มีความประพฤติดีและมีความรับผิดชอบ	4.18	0.40	มาก
3. มีความเมตตา กรุณา และช่วยเหลือผู้อื่น	4.27	0.65	มาก
4. สามารถปรับวิถีชีวิตให้เข้ากับสถานประกอบการได้อย่างเหมาะสมท่ามกลางความขัดแย้งทางค่านิยม	4.45	0.69	มาก
5. พิจารณาส่งต่างๆด้วยความยุติธรรมและถูกต้อง	4.27	0.47	มาก
6. ตรงต่อเวลา	4.00	0.63	มาก
7. มีความเสียสละ ไม่เห็นแก่ตัว	4.18	0.40	มาก
8. ปฏิบัติตามกฎระเบียบ วินัย	4.09	0.54	มาก
9. รู้จัก ประหยัดทั้งส่วนตนและส่วนรวม	4.00	1.10	มาก
ค่าเฉลี่ย	4.21	0.60	มาก

จากตารางที่ 4.2 แสดงให้เห็นว่านักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านคุณธรรม จริยธรรม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.21 เมื่อพิจารณาในแต่ละประเด็นคำถามพบว่าทุกประเภทคำถามนักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านคุณธรรม จริยธรรม อยู่ในระดับมาก สำหรับประเด็นคำถามที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีความซื่อสัตย์สุจริต ทั้งต่อตนเอง และผู้อื่น และสามารถปรับวิถีชีวิตให้เข้ากับสถานประกอบการได้อย่างเหมาะสม ท่ามกลางความขัดแย้งทางค่านิยม ซึ่งมีค่าเฉลี่ย 4.45 รองลงมาคือ มีความเมตตา กรุณา และช่วยเหลือผู้อื่น และพิจารณาสิ่งต่าง ๆ ด้วยความยุติธรรม และถูกต้อง ค่าเฉลี่ย 4.27

ด้านที่ 2 คุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ของสาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการสินค้าแฟชั่น ด้านความรู้

ตารางที่ 4.3 ค่า \bar{X} S.D. และระดับความคิดเห็นด้านความรู้ตามความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถาม

ประเด็นคำถาม	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. สามารถทำงานได้ตามที่หน่วยงานต้องการ	4.18	0.60	มาก
2. สามารถวิเคราะห์ปัญหาที่เกิดขึ้นได้	4.27	0.47	มาก
3. สร้างงานใหม่ให้เกิดประสิทธิภาพมากขึ้นกับหน่วยงาน	4.36	0.50	มาก
4. นำเสนอผลงานที่เกี่ยวข้องได้	4.18	0.60	มาก
5. นำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน	4.36	0.50	มาก
6. ทำงานได้เสร็จทันเวลา	4.09	0.54	มาก
7. มีการวางแผนการทำงานได้เหมาะสม	4.00	0.63	มาก
8. มีการประเมินผลงานของตนเองอย่างตรงไปตรงมา	3.91	0.70	มาก
9. มีทักษะด้านปฏิบัติการ	4.09	0.54	มาก
10. เรียนรู้เทคโนโลยีสมัยใหม่และนำมาใช้ในการทำงาน	4.00	0.00	มาก
ค่าเฉลี่ย	4.15	0.51	มาก

จากตารางที่ 4.3 แสดงให้เห็นว่านักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านความรู้ โดยรวมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.15 เมื่อพิจารณาในแต่ละประเด็นคำถามพบว่า นักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านคุณธรรม จริยธรรมในทุกประเภทคำถาม อยู่ในระดับมาก

ประเด็นคำถามที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือสร้างงานใหม่ให้เกิดประสิทธิภาพมากขึ้นกับหน่วยงาน และ นำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน ซึ่งมีค่าเฉลี่ย 4.36 และรองลงมา คือ สามารถวิเคราะห์ปัญหาที่เกิดขึ้นได้ ค่าเฉลี่ย 4.27

ด้านที่ 3 คุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ของสาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการสินค้าแฟชั่น ด้านเชาวน์ปัญญา

ตารางที่ 4.4 ค่า \bar{X} S.D. และระดับความคิดเห็นด้านเชาวน์ปัญญาตามความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถาม

ประเด็นคำถาม	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. การมีทักษะการคิด	4.09	0.70	มาก
2. สามารถวิเคราะห์สถานการณ์	4.18	0.60	มาก
3. สามารถประยุกต์ความรู้ แนวคิด หลักการ ทฤษฎี เพื่อใช้คิด เพื่อการแก้ไขปัญหาอย่างสร้างสรรค์	4.00	0.63	มาก
4. ตัดสินใจได้ถูกต้องรวดเร็วแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้	4.09	0.54	มาก
5. มีความรู้รอบตัวที่จำเป็นในวิชาชีพ	4.18	0.60	มาก
ค่าเฉลี่ย	4.11	0.62	มาก

จากตารางที่ 4.4 แสดงให้เห็นว่านักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านเชาวน์ปัญญาโดยรวมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.11 เมื่อพิจารณาแต่ละประเด็นคำถามพบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถามในประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ สามารถวิเคราะห์สถานการณ์ และมีความรู้รอบตัวที่จำเป็นในวิชาชีพ คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.18 และรองลงมาคือ การมีทักษะการคิด และ ตัดสินใจได้ถูกต้องรวดเร็วแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ ค่าเฉลี่ย 4.09

ด้านที่ 4 คุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ของสาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการสินค้าแฟชั่น ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

ตารางที่ 4.5 ค่า \bar{X} S.D. และระดับความคิดเห็นด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ ตามความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถาม

ประเด็นคำถาม	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. มีมนุษยสัมพันธ์ดี	4.55	0.52	มากที่สุด
2. การสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่น	4.45	0.69	มาก
3. สามารถทำงานเป็นทีม	4.55	0.52	มากที่สุด
4. ยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น	4.55	0.69	มากที่สุด
5. มีความสามารถในภาวะผู้นำ	4.09	0.70	มาก
6. รู้จักวางแผนและรับผิดชอบการทำงาน	4.27	0.65	มาก
7. มีความกระตือรือร้นในการทำงาน	4.27	0.65	มาก
ค่าเฉลี่ย	4.39	0.63	มาก

จากตารางที่ 4.5 แสดงให้เห็นว่านักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ โดยรวมในระดับมาก คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.39 เมื่อพิจารณาในแต่ละประเด็นคำถามพบว่า นักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบในประเด็นคำถามมีมนุษยสัมพันธ์ดี สามารถทำงานเป็นทีมและยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.55 ประเด็นคำถามที่มีค่าเฉลี่ยรองลงมา คือ การสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่น ค่าเฉลี่ย 4.45

ด้านที่ 5 คุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ของสาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการสินค้าแฟชั่น ด้านการวิเคราะห์และสื่อสาร

ตารางที่ 4.6 ค่า \bar{X} S.D. และระดับความคิดเห็นด้านการวิเคราะห์และสื่อสารตามความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถาม

ประเด็นคำถาม	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. สามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ (การพูดและการเขียน)	4.18	0.60	มาก
2. เข้าใจหลักเบื้องต้นทางคณิตศาสตร์และสถิติ	3.82	0.40	มาก
3. สามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ	4.36	0.50	มาก
4. สามารถประยุกต์ใช้วิธีการทางคณิตศาสตร์และสถิติในการศึกษาปัญหาและนำเสนอรายงาน	4.00	0.77	มาก
5. ใฝ่รู้และรู้จักแสวงหาความรู้เพื่อพัฒนาตนเอง	4.36	0.50	มาก
6. มีทักษะในการถ่ายทอดความรู้	4.18	0.75	มาก
ค่าเฉลี่ย	4.15	0.59	มาก

จากตารางที่ 4.6 แสดงให้เห็นว่านักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านการวิเคราะห์และสื่อสาร โดยรวมในระดับมากทุกด้าน คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.15 โดยประเด็นคำถามที่อยู่ในระดับสูงสุด คือ สามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และ ใฝ่รู้และรู้จักแสวงหาความรู้เพื่อพัฒนาตนเอง ค่าเฉลี่ย 4.36 รองลงมา คือ สามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ (การพูดและการเขียน) และ มีทักษะในการถ่ายทอดความรู้ ค่าเฉลี่ย 4.18

ด้านที่ 6 คุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ของสาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการสินค้าแฟชั่น ด้านทักษะพิสัย

ตารางที่ 4.7 ค่า \bar{X} S.D. และระดับความคิดเห็นด้านทักษะพิสัยตามความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถาม

ประเด็นคำถาม	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. สามารถปฏิบัติงานตามแบบที่กำหนดได้	4.18	0.60	มาก
2. สามารถปฏิบัติงานได้ถูกต้องโดยอิสระ	4.09	0.54	มาก
3. สามารถประยุกต์การปฏิบัติงานเพื่อการแก้ปัญหาในสภาพจริงได้	4.09	0.54	มาก
ค่าเฉลี่ย	4.12	0.56	มาก

จากตารางที่ 4.7 แสดงให้เห็นว่านักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านทักษะพิสัย โดยรวมในระดับมาก คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.12 โดยประเด็นคำถาม สามารถปฏิบัติงานตามแบบที่กำหนดได้อยู่ในระดับสูงสุด ค่าเฉลี่ย 4.18 รองลงมา คือ สามารถปฏิบัติงานได้ถูกต้องโดยอิสระ และสามารถประยุกต์การปฏิบัติงานเพื่อแก้ปัญหาในสภาพจริงได้ ค่าเฉลี่ย 4.09

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะด้านเนื้อหาเพิ่มเติมที่บัณฑิตควรรู้

นักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถามได้แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะด้านเนื้อหาเพิ่มเติมที่บัณฑิตควรรู้ นำเสนอในรูปแบบตารางดังนี้

ตารางที่ 4.8 ความถี่ของความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับเนื้อหาเพิ่มเติมที่บัณฑิตควรรู้

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ	ความถี่
1. ทักษะการคำนวณด้วยคอมพิวเตอร์	1
2. ความรู้ทางด้านการตลาด	1
3. ความรู้และทักษะในด้านการสื่อสาร	1

ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาคุณภาพบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ไม่มีบัณฑิตเสนอความคิดเห็นในส่วนนี้

**ตอนที่ 2 ผลการประเมินความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามกรอบมาตรฐาน
คุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของสาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการสินค้าแฟชั่น ตามทรศนะของสถาน
ประกอบการ**

ผลการประเมินความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามกรอบมาตรฐาน
คุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของสาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการสินค้าแฟชั่น ตามทรศนะของสถาน
ประกอบการ นำเสนอผลการวิจัยในรูปตาราง ประกอบด้วยคำถาม 4 ส่วนคือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามจากสถานประกอบการ

ส่วนที่ 2 คุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ของสาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการสินค้าแฟชั่น

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะด้านเนื้อหาเพิ่มเติมที่บัณฑิตควรรู้

ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาคุณภาพบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา
แห่งชาติ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามจากสถานประกอบการ

ผู้ตอบแบบสอบถาม คือ สถานประกอบการที่นักศึกษาของสาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการสินค้า
แฟชั่น คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ เข้าปฏิบัติสหกิจศึกษาในปีการศึกษา พ.ศ. 2553 นำเสนอ
ผลการวิจัยในรูปตาราง ดังนี้

ตารางที่ 4.9 จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามจากสถานประกอบการ จำแนกตามข้อมูลพื้นฐาน

ประเด็นคำถาม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. ตำแหน่งงานปัจจุบัน	4	100
ผู้จัดการ	2	50
เมอร์ชันทิเคเซอร์	1	25
ดีไซน์เนอร์	1	25
2. ประสบการณ์ทำงาน	4	100
ต่ำกว่า 5 ปี	1	25
5-10 ปี	2	50
มากกว่า 10 ปี	1	25

จากตารางที่ 4.9 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามในตำแหน่งผู้จัดการ คิดเป็นร้อยละ 50 ตำแหน่งเมอร์ชานไดเซอ์ และดีไซน์เนอร์ ที่มีจำนวนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 25 โดยมีประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน 5-10 ปี คิดเป็นร้อยละ 50 ปฏิบัติงาน ต่ำกว่า 5 ปี และ มากกว่า 10 ปี มีจำนวนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 25

ส่วนที่ 2 คุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ของสาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการสินค้าแฟชั่น

ผลการประเมินความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของสาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการสินค้าแฟชั่น ตามทรรศนะของสถานประกอบการ ประกอบด้วยคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามกรอบคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ 6 ด้าน นำเสนอผลการวิจัยในรูปตาราง ดังนี้

ด้านที่ 1 ด้านคุณธรรมจริยธรรม

ด้านที่ 2 ด้านความรู้

ด้านที่ 3 ด้านเชาณ์ปัญญา

ด้านที่ 4 ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

ด้านที่ 5 ด้านวิเคราะห์และสื่อสาร

ด้านที่ 6 ด้านทักษะพิสัย

ด้านที่ 1 คุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ของสาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการสินค้าแฟชั่น ด้าน
คุณธรรมจริยธรรม

ตารางที่ 4.10 ค่า \bar{X} S.D. และระดับความคิดเห็นด้านคุณธรรม จริยธรรมตามพรรณนะของสถาน
ประกอบการ

ประเด็นคำถาม	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. มีความซื่อสัตย์สุจริต ทั้งต่อตนเองและผู้อื่น	4.50	0.58	มาก
2. มีความประพฤติดีและมีความรับผิดชอบ	4.25	0.50	มาก
3. มีความเมตตา กรุณา และช่วยเหลือผู้อื่น	4.25	0.50	มาก
4. สามารถปรับวิถีชีวิตให้เข้ากับสถานประกอบการได้อย่าง เหมาะสมท่ามกลางความขัดแย้งทางค่านิยม	4.25	0.50	มาก
5. พิจารณาส่งต่าง ๆ ด้วยความยุติธรรมและถูกต้อง	4.25	0.50	มาก
6. ตรงต่อเวลา	4.75	0.50	มากที่สุด
7. มีความเสียสละ ไม่เห็นแก่ตัว	4.25	0.50	มาก
8. ปฏิบัติตามกฎระเบียบ วินัย	4.00	0.00	มาก
9. รู้จัก ประหยัดทั้งส่วนตนและส่วนรวม	4.00	0.00	มาก
ค่าเฉลี่ย	4.28	0.40	มาก

จากตารางที่ 4.10 แสดงให้เห็นว่าสถานประกอบการมีความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านคุณธรรม
จริยธรรม โดยรวมในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.28 เมื่อพิจารณาแต่ละประเด็นคำถามพบว่า ประเด็นเรื่องตรง
ต่อเวลา อยู่ในระดับสูงสุด ค่าเฉลี่ย 4.75 รองลงมา คือ มีความซื่อสัตย์สุจริตทั้งต่อตนเองและผู้อื่น ค่าเฉลี่ย
4.50

ด้านที่ 2 คุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ของสาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการสินค้าแฟชั่น ด้านความรู้

ตารางที่ 4.11 ค่า \bar{X} S.D. และระดับความคิดเห็นด้านความรู้ตามทฤษฎีของสถานประกอบการ

ประเด็นคำถาม	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. สามารถทำงานได้ตามที่หน่วยงานต้องการ	4.50	0.58	มาก
2. สามารถวิเคราะห์ปัญหาที่เกิดขึ้นได้	3.50	0.58	ปานกลาง
3. สร้างงานใหม่ให้เกิดประสิทธิภาพมากขึ้นกับหน่วยงาน	4.25	0.50	มาก
4. นำเสนอผลงานที่เกี่ยวข้องได้	4.00	0.00	มาก
5. นำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน	4.25	0.50	มาก
6. ทำงานได้เสร็จทันเวลา	4.50	0.58	มาก
7. มีการวางแผนการทำงานได้เหมาะสม	4.25	0.50	มาก
8. มีการประเมินผลงานของตนเองอย่างตรงไปตรงมา	4.50	0.58	มาก
9. มีทักษะด้านปฏิบัติการ	4.50	0.58	มาก
10. เรียนรู้เทคโนโลยีสมัยใหม่และนำมาใช้ในการทำงาน	4.25	0.50	มาก
ค่าเฉลี่ย	4.25	0.49	มาก

จากตารางที่ 4.11 แสดงให้เห็นว่าสถานประกอบการมีความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านความรู้ในประเด็นต่างๆ โดยรวมในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.25 โดยประเด็นที่อยู่ในระดับสูงสุด คือ สามารถทำงานได้ตามที่หน่วยงานต้องการ ทำงานได้เสร็จทันเวลา มีการประเมินผลงานของตนเองอย่างตรงไปตรงมา และมีทักษะด้านปฏิบัติการ ค่าเฉลี่ย 4.50 รองลงมา สร้างงานใหม่ให้เกิดประสิทธิภาพมากขึ้นกับหน่วยงาน นำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน มีการวางแผนการทำงานได้เหมาะสม และ เรียนรู้เทคโนโลยีสมัยใหม่และนำมาใช้ในการทำงาน ค่าเฉลี่ย 4.25

ด้านที่ 3 คุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ของสาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการสินค้าแฟชั่น ด้านเชาวน์ปัญญา

ตารางที่ 4.12 ค่า \bar{X} S.D. และระดับความคิดเห็นด้านเชาวน์ปัญญาตามทรรศนะของสถานประกอบการ

ประเด็นคำถาม	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. การมีทักษะการคิด	4.00	0.00	มาก
2. สามารถวิเคราะห์สถานการณ์	3.75	0.50	มาก
3. สามารถประยุกต์ความรู้ แนวคิด หลักการ ทฤษฎี เพื่อใช้คิด เพื่อการแก้ไขปัญหาอย่างสร้างสรรค์	4.00	0.00	มาก
4. ตัดสินใจได้ถูกต้องรวดเร็วแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้	3.75	0.50	มาก
5. มีความรู้รอบตัวที่จำเป็นในวิชาชีพ	4.50	0.58	มาก
ค่าเฉลี่ย	4.00	0.32	มาก

จากตารางที่ 4.12 แสดงให้เห็นว่าสถานประกอบการมีความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านเชาวน์ปัญญาโดยรวมในระดับมาก เมื่อพิจารณาในแต่ละประเด็นคำถามพบว่า ทุกประเด็นอยู่ในระดับมาก โดยประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยในระดับสูงสุด คือ มีความรู้รอบตัวที่จำเป็นในวิชาชีพ ค่าเฉลี่ย 4.50 รองลงมาคือ การมีทักษะการคิด และ สามารถประยุกต์ความรู้ แนวคิด หลักการ ทฤษฎี เพื่อใช้คิด เพื่อการแก้ไขปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ค่าเฉลี่ย 4.00

ด้านที่ 4 คุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ของสาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการสินค้าแฟชั่น ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

ตารางที่ 4.13 ค่า \bar{X} S.D. และระดับความคิดเห็นด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลตามทรรศนะของสถานประกอบการ

ประเด็นคำถาม	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. มีมนุษยสัมพันธ์ดี	4.50	0.58	มาก
2. การสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่น	4.50	0.58	มาก
3. สามารถทำงานเป็นทีม	4.50	0.58	มาก
4. ขอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น	4.00	0.00	มาก
5. มีความสามารถในภาวะผู้นำ	4.00	0.00	มาก
6. รู้จักวางแผนและรับผิดชอบการทำงาน	4.25	0.50	มาก
7. มีความกระตือรือร้นในการทำงาน	4.75	0.50	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	4.36	0.39	มาก

จากตารางที่ 4.13 แสดงให้เห็นว่าสถานประกอบการมีความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ โดยรวมอยู่ในมาก ค่าเฉลี่ย 4.36 ประเด็นคำถามที่อยู่ในระดับมากที่สุด คือ มีความกระตือรือร้นในการทำงาน ค่าเฉลี่ย 4.75 รองลงมาคือ มีมนุษยสัมพันธ์ดี การสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่น และสามารถทำงานเป็นทีม อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.50

ด้านที่ 5 คุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ของสาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการสินค้าแฟชั่น ด้านการวิเคราะห์และสื่อสาร

ตารางที่ 4.14 ค่า \bar{X} S.D. และระดับความคิดเห็นด้านการวิเคราะห์และสื่อสารตามทรรศนะของสถานประกอบการ

ประเด็นคำถาม	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. สามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ (การพูดและการเขียน)	4.00	0.00	มาก
2. เข้าใจหลักเบื้องต้นทางคณิตศาสตร์และสถิติ	3.75	0.50	มาก
3. สามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ	4.75	0.50	มากที่สุด
4. สามารถประยุกต์ใช้วิธีการทางคณิตศาสตร์และสถิติในการศึกษาปัญหาและนำเสนอรายงาน	3.50	0.58	ปานกลาง
5. ใฝ่รู้และรู้จักแสวงหาความรู้เพื่อพัฒนาตนเอง	4.50	0.58	มาก
6. มีทักษะในการถ่ายทอดความรู้	4.00	0.00	มาก
ค่าเฉลี่ย	4.08	0.36	มาก

จากตารางที่ 4.14 แสดงให้เห็นว่าสถานประกอบการมีความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านการวิเคราะห์และสื่อสารโดยรวมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.08 เมื่อพิจารณาในแต่ละประเด็นคำถามพบว่า สามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 4.75 รองลงมา คือ ใฝ่รู้และรู้จักแสวงหาความรู้เพื่อพัฒนาตนเอง ค่าเฉลี่ย 4.50

ด้านที่ 6 คุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ของสาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการสินค้าแฟชั่น ด้านทักษะพิสัย

ตารางที่ 4.15 ค่า \bar{X} S.D. และระดับความคิดเห็นด้านทักษะพิสัยตามทรรศนะของสถานประกอบการ

ประเด็นคำถาม	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. สามารถปฏิบัติงานตามแบบที่กำหนดได้	4.25	0.50	มาก
2. สามารถปฏิบัติงานได้ถูกต้องโดยอิสระ	4.25	0.50	มาก
3. สามารถประยุกต์การปฏิบัติงานเพื่อการแก้ปัญหาในสภาพจริงได้	4.25	0.50	มาก
ค่าเฉลี่ย	4.25	0.50	มาก

จากตารางที่ 4.15 แสดงให้เห็นว่าสถานประกอบการมีความคิดเห็นในด้านทักษะพิสัยของบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาของหลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการสินค้าแฟชั่น (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2550) โดยรวมในระดับมาก รวมทั้งในทุกประเด็นคำถาม คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.25

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะด้านเนื้อหาเพิ่มเติมที่บัณฑิตควรรู้

สถานประกอบการได้ให้ข้อเสนอแนะด้านเนื้อหาเพิ่มเติมที่บัณฑิตควรรู้ นำเสนอในรูปแบบตารางดังนี้

ตารางที่ 4.16 ความถี่ของความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับเนื้อหาเพิ่มเติมที่บัณฑิตควรรู้

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ	ความถี่
1. การติดตามข่าวสารทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง	1
2. การนำความรู้มาประยุกต์ใช้	2

ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาคุณภาพบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

สถานประกอบการได้ให้ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาคุณภาพบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ นำเสนอในรูปแบบตารางดังนี้

ตารางที่ 4.17 ความถี่ของความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาคุณภาพบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ	ความถี่
1. การแนะแนวทางในด้านต่างๆเพื่อให้บัณฑิตมีเป้าหมายในชีวิตของตนเองมากขึ้น	1
2. การปลูกฝังความมุ่งมั่น และความกระตือรือร้นในการทำงาน	1

**ตอนที่ 3 ผลการประเมินความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามกรอบมาตรฐาน
คุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของสาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการสินค้าแฟชั่น ตามทรรศนะของ
อาจารย์/ผู้บริหาร**

ผลการประเมินความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามกรอบมาตรฐาน
คุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของสาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการสินค้าแฟชั่น ตามทรรศนะของ
อาจารย์/ผู้บริหาร นำเสนอผลการวิจัยในรูปแบบตาราง ประกอบด้วยคำถาม 4 ส่วนคือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามจากอาจารย์/ผู้บริหาร

ส่วนที่ 2 คุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ของสาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการสินค้าแฟชั่น

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะด้านเนื้อหาเพิ่มเติมที่บัณฑิตควรรู้

ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาคุณภาพบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา
แห่งชาติ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามจากอาจารย์/ผู้บริหาร

ผู้ตอบแบบสอบถาม คือ อาจารย์ที่ทำการสอนนักศึกษาสาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการสินค้า
แฟชั่น และผู้บริหารที่ดำรงตำแหน่งในปีการศึกษา พ.ศ. 2553 จำนวน 25 ท่าน นำเสนอผลการวิจัยในรูป
ตาราง ดังนี้

ตารางที่ 4.18 จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามจากอาจารย์/ผู้บริหาร จำแนกตามข้อมูลพื้นฐาน

ข้อมูลพื้นฐาน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ	25	100
หญิง	21	84
ชาย	4	16
2. อายุ	25	100
21-30 ปี	6	24
31-40 ปี	2	8
41-50 ปี	9	36
51-60 ปี	8	32
60 ปี ขึ้นไป	0	0

ตารางที่ 4.18 จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามจากอาจารย์/ผู้บริหาร จำแนกตามข้อมูลพื้นฐาน (ต่อ)

ข้อมูลพื้นฐาน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
3. อายุราชการ	25	100
ต่ำกว่า 2 ปี	1	4
2-5 ปี	4	16
5-10 ปี	5	20
10-20 ปี	6	24
20-30 ปี	8	32
30 ปี ขึ้นไป	1	4
4. วุฒิการศึกษา	25	100
ปริญญาตรี	1	4
ปริญญาโท	23	92
ปริญญาเอก	1	4
อื่นๆ	0	0
5. สาขาวิชาที่สังกัด	25	100
สาขาวิชาออกแบบแฟชั่นผ้าและเครื่องแต่งกาย	8	32
สาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการสินค้าแฟชั่น	7	28
สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ	1	4
สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การอาหารและโภชนาการ	1	4
สาขาวิชาอุตสาหกรรมอาหารและการบริการ	1	4
สาขาวิชาบริหารธุรกิจคหกรรม	2	8
สาขาวิชาอื่นๆ	5	20

ตารางที่ 4.18 จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามจากอาจารย์/ผู้บริหาร จำแนกตามข้อมูลพื้นฐาน (ต่อ)

ข้อมูลพื้นฐาน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
6. การพัฒนาตนเอง	25	100
1 ครั้ง/ปี	0	0
2 ครั้ง/ปี	4	16
3 ครั้ง/ปี	5	20
4 ครั้ง/ปี	10	40
มากกว่า 4 ครั้ง/ปี	6	24
7. การสอนตรงตามสาขาที่จบ	25	100
ตรง	21	84
ไม่ตรง	4	16
8. สถานภาพ		
สอนอย่างเดียว	12	48
สอนและเป็นหัวหน้างาน	3	12
สอนและทำหน้าที่บริหาร	10	40

จากตารางที่ 4.18 แสดงให้เห็นว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากเป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 84 มีอายุระหว่าง 41-50 ปี คิดเป็นร้อยละ 36 มีอายุราชการระหว่าง 20-30 ปี คิดเป็นร้อยละ 32 มีวุฒิการศึกษาในระดับปริญญาโท คิดเป็นร้อยละ 92 ส่วนมากเป็นอาจารย์/ผู้บริหารที่สังกัดสาขาวิชาออกแบบแฟชั่นผ้าและเครื่องแต่งกาย คิดเป็นร้อยละ 32 มีการพัฒนาตนเองมากกว่า 4 ครั้งต่อปี คิดเป็นร้อยละ 40 มีการสอนตรงตามสาขาที่จบคิดเป็นร้อยละ 84 และสถานภาพการทำงานสอนเพียงอย่างเดียวคิดเป็นร้อยละ 48

ส่วนที่ 2 คุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ของสาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการสินค้าแฟชั่น

ผลการประเมินความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของสาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการสินค้าแฟชั่น ตามพรรณนะของอาจารย์/ผู้บริหาร ประกอบด้วยคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามกรอบคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ 6 ด้าน นำเสนอผลการวิจัยในรูปตาราง ดังนี้

ด้านที่ 1 ด้านคุณธรรมจริยธรรม

ด้านที่ 2 ด้านความรู้

ด้านที่ 3 ด้านเชาวน์ปัญญา

ด้านที่ 4 ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

ด้านที่ 5 ด้านวิเคราะห์และสื่อสาร

ด้านที่ 6 ด้านทักษะพิสัย

ด้านที่ 1 คุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ของสาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการสินค้าแฟชั่น ด้านคุณธรรมจริยธรรม

ตารางที่ 4.19 ค่า \bar{X} S.D. และระดับความคิดเห็นด้านคุณธรรม จริยธรรม ตามพรรณนะของอาจารย์/ผู้บริหาร ตามพรรณนะของอาจารย์/ผู้บริหาร

ประเด็นคำถาม	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. มีความซื่อสัตย์สุจริต ทั้งต่อตนเองและผู้อื่น	4.88	0.33	มากที่สุด
2. มีความประพฤติดีและมีความรับผิดชอบ	4.80	0.41	มากที่สุด
3. มีความเมตตา กรุณา และช่วยเหลือผู้อื่น	4.72	0.46	มากที่สุด
4. สามารถปรับวิถีชีวิตให้เข้ากับสถานประกอบการได้อย่างเหมาะสม ท่ามกลางความขัดแย้งทางค่านิยม	4.72	0.46	มากที่สุด
5. พิจารณาส่งต่าง ๆ ด้วยความยุติธรรมและถูกต้อง	4.80	0.41	มากที่สุด
6. ตรงต่อเวลา	4.76	0.44	มากที่สุด
7. มีความเสียสละ ไม่เห็นแก่ตัว	4.72	0.46	มากที่สุด
8. ปฏิบัติตามกฎระเบียบ วินัย	4.92	0.28	มากที่สุด
9. รู้จัก ประหยัดทั้งส่วนตนและส่วนรวม	4.64	0.49	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	4.77	0.41	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.19 แสดงให้เห็นว่า อาจารย์/ผู้บริหารมีความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านคุณธรรม จริยธรรม โดยรวมในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.77 เมื่อพิจารณาในแต่ละประเด็นคำถามพบว่า ทุกประเด็นคำถามมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด สำหรับประเด็นคำถามที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ปฏิบัติตามกฎระเบียบ วินัย ค่าเฉลี่ย 4.92 รองลงมา คือ มีความซื่อสัตย์สุจริต ทั้งต่อตนเองและผู้อื่น มีความประพฤติดีและมีความรับผิดชอบ และพิจารณาสิ่งต่างๆด้วยความยุติธรรมและถูกต้อง ค่าเฉลี่ย 4.80

ด้านที่ 2 คุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ของสาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการสินค้าแฟชั่น ด้านความรู้

ตารางที่ 4.20 ค่า \bar{X} S.D. และระดับความคิดเห็นด้านความรู้ ตามทรรศนะของอาจารย์/ผู้บริหาร ตามทรรศนะของอาจารย์/ผู้บริหาร

ประเด็นคำถาม	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. สามารถทำงานได้ตามที่หน่วยงานต้องการ	4.44	0.51	มาก
2. สามารถวิเคราะห์ปัญหาที่เกิดขึ้นได้	4.64	0.49	มากที่สุด
3. สร้างงานใหม่ให้เกิดประสิทธิผลมากขึ้นกับหน่วยงาน	4.00	0.50	มาก
4. นำเสนอผลงานที่เกี่ยวข้องได้	4.24	0.44	มาก
5. นำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน	4.80	0.41	มากที่สุด
6. ทำงานได้เสร็จทันเวลา	4.60	0.50	มากที่สุด
7. มีการวางแผนการทำงานได้เหมาะสม	4.60	0.50	มากที่สุด
8. มีการประเมินผลงานของตนเองอย่างตรงไปตรงมา	4.68	0.48	มากที่สุด
9. มีทักษะด้านปฏิบัติการ	4.68	0.48	มากที่สุด
10. เรียนรู้เทคโนโลยีสมัยใหม่และนำมาใช้ในการทำงาน	4.44	0.51	มาก
ค่าเฉลี่ย	4.51	0.48	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.20 แสดงให้เห็นว่า อาจารย์/ผู้บริหารมีความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านความรู้โดยรวมในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.51 เมื่อพิจารณาในแต่ละประเด็นคำถามพบว่า ประเด็นคำถามที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ นำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน ค่าเฉลี่ย 4.80 รองลงมา คือ มีการประเมินผลงานของตนเองอย่างตรงไปตรงมา และมีทักษะด้านปฏิบัติการ ค่าเฉลี่ย 4.68

ด้านที่ 3 คุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ของสาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการสินค้าแฟชั่น ด้านเขavn ปัญหา

ตารางที่ 4.21 ค่า \bar{X} S.D. และระดับความคิดเห็นด้านเขavn ปัญหาตามทรรศนะของอาจารย์/ผู้บริหาร

ประเด็นคำถาม	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. การมีทักษะการคิด	4.68	0.48	มากที่สุด
2. สามารถวิเคราะห์สถานการณ์	4.60	0.50	มากที่สุด
3. สามารถประยุกต์ความรู้ แนวคิด หลักการ ทฤษฎี เพื่อใช้คิด เพื่อการแก้ไขปัญหาอย่างสร้างสรรค์	4.64	0.49	มากที่สุด
4. ตัดสินใจได้ถูกต้องรวดเร็วแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้	4.60	0.50	มากที่สุด
5. มีความรู้รอบตัวที่จำเป็นในวิชาชีพ	4.60	0.50	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	4.62	0.49	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.21 แสดงให้เห็นว่า อาจารย์/ผู้บริหารมีความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านเขavn ปัญหาโดยรวมในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.62 เมื่อพิจารณาแต่ละประเด็นคำถามพบว่า ทุกประเด็นคำถามมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด สำหรับประเด็นคำถามที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ การมีทักษะการคิด ค่าเฉลี่ย 4.68 รองลงมา คือ สามารถประยุกต์ความรู้ แนวคิด หลักการ ทฤษฎี เพื่อใช้คิด เพื่อการแก้ไขปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ค่าเฉลี่ย 4.64

ด้านที่ 4 คุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ของสาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการสินค้าแฟชั่น ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

ตารางที่ 4.22 ค่า \bar{X} S.D. และระดับความคิดเห็นด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลตามทรรศนะของอาจารย์/ผู้บริหาร

ประเด็นคำถาม	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. มีมนุษยสัมพันธ์ดี	4.60	0.50	มากที่สุด
2. การสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่น	4.88	0.33	มากที่สุด
3. สามารถทำงานเป็นทีม	4.76	0.44	มากที่สุด
4. ยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น	4.72	0.46	มากที่สุด
5. มีความสามารถในภาวะผู้นำ	4.28	0.46	มาก
6. รู้จักวางแผนและรับผิดชอบการทำงาน	4.88	0.33	มากที่สุด
7. มีความกระตือรือร้นในการทำงาน	4.56	0.51	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	4.67	0.43	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.22 แสดงให้เห็นว่า อาจารย์/ผู้บริหารมีความคิดเห็นเกี่ยวกับทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ โดยรวมในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.67 เมื่อพิจารณาในแต่ละประเด็นคำถามพบว่า ประเด็นคำถามที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ การสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่น และรู้จักวางแผนและรับผิดชอบการทำงาน ค่าเฉลี่ย 4.88 รองลงมา คือ การสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่น ค่าเฉลี่ย 4.76

ด้านที่ 5 คุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ของสาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการสินค้าแฟชั่น ด้านการวิเคราะห์และสื่อสาร

ตารางที่ 4.23 ค่า \bar{X} , S.D. และระดับความคิดเห็นด้านการวิเคราะห์และสื่อสาร ตามทรรศนะของอาจารย์/ผู้บริหาร

ประเด็นคำถาม	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. สามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ (การพูดและการเขียน)	4.40	0.50	มาก
2. เข้าใจหลักเบื้องต้นทางคณิตศาสตร์และสถิติ	3.96	0.68	มาก
3. สามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ	4.60	0.50	มากที่สุด
4. สามารถประยุกต์ใช้วิธีการทางคณิตศาสตร์และสถิติในการศึกษาปัญหาและนำเสนอรายงาน	3.96	0.79	มาก
5. ใฝ่รู้และรู้จักแสวงหาความรู้เพื่อพัฒนาตนเอง	4.80	0.41	มากที่สุด
6. มีทักษะในการถ่ายทอดความรู้	4.28	0.46	มาก
ค่าเฉลี่ย	4.33	0.56	มาก

จากตารางที่ 4.23 แสดงให้เห็นว่า อาจารย์/ผู้บริหารมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการวิเคราะห์และสื่อสารโดยรวมในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.33 เมื่อพิจารณาในแต่ละประเด็นคำถามพบว่า ประเด็นคำถามที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ใฝ่รู้และรู้จักแสวงหาความรู้เพื่อพัฒนาตนเอง ค่าเฉลี่ย 4.80 รองลงมา คือ สามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ค่าเฉลี่ย 4.60

ด้านที่ 6 คุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ของสาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการสินค้าแฟชั่น ด้านทักษะพิสัย

ตารางที่ 4.24 ค่า \bar{X} , S.D. และระดับความคิดเห็นด้านทักษะพิสัย ตามทรรศนะของอาจารย์/ผู้บริหาร

ประเด็นคำถาม	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. สามารถปฏิบัติงานตามแบบที่กำหนดได้	4.88	0.33	มากที่สุด
2. สามารถปฏิบัติงานได้ถูกต้องโดยอิสระ	4.72	0.46	มากที่สุด
3. สามารถประยุกต์การปฏิบัติงานเพื่อการแก้ปัญหาในสภาพจริงได้	4.72	0.46	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	4.77	0.42	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.24 แสดงให้เห็นว่า อาจารย์/ผู้บริหารมีความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านทักษะพิสัยโดยรวมในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.77 เมื่อพิจารณาแต่ละประเด็นคำถามพบว่า ทุกประเด็นคำถามมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด สำหรับประเด็นคำถามที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ สามารถปฏิบัติงานตามแบบที่กำหนดได้ ค่าเฉลี่ย 4.88 รองลงมา คือ สามารถปฏิบัติงานได้ถูกต้องโดยอิสระ และสามารถประยุกต์การปฏิบัติงานเพื่อการแก้ปัญหาในสภาพจริงได้ ค่าเฉลี่ย 4.72

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะด้านเนื้อหาเพิ่มเติมที่บัณฑิตควรรู้

อาจารย์/ผู้บริหาร ได้แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะด้านเนื้อหาเพิ่มเติมที่บัณฑิตควรรู้ นำเสนอในรูปตารางดังนี้

ตารางที่ 4.25 ความถี่ของความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับเนื้อหาเพิ่มเติมที่บัณฑิตควรรู้

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ	ความถี่
1. ความรู้ทางการตลาด	2
2. ความรู้และทักษะในการสื่อสาร	1

ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาคุณภาพบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

ไม่มีข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาคุณภาพบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติจากอาจารย์/ผู้บริหาร ในส่วนนี้

**ตอนที่ 4 ผลการประเมินความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามกรอบมาตรฐาน
คุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของสาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการสินค้าแฟชั่น ตามทฤษฎีของ
ผู้ปกครองของนักศึกษาชั้นปีที่ 4**

ผลการประเมินความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามกรอบมาตรฐาน
คุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของสาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการสินค้าแฟชั่น ตามทฤษฎีของผู้ปกครอง
นำเสนอผลการวิจัยในรูปตาราง ประกอบด้วยคำถาม 4 ส่วนคือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามจากผู้ปกครองของนักศึกษาชั้นปีที่ 4

ส่วนที่ 2 คุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ของสาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการสินค้าแฟชั่น

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะด้านเนื้อหาเพิ่มเติมที่บัณฑิตควรรู้

ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาคุณภาพบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา
แห่งชาติ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามจากผู้ปกครอง

ผู้ตอบแบบสอบถาม คือ ผู้ปกครองของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ของสาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการสินค้า
แฟชั่น คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ ที่ศึกษาในหลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต (หลักสูตร พ.ศ. 2550)
สาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการสินค้าแฟชั่นจำนวน 11 คน นำเสนอผลการวิจัยในรูปตาราง ดังนี้

ตารางที่ 4.26 จำนวนผู้ปกครองของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามข้อมูลพื้นฐาน

ข้อมูลปัจจุบัน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ	11	100
หญิง	7	63.64
ชาย	4	36.37
2. สถานภาพสมรส	11	100
โสด	0	0
คู่หรือแต่งงานแล้ว	5	45.46
หม้าย	0	0
หย่า	3	27.28
แยกกันอยู่	3	27.28
อื่น ๆ	0	0

ตารางที่ 4.26 จำนวนผู้ปกครองของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามข้อมูลพื้นฐาน (ต่อ)

ข้อมูลปัจจุบัน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
3. ระดับการศึกษา	11	100
ต่ำกว่าปริญญาตรี	3	27.28
ปริญญาตรี	8	72.73
ปริญญาโท	0	0
ปริญญาเอก	0	0
อื่นๆ	0	0
4. การประกอบอาชีพ	11	100
รับราชการ	0	0
รัฐวิสาหกิจ	0	0
บริษัท	4	36.37
ประกอบธุรกิจส่วนตัว	3	27.28
รับจ้าง	4	36.37
อื่นๆ	0	0
5. เงินเดือนที่ได้รับ	11	100
ต่ำกว่า 5,000 บาท	0	0
5,000 – 9,999 บาท	5	45.46
10,000 – 14,999 บาท	6	54.55
15,000 – 19,999 บาท	0	0
20,000 บาทขึ้นไป	0	0

ตารางที่ 4.26 จำนวนผู้ปกครองของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามข้อมูลพื้นฐาน (ต่อ)

ข้อมูลปัจจุบัน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
6. ท่านมีส่วนร่วมในการเลือกเข้าศึกษาของบัณฑิตในหลักสูตรนี้หรือไม่	11	100
มี	8	72.73
ไม่	3	27.28
7. ทำไมจึงเลือกให้บัณฑิตเรียนสาขาวิชานี้	11	100
ตามคำแนะนำของคนอื่น	0	0
ชื่อเสียงของสถาบัน	4	36.37
จบแล้วมีงานทำ หรือสามารถประกอบอาชีพอิสระได้	4	36.37
อื่นๆ	0	0

จากตารางที่ 4.26 แสดงให้เห็นว่า ผู้ปกครองของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการสินค้าแฟชั่นส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 63.64 มีสถานภาพคู่หรือแต่งงานแล้วร้อยละ 45.46 มีระดับการศึกษาปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 72.73 ด้านการประกอบอาชีพของผู้ปกครองทำงานบริษัทและรับจ้าง อย่างละร้อยละ 36.37 ได้รับเงินเดือนอยู่ระหว่าง 10,000 – 14,999 บาท ร้อยละ 54.55 ทั้งนี้ ผู้ปกครองของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการสินค้าแฟชั่น ส่วนใหญ่มีส่วนร่วมในการเลือกเข้าศึกษาของนักศึกษาในหลักสูตรนี้ คิดเป็นร้อยละ 72.73 โดยเหตุผลที่เลือกให้เรียนสาขาวิชานี้ เพราะชื่อเสียงของสถาบัน และต้องการให้จบแล้วมีงานทำ หรือสามารถประกอบอาชีพอิสระได้ คิดเป็นร้อยละ 36.37

ส่วนที่ 2 คุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ของสาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการสินค้าแฟชั่น

ผลการประเมินความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของสาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการสินค้าแฟชั่น ตามทฤษฎีของ ผู้ปกครองของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการสินค้าแฟชั่น ประกอบด้วยคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามกรอบคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ 6 ด้าน นำเสนอผลการวิจัยในรูปแบบตาราง ดังนี้

ด้านที่ 1 ด้านคุณธรรมจริยธรรม

ด้านที่ 2 ด้านความรู้

ด้านที่ 3 ด้านเชาวน์ปัญญา

ด้านที่ 4 ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

ด้านที่ 5 ด้านวิเคราะห์และสื่อสาร

ด้านที่ 6 ด้านทักษะพิสัย

ด้านที่ 1 คุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ของสาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการสินค้าแฟชั่น ด้านคุณธรรมจริยธรรม

ตารางที่ 4.27 ค่า \bar{X} S.D. และระดับความคิดเห็นด้านคุณธรรม จริยธรรม ตามทรรศนะของผู้ปกครอง

ประเด็นคำถาม	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. มีความซื่อสัตย์สุจริต ทั้งต่อตนเองและผู้อื่น	4.73	0.47	มากที่สุด
2. มีความประพฤติดีและมีความรับผิดชอบ	4.73	0.47	มากที่สุด
3. มีความเมตตา กรุณา และช่วยเหลือผู้อื่น	4.36	0.50	มาก
4. สามารถปรับวิถีชีวิตให้เข้ากับสถานประกอบการได้อย่างเหมาะสมท่ามกลางความขัดแย้งทางค่านิยม	4.64	0.50	มากที่สุด
5. พิจารณาสິงต่างๆด้วยความยุติธรรมและถูกต้อง	4.64	0.50	มากที่สุด
6. ตรงต่อเวลา	4.27	0.47	มาก
7. มีความเสียสละ ไม่เห็นแก่ตัว	4.73	0.47	มากที่สุด
8. ปฏิบัติตามกฎระเบียบ วินัย	4.27	0.47	มาก
9. รู้จัก ประหยัดทั้งส่วนตนและส่วนรวม	4.27	0.47	มาก
ค่าเฉลี่ย	4.52	0.48	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.27 แสดงให้เห็นว่า ผู้ปกครองของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านคุณธรรม จริยธรรม โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.52 เมื่อพิจารณาในแต่ละประเด็นคำถามพบว่า ประเด็นคำถามที่มีความคิดเห็นอยู่มในระดับมากที่สุด คือ มีความซื่อสัตย์สุจริต ทั้งต่อตนเองและผู้อื่น มีความประพฤติดีและมีความรับผิดชอบ และมีความเสียสละ ไม่เห็นแก่ตัว ซึ่งมีค่าเฉลี่ย 4.73 รองลงมา คือ สามารถปรับวิถีชีวิตให้เข้ากับสถานประกอบการได้อย่างเหมาะสมท่ามกลางความขัดแย้งทางค่านิยม และพิจารณาสິงต่างๆด้วยความยุติธรรมและถูกต้อง ค่าเฉลี่ย 4.64

ด้านที่ 2 คุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ของสาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการสินค้าแฟชั่น ด้านความรู้

ตารางที่ 4.28 ค่า \bar{X} S.D. และระดับความคิดเห็นด้านความรู้ ตามทรรศนะของผู้ปกครอง

ประเด็นคำถาม	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. สามารถทำงานได้ตามที่หน่วยงานต้องการ	4.82	0.40	มากที่สุด
2. สามารถวิเคราะห์ปัญหาที่เกิดขึ้นได้	4.73	0.47	มากที่สุด
3. สร้างงานใหม่ให้เกิดประสิทธิภาพมากขึ้นกับหน่วยงาน	4.09	0.54	มาก
4. นำเสนอผลงานที่เกี่ยวข้องได้	3.64	0.50	มาก
5. นำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน	3.73	0.47	มาก
6. ทำงานได้เสร็จทันเวลา	3.73	0.47	มาก
7. มีการวางแผนการทำงานได้เหมาะสม	4.64	0.67	มากที่สุด
8. มีการประเมินผลงานของตนเองอย่างตรงไปตรงมา	3.64	0.50	มาก
9. มีทักษะด้านปฏิบัติการ	3.64	0.50	มาก
10. เรียนรู้เทคโนโลยีสมัยใหม่และนำมาใช้ในการทำงาน	3.64	0.50	มาก
ค่าเฉลี่ย	4.03	0.50	มาก

จากตารางที่ 4.28 แสดงให้เห็นว่า ผู้ปกครองของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านความรู้ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.03 เมื่อพิจารณาในแต่ละประเด็นคำถามพบว่า ประเด็นคำถามที่มีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด คือ สามารถทำงานได้ตามที่หน่วยงานต้องการ ซึ่งมีค่าเฉลี่ย 4.82 รองลงมา คือ สามารถวิเคราะห์ปัญหาที่เกิดขึ้นได้ ค่าเฉลี่ย 4.73 และมีการวางแผนการทำงานได้เหมาะสม ค่าเฉลี่ย 4.64

ด้านที่ 3 คุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ของสาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการสินค้าแฟชั่น ด้านเขาวนัปัญหา

ตารางที่ 4.29 ค่า \bar{X} S.D. และระดับความคิดเห็นด้านเขาวนัปัญหา ตามทรรศนะของผู้ปกครอง

ประเด็นคำถาม	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. การมีทักษะการคิด	4.73	0.47	มากที่สุด
2. สามารถวิเคราะห์สถานการณ์	4.36	0.50	มากที่สุด
3. สามารถประยุกต์ความรู้ แนวคิด หลักการ ทฤษฎี เพื่อใช้คิด เพื่อการแก้ไขปัญหาอย่างสร้างสรรค์	4.64	0.50	มากที่สุด
4. ตัดสินใจได้ถูกต้องรวดเร็วแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้	4.82	0.40	มากที่สุด
5. มีความรู้รอบตัวที่จำเป็นในวิชาชีพ	4.73	0.47	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	4.65	0.47	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.29 แสดงให้เห็นว่า ผู้ปกครองของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านเขาวนัปัญหาโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.65 เมื่อพิจารณาในแต่ละประเด็นคำถามพบว่า ทุกประเด็นคำถามมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก สำหรับประเด็นคำถามที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ตัดสินใจได้ถูกต้องรวดเร็วแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ ซึ่งมีค่าเฉลี่ย 4.82 รองลงมา คือ การมีทักษะการคิด และมีความรู้รอบตัวที่จำเป็นในวิชาชีพ ค่าเฉลี่ย 4.73

ด้านที่ 4 คุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ของสาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการสินค้าแฟชั่น ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

ตารางที่ 4.30 ค่า \bar{X} S.D. และระดับความคิดเห็นด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ตามทรรศนะของผู้ปกครอง

ประเด็นคำถาม	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. มีมนุษยสัมพันธ์ดี	4.73	0.47	มากที่สุด
2. การสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่น	4.73	0.47	มากที่สุด
3. สามารถทำงานเป็นทีม	3.64	0.50	มาก
4. ขอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น	3.64	0.50	มาก
5. มีความสามารถในภาวะผู้นำ	3.55	0.52	มาก
6. รู้จักวางแผนและรับผิดชอบการทำงาน	3.73	0.47	มาก
7. มีความกระตือรือร้นในการทำงาน	4.27	0.47	มาก
ค่าเฉลี่ย	4.04	0.49	มาก

จากตารางที่ 4.30 แสดงให้เห็นว่า ผู้ปกครองของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล โดยรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.04 เมื่อพิจารณาในแต่ละประเด็นคำถามพบว่า ประเด็นคำถามมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด คือ มีมนุษยสัมพันธ์ และการสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่น ซึ่งมีค่าเฉลี่ย 4.73 รองลงมา มีความคิดเห็นในระดับมาก คือ มีความกระตือรือร้นในการทำงาน ค่าเฉลี่ย 4.27

ด้านที่ 5 คุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ของสาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการสินค้าแฟชั่น ด้านการวิเคราะห์และสื่อสาร

ตารางที่ 4.31 ค่า \bar{X} S.D. และระดับความคิดเห็นด้านการวิเคราะห์และสื่อสาร ตามทรรศนะของผู้ปกครอง

ประเด็นคำถาม	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. สามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ (การพูดและการเขียน)	3.55	0.52	มาก
2. เข้าใจหลักเบื้องต้นทางคณิตศาสตร์และสถิติ	3.36	0.50	มาก
3. สามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ	3.73	0.47	มาก
4. สามารถประยุกต์ใช้วิธีการทางคณิตศาสตร์และสถิติในการศึกษาปัญหาและนำเสนอรายงาน	3.36	0.50	มาก
5. ใฝ่รู้และรู้จักแสวงหาความรู้เพื่อพัฒนาตนเอง	4.73	0.47	มาก
6. มีทักษะในการถ่ายทอดความรู้	3.36	0.50	มาก
ค่าเฉลี่ย	3.68	0.50	มาก

จากตารางที่ 4.31 แสดงให้เห็นว่า ผู้ปกครองของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านการวิเคราะห์และสื่อสาร โดยรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.68 เมื่อพิจารณาในแต่ละประเด็นคำถามพบว่า ประเด็นคำถามที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด คือ ใฝ่รู้และรู้จักแสวงหาความรู้เพื่อพัฒนาตนเอง ซึ่งมีค่าเฉลี่ย 4.73 รองลงมาที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก คือ สามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ค่าเฉลี่ย 3.73 และสามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ (การพูดและการเขียน) ค่าเฉลี่ย 3.55

ด้านที่ 6 คุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ของสาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการสินค้าแฟชั่น ด้านทักษะพิสัย

ตารางที่ 4.32 ค่า \bar{X} S.D. และระดับความคิดเห็นด้านทักษะพิสัย ตามทรรศนะของผู้ปกครอง

ประเด็นคำถาม	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. สามารถปฏิบัติงานตามแบบที่กำหนดได้	3.73	0.47	มาก
2. สามารถปฏิบัติงานได้ถูกต้องโดยอิสระ	3.73	0.47	มาก
3. สามารถประยุกต์การปฏิบัติงานเพื่อการแก้ปัญหาในสภาพจริงได้	3.82	0.40	มาก
ค่าเฉลี่ย	3.76	0.45	มาก

จากตารางที่ 4.32 แสดงให้เห็นว่า ผู้ปกครองของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านทักษะพิสัย โดยรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.76 เมื่อพิจารณาในแต่ละประเด็นคำถามพบว่า ทุกประเด็นคำถามมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก สำหรับประเด็นคำถามที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ สามารถประยุกต์การปฏิบัติงานเพื่อการแก้ปัญหาในสภาพจริงได้ ซึ่งมีค่าเฉลี่ย 3.82 รองลงมา คือ สามารถปฏิบัติงานตามแบบที่กำหนดได้ และสามารถปฏิบัติงานได้ถูกต้องโดยอิสระ ค่าเฉลี่ย 3.73

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะด้านเนื้อหาเพิ่มเติมที่บัณฑิตควรรู้

ไม่มีผู้ปกครองของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการสินค้าแฟชั่นเสนอความคิดเห็นในส่วนนี้

ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาคุณภาพบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

ไม่มีผู้ปกครองของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการสินค้าแฟชั่นเสนอความคิดเห็นในส่วนนี้

บทที่ 5

สรุปผลและข้อเสนอแนะ

สรุปผล

โครงการวิจัยเรื่อง คุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของสาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการสินค้าแฟชั่น เป็นงานวิจัยเชิงสำรวจภายใต้ แผนงานวิจัยคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ประชากรที่ศึกษารั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 4 สถานประกอบการ/ผู้ใช้บัณฑิต ผู้ปกครองของนักศึกษา ชั้นปีที่ 4 และอาจารย์/ผู้บริหารที่ดำรงตำแหน่งในปีการศึกษา 2553 ผู้วิจัยทำการสำรวจข้อมูลคุณลักษณะ ของบัณฑิตโดยใช้แบบสอบถาม ได้ผลการศึกษาดังนี้

1. ข้อมูลพื้นฐานของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

1.1 นักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถาม ทั้งหมดกำลังศึกษาในชั้นปีที่ 4 หลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต (หลักสูตร พ.ศ. 2550) ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 90.91 มีสถานภาพโสดร้อยละ 100 นักศึกษา ทั้งหมดสำเร็จการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 ก่อนเข้ามาศึกษาในหลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการสินค้าแฟชั่น คิดเป็นร้อยละ 100 โดยมีเกรดเฉลี่ยระดับมัธยมศึกษาตอน ปลายหรือก่อนเข้าศึกษาระหว่าง 2.00-2.99 คิดเป็นร้อยละ 72.73 เกรดเฉลี่ยเมื่อสำเร็จการศึกษาระดับ ปริญญาตรีระหว่าง 2.00-2.99 คิดเป็นร้อยละ 81.82 นักศึกษาส่วนใหญ่ให้เหตุผลในการเลือกเข้าศึกษาใน หลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต (หลักสูตร พ.ศ. 2550) สาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการสินค้าแฟชั่น เพราะ สนใจ อยากประกอบอาชีพร้อยละ 72.73 รองลงมาคือ จบแล้วมีงานทำหรือสามารถประกอบอาชีพอิสระ ได้ร้อยละ 53.57 โดยความคาดหวังของนักศึกษาในการนำความรู้ไปใช้ในการทำงานได้จริง คิดเป็นร้อย ละ 53.57 ด้านการประกอบอาชีพตรงกับสาขาที่เรียนจบ คิดเป็นร้อยละ 81.82

1.2 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากอยู่ในตำแหน่งผู้จัดการ คิดเป็นร้อยละ 50 ตำแหน่งเมอร์ชานได เซอร์ และดีไซเนอร์ ที่มีจำนวนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 25 โดยมีประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน 5-10 ปี คิดเป็นร้อยละ 50 ปฏิบัติงาน ต่ำกว่า 5 ปี และ มากกว่า 10 ปี มีจำนวนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 25

1.3 อาจารย์/ผู้บริหารผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากเป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 84 มีอายุระหว่าง 41-50 ปี คิดเป็นร้อยละ 36 มีอายุราชการระหว่าง 20-30 ปี คิดเป็นร้อยละ 32 มีวุฒิการศึกษาในระดับ

ปริญญาโท คิดเป็นร้อยละ 92 ส่วนมากเป็นอาจารย์/ผู้บริหารที่สังกัดสาขาวิชาออกแบบแฟชั่นผ้าและเครื่องแต่งกาย คิดเป็นร้อยละ 32 มีการพัฒนาตนเองมากกว่า 4 ครั้งต่อปี คิดเป็นร้อยละ 40 มีการสอนตรงตามสาขาที่จบคิดเป็นร้อยละ 84 และสถานภาพการทำงานสอนเพียงอย่างเดียวคิดเป็นร้อยละ 48

1.4 ผู้ปกครองของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการสินค้าแฟชั่นส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 63.64 มีสถานภาพคู่หรือแต่งงานแล้วร้อยละ 45.46 มีระดับการศึกษาปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 72.73 ด้านการประกอบอาชีพของผู้ปกครองทำงานบริษัทและรับจ้าง อย่างละร้อยละ 36.37 ได้รับเงินเดือนอยู่ระหว่าง 10,000 – 14,999 บาท ร้อยละ 54.55 ทั้งนี้ ผู้ปกครองของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการสินค้าแฟชั่น ส่วนใหญ่มีส่วนร่วมในการเลือกเข้าศึกษาของนักศึกษาในหลักสูตรนี้ คิดเป็นร้อยละ 72.73 โดยเหตุผลที่เลือกให้เรียนสาขาวิชานี้เพราะชื่อเสียงของสถาบัน และต้องการให้จบแล้วมีงานทำ หรือสามารถประกอบอาชีพอิสระได้ คิดเป็นร้อยละ 36.37

2. ผลความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา ของสาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการสินค้าแฟชั่น ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย 4 กลุ่ม ทั้ง 6 ด้าน

2.1 ผลความคิดเห็นเกี่ยวกับเกี่ยวกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของสาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการสินค้าแฟชั่น ด้านคุณธรรมจริยธรรม ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้ง 4 กลุ่ม มีความคิดเห็นโดยรวมในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.45 เมื่อพิจารณารายกลุ่ม ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่มีความคิดเห็นมากที่สุด คือ กลุ่มของอาจารย์/ผู้บริหาร ซึ่งอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.77 รองลงมาคือ กลุ่มของผู้ปกครองของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ค่าเฉลี่ย 4.52 ดังตารางที่ 5.1

ตารางที่ 5.1 ค่า \bar{X} S.D. และระดับความคิดเห็นด้านคุณธรรม จริยธรรม ของกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

กลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. นักศึกษาชั้นปีที่ 4	4.21	0.60	มาก
2. สถานประกอบการ	4.28	0.40	มาก
3. อาจารย์/ผู้บริหาร	4.77	0.41	มากที่สุด
4. ผู้ปกครองของนักศึกษาชั้นปีที่ 4	4.52	0.48	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	4.45	0.47	มาก

2.2 ผลความคิดเห็นเกี่ยวกับเกี่ยวกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของสาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการสินค้าแฟชั่น ด้านความรู้ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้ง 4 กลุ่ม มีความคิดเห็น โดยรวมในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.24 เมื่อพิจารณารายกลุ่ม ทุกกลุ่มมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก โดยผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่มีความคิดเห็นมากที่สุด คือ กลุ่มของอาจารย์/ผู้บริหาร ซึ่งอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.51 รองลงมาคือ กลุ่มของสถานประกอบการ ค่าเฉลี่ย 4.25 ดังตารางที่ 5.2

ตารางที่ 5.2 ค่า \bar{X} S.D. และระดับความคิดเห็นด้านความรู้ ของกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

กลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. นักศึกษาชั้นปีที่ 4	4.15	0.51	มาก
2. สถานประกอบการ	4.25	0.49	มาก
3. อาจารย์/ผู้บริหาร	4.51	0.51	มาก
4. ผู้ปกครองของนักศึกษาชั้นปีที่ 4	4.03	0.50	มาก
ค่าเฉลี่ย	4.24	0.50	มาก

2.3 ผลความคิดเห็นเกี่ยวกับเกี่ยวกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของสาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการสินค้าแฟชั่น ด้านเชาวน์ปัญญา ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้ง 4 กลุ่ม มีความคิดเห็น โดยรวมในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.37 เมื่อพิจารณารายกลุ่ม ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่มีความคิดเห็นมากที่สุด คือ กลุ่มของผู้ปกครองของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ซึ่งมีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.73 รองลงมาคือ กลุ่มของอาจารย์/ผู้บริหาร อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.62 ดังตารางที่ 5.3

ตารางที่ 5.3 ค่า \bar{X} S.D. และระดับความคิดเห็นด้านเชาวน์ปัญญา ของกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

กลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. นักศึกษาชั้นปีที่ 4	4.11	0.62	มาก
2. สถานประกอบการ	4.00	0.32	มาก
3. อาจารย์/ผู้บริหาร	4.62	0.49	มากที่สุด
4. ผู้ปกครองของนักศึกษาชั้นปีที่ 4	4.73	0.47	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	4.37	0.48	มาก

2.3 ผลความคิดเห็นเกี่ยวกับเกี่ยวกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามกรอบมาตรฐาน
คุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของสาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการสินค้าแฟชั่น ด้านความสัมพันธ์
ระหว่างบุคคล ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้ง 4 กลุ่ม มีความคิดเห็น โดยรวมในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.37 เมื่อ
พิจารณารายกลุ่ม ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่มีความคิดเห็นมากที่สุด คือ กลุ่มของอาจารย์/ผู้บริหาร ซึ่งมีความ
คิดเห็นในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.67 รองลงมาคือ กลุ่มของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย
4.39 ดังตารางที่ 5.4

ตารางที่ 5.4 ค่า \bar{X} S.D. และระดับความคิดเห็นด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ของกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วน
เสีย

กลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. นักศึกษาชั้นปีที่ 4	4.39	0.63	มาก
2. สถานประกอบการ	4.36	0.39	มาก
3. อาจารย์/ผู้บริหาร	4.67	0.43	มากที่สุด
4. ผู้ปกครองของนักศึกษาชั้นปีที่ 4	4.04	0.47	มาก
ค่าเฉลี่ย	4.37	0.48	มาก

2.4 ผลความคิดเห็นเกี่ยวกับเกี่ยวกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามกรอบมาตรฐาน
คุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของสาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการสินค้าแฟชั่น ด้านการวิเคราะห์และ
สื่อสาร ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้ง 4 กลุ่ม มีความคิดเห็น โดยรวมในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.06 เมื่อพิจารณาราย
กลุ่ม ทุกกลุ่มมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก โดยผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่มีความคิดเห็นมากที่สุด คือ กลุ่ม
ของอาจารย์/ผู้บริหาร ซึ่งมีความคิดเห็นในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.33 รองลงมาคือ กลุ่มของนักศึกษาชั้นปีที่
4 อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.15 ดังตารางที่ 5.5

ตารางที่ 5.5 ค่า \bar{X} S.D. และระดับความคิดเห็นด้านการวิเคราะห์และสื่อสาร ของกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

กลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. นักศึกษาชั้นปีที่ 4	4.15	0.59	มาก
2. สถานประกอบการ	4.08	0.36	มาก
3. อาจารย์/ผู้บริหาร	4.33	0.56	มาก
4. ผู้ปกครองของนักศึกษาชั้นปีที่ 4	3.68	0.50	มาก
ค่าเฉลี่ย	4.06	0.50	มาก

2.5 ผลความคิดเห็นเกี่ยวกับเกี่ยวกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของสาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการสินค้าแฟชั่น ด้านทักษะพิสัย ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้ง 4 กลุ่ม มีความคิดเห็นโดยรวมในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.23 เมื่อพิจารณารายกลุ่ม ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่มีความคิดเห็นมากที่สุด คือ กลุ่มของอาจารย์/ผู้บริหาร ซึ่งมีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.77 รองลงมาคือ กลุ่มของสถานประกอบการ อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.25 ดังตารางที่ 5.6

ตารางที่ 5.6 ค่า \bar{X} S.D. และระดับความคิดเห็นด้านทักษะพิสัย ของกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

กลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. นักศึกษาชั้นปีที่ 4	4.12	0.56	มาก
2. สถานประกอบการ	4.25	0.50	มาก
3. อาจารย์/ผู้บริหาร	4.77	0.42	มากที่สุด
4. ผู้ปกครองของนักศึกษาชั้นปีที่ 4	3.76	0.45	มาก
ค่าเฉลี่ย	4.23	0.48	มาก

3. ผลของข้อเสนอแนะด้านเนื้อหาเพิ่มเติมที่บัณฑิตควรรู้

3.1 ข้อเสนอแนะของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ด้านเนื้อหาเพิ่มเติมที่บัณฑิตควรรู้ มีดังนี้

จากหลักสูตรสาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการสินค้าแฟชั่น ที่มีรายวิชาสหกิจศึกษา เพื่อเป็นการสร้างเสริมประสบการณ์ให้กับนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ปีการศึกษา 2553 เป็นระยะเวลา 1 ภาคการศึกษา ทำให้ได้ข้อเสนอแนะด้านเนื้อหาการเรียนรู้ที่บัณฑิตควรรู้จากนักศึกษา ในเรื่องทักษะการคำนวณด้วยคอมพิวเตอร์ ความรู้ด้านการตลาด และ ทักษะในด้านการสื่อสาร ส่วนสถานประกอบการได้ให้

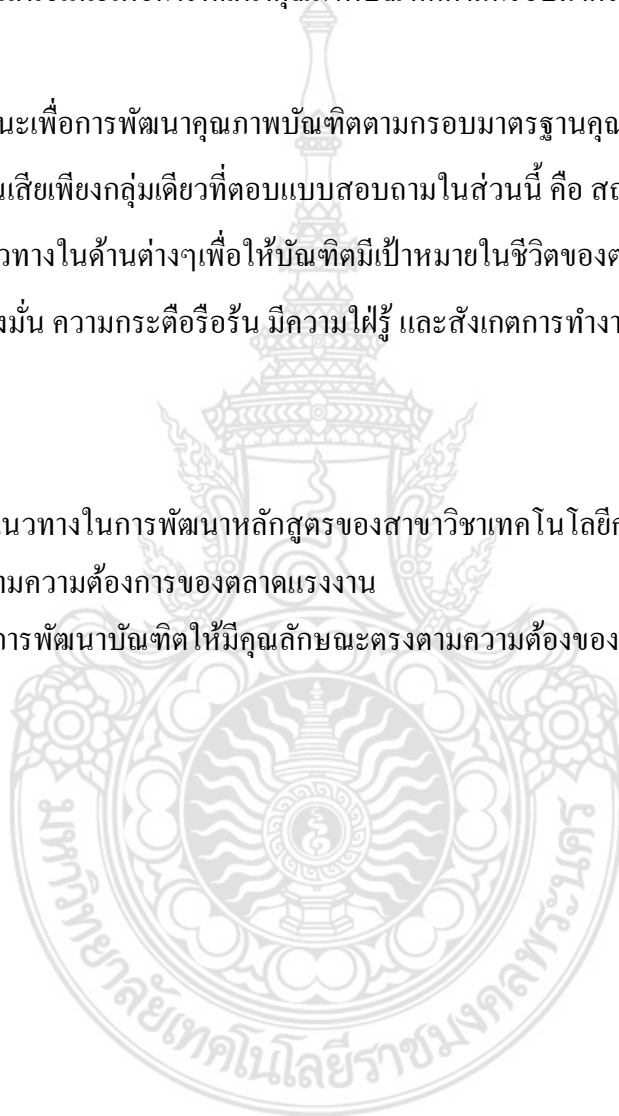
ข้อเสนอแนะด้านเนื้อหาเพิ่มเติมที่บัณฑิตควรรู้ ในด้านการติดตามข่าวสารทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง และการนำความรู้มาประยุกต์ใช้ กลุ่มของอาจารย์/ผู้บริหาร ได้ให้ข้อเสนอแนะด้านเนื้อหาที่บัณฑิตควรรู้เพิ่มเติมในเรื่องของความรู้ด้านการตลาด และ ทักษะในการสื่อสาร

4. ผลของข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาคุณภาพบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา แห่งชาติ

ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาคุณภาพบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ โดยผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเพียงกลุ่มเดียวที่ตอบแบบสอบถามในส่วนนี้ คือ สถานประกอบการ ซึ่งเสนอแนะว่าให้มีการแนะแนวทางในด้านต่างๆ เพื่อให้บัณฑิตมีเป้าหมายในชีวิตของตนเองมากขึ้น รวมทั้งควรมี การปลูกฝังความมุ่งมั่น ความกระตือรือร้น มีความใฝ่รู้ และสังเกตการทำงานในสถานประกอบการ

ข้อเสนอแนะ

1. เป็นข้อมูล และแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรของสาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการสินค้าแฟชั่นให้มีคุณภาพ และตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน
2. เป็นแนวทางในการพัฒนาบัณฑิตให้มีคุณลักษณะตรงตามความต้องการของสถานประกอบการ

บรรณานุกรม

- กรทิพย์ วัชรปัญญาวงศ์ เตชะเมธีกุล (2549) การจัดการสินค้าในอุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูป. นนทบุรี: สำนักพิมพ์สุโขทัยธรรมมาธิราช.
- ธีรพล อรุณะกสิกร. 2546. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2522. กรุงเทพฯ.
- รีนฤดี ชัยอำมาตย์. 2549. คุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ในทัศนะของนักศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ปริญญาานิพนธ์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ลักขณา จาตกานนท์, ดร.ณิ โอวจริยาพิทักษ์, จุฑาทิพ รัตนะนราพันธ์ และศรัทธา แข่งเพ็ญแข. 2554. คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้จัดการสินค้าเสื้อผ้าในอุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูป. รายงานวิจัย ปังบประมาณ พ.ศ. 2553. คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.
- สมชิต รัตนอุดม. 2547. ศึกษาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของบัณฑิตสาขาผ้าและเครื่องแต่งกายสำหรับอุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูปในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท คหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (2552). การประชุมหารือคณะกรรมการการอุดมศึกษา และ คณะอนุกรรมการด้านมาตรฐานการอุดมศึกษาเรื่อง กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา แห่งชาติ. ความเป็นมาและขั้นตอนการดำเนินการ โครงการกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา. วันเสาร์ที่ 18 เมษายน 2552 เวลา 9.00 น. - 16.00 น. น. ณ โรงแรมสยามซิตี้ กรุงเทพฯ
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. มปป. กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ. แหล่งที่มา (ระบบออนไลน์) <http://bolg.spu.ac.th/quality/2009/09/26/entry-1> (10 ธันวาคม 2552)
- สุคนธา ทองบริสุทธี. 2553. คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของอาจารย์ในความคิดเห็นของนิสิตคณะสัตวแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุวิมล อังควานิข. 2547. “ความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง.” วิจัยมหาวิทยาลัยรามคำแหง. 7 (ฉบับพิเศษ): 1-18.

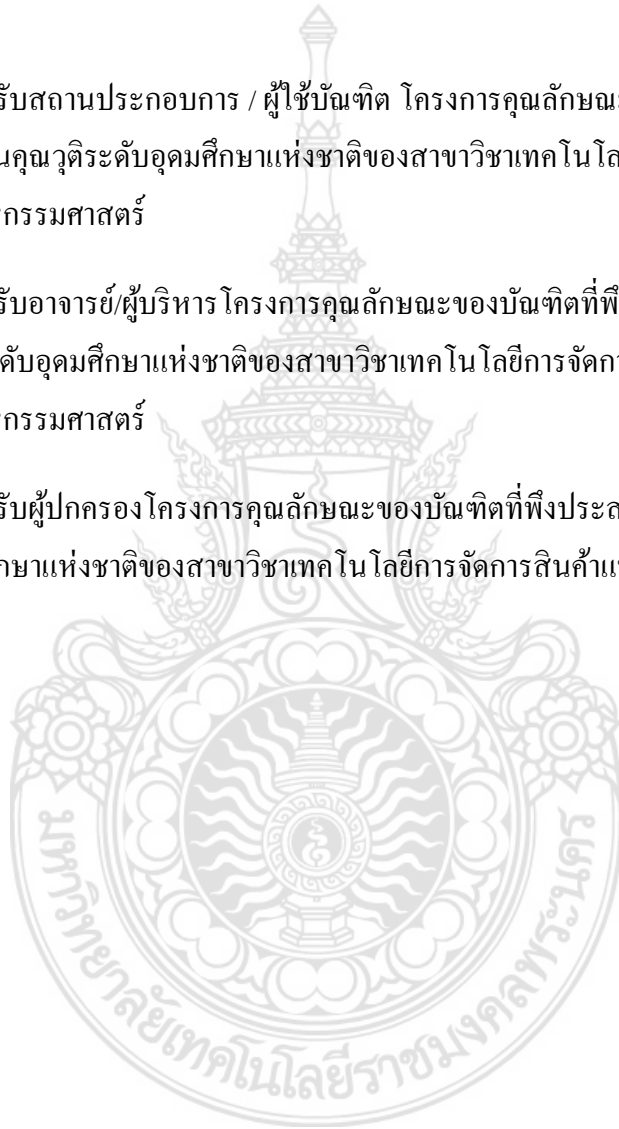
ภาคผนวก

แบบสอบถามสำหรับบัณฑิต โครงการคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของสาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการสินค้าแฟชั่น คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

แบบสอบถามสำหรับสถานประกอบการ / ผู้ใช้บัณฑิต โครงการคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของสาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการสินค้าแฟชั่น คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

แบบสอบถามสำหรับอาจารย์/ผู้บริหาร โครงการคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของสาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการสินค้าแฟชั่น คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

แบบสอบถามสำหรับผู้ปกครอง โครงการคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของสาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการสินค้าแฟชั่น คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

แบบสอบถามสำหรับบัณฑิต

โครงการคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ
ของสาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการสินค้าแฟชั่น คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้มีทั้งหมด 4 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 สำรวจความคิดเห็นคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ของสาขาวิชาเทคโนโลยี
การจัดการสินค้าแฟชั่น คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ ด้านเนื้อหาเพิ่มเติมที่บัณฑิตควรรู้

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาคุณภาพการผลิตบัณฑิตความกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ
ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

ความหมายของระดับความคิดเห็น

5 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด

4 หมายถึง เห็นด้วยมาก

3 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง

2 หมายถึง เห็นด้วยน้อย

1 หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด

โปรดใส่เครื่องหมาย ลงในช่อง หรือเติมคำในช่องว่างตามสภาพที่เป็นจริง

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ

1 หญิง

2 ชาย

2. สถานภาพสมรส

1 โสด

2 คู่หรือแต่งงานแล้ว

3 หม้าย

4 หย่า

5 แยกกันอยู่

3. ระดับการศึกษาก่อนเข้า

1 มัธยมศึกษาปีที่ 6

2 ปวช.

3 ปวส.

4. เกรดเฉลี่ยระดับมัธยมศึกษาหรือก่อนเข้าศึกษา

1 ต่ำกว่า 2.00

2 2.00-3.00

3 3.00-4.00

5. เกรดเฉลี่ยเมื่อสำเร็จการศึกษาปริญญาตรี

1 ต่ำกว่า 2.00

2 2.00-3.00

3 3.00-4.00

6. เหตุผลในการเลือกเข้าศึกษาในหลักสูตรนี้

- 1 สนใจ อยากประกอบอาชีพในหลักสูตรนี้
- 2 เรียนตามคำแนะนำของคนอื่น
- 3 ชื่อเสียงของสถาบัน
- 4 จบแล้วมีงานทำ หรือสามารถประกอบอาชีพอิสระได้
- 5 อื่นๆ ระบุ.....

7. ความคาดหวังเมื่อจบการศึกษาจากหลักสูตรนี้

.....

8. ปัจจุบันประกอบอาชีพตรงกับสาขาที่จบหรือไม่

- 1 ตรงกับสาขาที่จบ
- 2 ไม่ตรงกับสาขาที่จบ โปรดระบุตำแหน่งงานปัจจุบัน

9. เงินเดือน (เงินเดือนตามเกณฑ์ ปริญญาตรี 7,940 บาท ปริญญาโท 9,320 บาท)

- 1 ต่ำกว่าเกณฑ์ 2 ตามเกณฑ์ 3 สูงกว่าเกณฑ์

ตอนที่ 2 คุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ของสาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการสินค้าแฟชั่น
คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

พฤติกรรมที่แสดงออก	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ด้านคุณธรรมจริยธรรม					
1. มีความซื่อสัตย์สุจริต ทั้งต่อตนเองและผู้อื่น					
2. มีความประพฤติดีและมีความรับผิดชอบ					
3. มีความเมตตา กรุณาและช่วยเหลือผู้อื่น					
4. สามารถปรับวิถีชีวิตให้เข้ากับสถานประกอบการได้อย่างเหมาะสมท่ามกลางความขัดแย้งทางค่านิยม					

พฤติกรรมที่แสดงออก	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ด้านคุณธรรมจริยธรรม (ต่อ)					
7. มีความเสียสละ ไม่เห็นแก่ตัว					
8. ปฏิบัติตามกฎระเบียบ วินัย					
9. รู้จัก ประหยัดทั้งส่วนตนและส่วนรวม					
2. ด้านความรู้					
10. สามารถทำงานได้ตามที่หน่วยงานต้องการ					
11. สามารถวิเคราะห์ปัญหาที่เกิดขึ้นได้					
12. สร้างงานใหม่ให้เกิดประสิทธิภาพมากขึ้นกับ หน่วยงาน					
13. นำเสนอผลงานที่เกี่ยวข้องได้					
14. นำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน					
15. ทำงานได้เสร็จทันเวลา					
16. มีการวางแผนการทำงานได้เหมาะสม					
17. มีการประเมินผลงานของตนเองอย่างตรงไปตรงมา					
18. มีทักษะด้านปฏิบัติการ					
19. เรียนรู้เทคโนโลยีสมัยใหม่และนำมาใช้ในการ ทำงาน					
3. ด้านแนวปัญหา					
20. การมีทักษะการคิด					
21. สามารถวิเคราะห์สถานการณ์					
22. สามารถประยุกต์ความรู้ แนวคิด หลักการ ทฤษฎี เพื่อใช้คิด เพื่อการแก้ไขปัญหาอย่างสร้างสรรค์					
23. ตัดสินใจได้ถูกต้องรวดเร็วแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้					
24. มีความรู้รอบตัวที่จำเป็นในวิชาชีพ					

พฤติกรรมที่แสดงออก	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
4. ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความ รับผิดชอบ					
25. มีมนุษยสัมพันธ์ดี					
26. การสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่น					
27. สามารถทำงานเป็นทีม					
28. ยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น					
29. มีความสามารถในภาวะผู้นำ					
30. รู้จักวางแผนและรับผิดชอบการทำงาน					
31. มีความกระตือรือร้นในการทำงาน					
5. ด้านวิเคราะห์และสื่อสาร					
32. สามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ (การ พูดและการเขียน)					
33. เข้าใจหลักเบื้องต้นทางคณิตศาสตร์และสถิติ					
34. สามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ					
35. สามารถประยุกต์ใช้วิธีการทางคณิตศาสตร์ และสถิติในการศึกษาปัญหาและนำเสนอรายงาน					
36. ใฝ่รู้และรู้จักแสวงหาความรู้เพื่อพัฒนาตนเอง					
37. มีทักษะในการถ่ายทอดความรู้					
6. ด้านทักษะพิสัย					
38. สามารถปฏิบัติงานตามแบบที่กำหนดได้					
39. สามารถปฏิบัติงานได้ถูกต้องโดยอิสระ					
40. สามารถประยุกต์การปฏิบัติงานเพื่อการ แก้ปัญหาในสภาพจริงได้					

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะด้านเนื้อหาเพิ่มเติมที่บัณฑิตควรรู้

.....

.....

.....

.....

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาคุณภาพการผลิตบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ
ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณในความร่วมมือ

แบบสอบถามสำหรับสถานประกอบการ / ผู้ใช้บัณฑิต
โครงการคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ
ของสาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการสินค้าแฟชั่น คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

ชื่อบัณฑิต.....

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้มีทั้งหมด 4 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 สํารวจความคิดเห็นความสามารถในการทำงานของบัณฑิตตามความต้องการของ
สถานประกอบการ

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ ด้านเนื้อหาเพิ่มเติมที่บัณฑิตควรรู้

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาการผลิตบัณฑิตความต้องการของสถานประกอบการ

ความหมายของระดับความคิดเห็น

5 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด

4 หมายถึง เห็นด้วยมาก

3 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง

2 หมายถึง เห็นด้วยน้อย

1 หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด

โปรดใส่เครื่องหมาย ลงในช่อง หรือเติมคำในช่องว่างตามสภาพที่เป็นจริง

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. ตำแหน่งหน้าที่งาน

2. ประสบการณ์ทำงานปี

ตอนที่ 2 ความสามารถในการทำงานของบัณฑิตตามความต้องการของสถานประกอบการ

พฤติกรรมที่แสดงออก	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ด้านคุณธรรมจริยธรรม					
1. มีความซื่อสัตย์สุจริต ทั้งต่อตนเองและผู้อื่น					
2. มีความประพฤติดีและมีความรับผิดชอบ					
3. มีความเมตตา กรุณาและช่วยเหลือผู้อื่น					
4. สามารถปรับวิถีชีวิตให้เข้ากับสถานประกอบการได้อย่างเหมาะสมท่ามกลางความขัดแย้งทางค่านิยม					
5. พิจารณาสິงต่างๆด้วยความยุติธรรมและถูกต้อง					
6. ตรงต่อเวลา					
7. มีความเสียสละ ไม่เห็นแก่ตัว					
8. ปฏิบัติตามกฎระเบียบ วินัย					
9. รู้จัก ประหยัดทั้งส่วนตนและส่วนรวม					
2. ด้านความรู้					
10. สามารถทำงานได้ตามที่หน่วยงานต้องการ					
11. สามารถวิเคราะห์ปัญหาที่เกิดขึ้นได้					
12. สร้างงานใหม่ให้เกิดประสิทธิภาพมากขึ้นกับหน่วยงาน					
13. นำเสนอผลงานที่เกี่ยวข้องได้					
14. นำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน					
15. ทำงานได้เสร็จทันเวลา					
16. มีการวางแผนการทำงานได้เหมาะสม					
17. มีการประเมินผลงานของตนเองอย่างตรงไปตรงมา					

พฤติกรรมที่แสดงออก	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
2. ด้านความรู้ (ต่อ)					
18. มีทักษะด้านปฏิบัติการ					
19. เรียนรู้เทคโนโลยีสมัยใหม่และนำมาใช้ในการทำงาน					
3. ด้านเชาว์ปัญญา					
20. การมีทักษะการคิด					
21. สามารถวิเคราะห์สถานการณ์					
22. สามารถประยุกต์ความรู้ แนวคิด หลักการ ทฤษฎี เพื่อใช้คิด เพื่อการแก้ไขปัญหาอย่างสร้างสรรค์					
23. ตัดสินใจได้ถูกต้องรวดเร็วแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้					
24. มีความรู้รอบตัวที่จำเป็นในวิชาชีพ					
4. ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ					
25. มีมนุษยสัมพันธ์ดี					
26. การสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่น					
27. สามารถทำงานเป็นทีม					
28. ยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น					
29. มีความสามารถในภาวะผู้นำ					
30. รู้จักวางแผนและรับผิดชอบการทำงาน					
31. มีความกระตือรือร้นในการทำงาน					

พฤติกรรมที่แสดงออก	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
5. ด้านวิเคราะห์และสื่อสาร					
32. สามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ (การพูดและการเขียน)					
33. เข้าใจหลักเบื้องต้นทางคณิตศาสตร์และสถิติ					
34. สามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ					
35. สามารถประยุกต์ใช้วิธีการทางคณิตศาสตร์และสถิติในการศึกษาปัญหาและนำเสนอรายงาน					
36. ใฝ่รู้และรู้จักแสวงหาความรู้เพื่อพัฒนาตนเอง					
37. มีทักษะในการถ่ายทอดความรู้					
6. ด้านทักษะพิสัย					
38. สามารถปฏิบัติงานตามแบบที่กำหนดได้					
39. สามารถปฏิบัติงานได้ถูกต้องโดยอิสระ					
40. สามารถประยุกต์การปฏิบัติงานเพื่อการแก้ปัญหาในสภาพจริงได้					

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะด้านเนื้อหาเพิ่มเติมที่บัณฑิตควรรู้

.....

.....

.....

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาคุณภาพการผลิตบัณฑิต ตามความต้องการของสถานประกอบการ

.....

.....

.....

ขอขอบคุณในความร่วมมือ

แบบสอบถามสำหรับอาจารย์/ผู้บริหาร
โครงการคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ
ของสาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการสินค้าแฟชั่น คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้มีทั้งหมด 4 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 สำรวจความคิดเห็นคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ของสาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการสินค้าแฟชั่น คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ ด้านเนื้อหาเพิ่มเติมที่บัณฑิตควรรู้

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาคุณภาพการผลิตบัณฑิตความรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

ความหมายของระดับความคิดเห็น

5 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด

4 หมายถึง เห็นด้วยมาก

3 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง

2 หมายถึง เห็นด้วยน้อย

1 หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด

โปรดใส่เครื่องหมาย ลงในช่อง หรือเติมคำในช่องว่างตามสภาพที่เป็นจริง

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ

1 ชาย

2 หญิง

2. อายุ

1 21-30 ปี

2 31-40 ปี

3 41-50 ปี

4 51-60 ปี

5 61 ปี ขึ้นไป

3. อายุราชการ

1 ต่ำกว่า 2 ปี

2 2-5 ปี

3 5-10 ปี

4 10-20 ปี

5 20-30 ปี

6 30 ปี ขึ้นไป

4. วุฒิการศึกษา

1 ปริญญาตรี

2 ปริญญาโท

3 ปริญญาเอก

4 อื่นๆ

5. สาขาวิชาที่สังกัด

คณะ..... มหาวิทยาลัย.....

อาจารย์พิเศษ..... อื่นๆ.....

พฤติกรรมที่แสดงออก	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
13. นำเสนอผลงานที่เกี่ยวข้องได้					
14. นำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน					
15. ทำงานได้เสร็จทันเวลา					
16. มีการวางแผนการทำงานได้เหมาะสม					
17. มีการประเมินผลงานของตนเองอย่างตรงไปตรงมา					
18. มีทักษะด้านปฏิบัติการ					
19. เรียนรู้เทคโนโลยีสมัยใหม่และนำมาใช้ในการทำงาน					
3. ด้านข่าวปัญหา					
20. การมีทักษะการคิด					
21. สามารถวิเคราะห์สถานการณ์					
22. สามารถประยุกต์ความรู้แนวคิด หลักการ ทฤษฎี เพื่อใช้คิด เพื่อการแก้ไขปัญหาอย่างสร้างสรรค์					
23. ตัดสินใจได้ถูกต้องรวดเร็วแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้					
24. มีความรู้รอบตัวที่จำเป็นในวิชาชีพ					
4. ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ					
25. มีมนุษยสัมพันธ์ดี					
26. การสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่น					
27. สามารถทำงานเป็นทีม					
28. ยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น					
29. มีความสามารถในภาวะผู้นำ					
30. รู้จักวางแผนและรับผิดชอบการทำงาน					
31. มีความกระตือรือร้นในการทำงาน					

พฤติกรรมที่แสดงออก	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
5. ด้านวิเคราะห์และสื่อสาร					
32. สามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ (การพูดและการเขียน)					
33. เข้าใจหลักเบื้องต้นทางคณิตศาสตร์และสถิติ					
34. สามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ					
35. สามารถประยุกต์ใช้วิธีการทางคณิตศาสตร์และสถิติในการศึกษาปัญหาและนำเสนอรายงาน					
36. ใฝ่รู้และรู้จักแสวงหาความรู้เพื่อพัฒนาตนเอง					
37. มีทักษะในการถ่ายทอดความรู้					
6. ด้านทักษะพิสัย					
38. สามารถปฏิบัติงานตามแบบที่กำหนดได้					
39. สามารถปฏิบัติงานได้ถูกต้องโดยอิสระ					
40. สามารถประยุกต์การปฏิบัติงานเพื่อการแก้ปัญหาในสภาพจริงได้					

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะด้านเนื้อหาเพิ่มเติมที่บัณฑิตควรรู้

.....

.....

.....

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาคุณภาพการผลิตบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ
ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณในความร่วมมือ

แบบสอบถามสำหรับผู้ปกครอง

โครงการคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ
ของสาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการสินค้าแฟชั่น คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้มีทั้งหมด 4 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 สํารวจความคิดเห็นคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ของสาขาวิชาเทคโนโลยี
การจัดการสินค้าแฟชั่น คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ ด้านเนื้อหาเพิ่มเติมที่บัณฑิตควรรู้

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาคุณภาพการผลิตบัณฑิตความรอบมาตรฐานคุณวุฒิ
ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

ความหมายของระดับความคิดเห็น

5 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด 4 หมายถึง เห็นด้วยมาก 3 หมายถึง เห็นด้วยปาน
กลาง

2 หมายถึง เห็นด้วยน้อย 1 หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด

โปรดใส่เครื่องหมาย ลงในช่อง หรือเติมคำในช่องว่างตามสภาพที่เป็นจริง

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ 1 หญิง 2 ชาย
2. สถานภาพสมรส 1 โสด 2 คู่หรือแต่งงานแล้ว
3 หม้าย 4 หย่า 5 แยกกันอยู่
3. ระดับการศึกษา 1 ต่ำกว่าปริญญาตรี 2 ปริญญาตรี 3 ปริญญาโท
4 ปริญญาเอก 5 อื่นๆ
4. การประกอบอาชีพ 1 รับราชการ 2 รัฐวิสาหกิจ 3 บริษัท
4 ประกอบธุรกิจส่วนตัว 5 รับจ้าง
5 อื่นๆ.....
5. เงินเดือนที่ได้รับ 1 ต่ำกว่า 5,000 บาท 2 5,000-9,999 บาท

3 10,000-14,999 บาท 4 15,000-19,999 บาท

6 20,000 บาทขึ้นไป

6. ท่านมีส่วนร่วมในการเลือกเข้าศึกษาของบัณฑิตในหลักสูตรนี้หรือไม่ (ถ้าเลือก มี ให้ตอบข้อ 7)

1 มี

2 ไม่มี

7. ทำไมจึงเลือกให้บัณฑิตเรียนสาขาวิชานี้

1 ตามคำแนะนำของคนอื่น

2 ชื่อเสียงของสถาบัน

3 จบแล้วมีงานทำ หรือสามารถประกอบอาชีพอิสระได้

4 อื่นๆ ระบุ.....

ตอนที่ 2 คุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ของสาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการสินค้าแฟชั่น
คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

พฤติกรรมที่แสดงออก	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ด้านคุณธรรมจริยธรรม					
1. มีความซื่อสัตย์สุจริต ทั้งต่อตนเองและผู้อื่น					
2. มีความประพฤติดีและมีความรับผิดชอบ					
3. มีความเมตตา กรุณาและช่วยเหลือผู้อื่น					
4. สามารถปรับวิถีชีวิตให้เข้ากับสถาน ประกอบการได้อย่างเหมาะสมท่ามกลางความ ขัดแย้งทางค่านิยม					
5. พิจารณาส่งต่าง ๆ ด้วยความยุติธรรมและ ถูกต้อง					
6. ตรงต่อเวลา					
7. มีความเสียสละ ไม่เห็นแก่ตัว					
8. ปฏิบัติตามกฎระเบียบ วินัย					
9. รู้จัก ประหยัดทั้งส่วนตนและส่วนรวม					

พฤติกรรมที่แสดงออก	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
2. ด้านความรู้					
10. สามารถทำงานได้ตามที่หน่วยงานต้องการ					
11. สามารถวิเคราะห์ปัญหาที่เกิดขึ้นได้					
12. สร้างงานใหม่ให้เกิดประสิทธิภาพมากขึ้นกับหน่วยงาน					
13. นำเสนอผลงานที่เกี่ยวข้องได้					
14. นำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน					
15. ทำงานได้เสร็จทันเวลา					
16. มีการวางแผนการทำงานได้เหมาะสม					
17. มีการประเมินผลงานของตนเองอย่างตรงไปตรงมา					
18. มีทักษะด้านปฏิบัติการ					
19. เรียนรู้เทคโนโลยีสมัยใหม่และนำมาใช้ในการทำงาน					
3. ด้านชาวปัญญา					
20. การมีทักษะการคิด					
21. สามารถวิเคราะห์สถานการณ์					
22. สามารถประยุกต์ความรู้ แนวคิด หลักการ ทฤษฎี เพื่อใช้คิด เพื่อการแก้ไขปัญหาอย่างสร้างสรรค์					
23. ตัดสินใจได้ถูกต้องรวดเร็วแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้					
24. มีความรู้รอบตัวที่จำเป็นในวิชาชีพ					

พฤติกรรมที่แสดงออก	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
4. ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความ รับผิดชอบ					
25. มีมนุษยสัมพันธ์ดี					
26. การสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่น					
27. สามารถทำงานเป็นทีม					
28. ยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น					
29. มีความสามารถในภาวะผู้นำ					
30. รู้จักวางแผนและรับผิดชอบการทำงาน					
31. มีความกระตือรือร้นในการทำงาน					
5. ด้านวิเคราะห์และสื่อสาร					
32. สามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ (การ พูดและการเขียน)					
33. เข้าใจหลักเบื้องต้นทางคณิตศาสตร์และสถิติ					
34. สามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ					
35. สามารถประยุกต์ใช้วิธีการทางคณิตศาสตร์ และสถิติในการศึกษาปัญหาและนำเสนอ รายงาน					
36. ใฝ่รู้และรู้จักแสวงหาความรู้เพื่อพัฒนา ตนเอง					
37. มีทักษะในการถ่ายทอดความรู้					
6. ด้านทักษะพิสัย					
38. สามารถปฏิบัติงานตามแบบที่กำหนดได้					
39. สามารถปฏิบัติงานได้ถูกต้องโดยอิสระ					
40. สามารถประยุกต์การปฏิบัติงานเพื่อการ แก้ปัญหาในสภาพจริงได้					

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะด้านเนื้อหาเพิ่มเติมที่บัณฑิตควรรู้

.....

.....

.....

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาคุณภาพการผลิตบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ
ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

.....

.....

.....

ขอขอบคุณในความร่วมมือ

